

ผลของการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนชิปปาที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ทางภาษา
ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

นางสาว ดารินทร์ ตนะทิพย์

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาประถมศึกษา ภาควิชาประถมศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2545

ISBN 974-17-1696-6

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

EFFECTS OF EMPLOYING CIPPA INSTRUCTIONAL MODEL EMPHASIZING
LANGUAGE LEARNING PROCESS ON LEARNING ACHIEVEMENT AND
ATTITUDE TOWARDS ENGLISH LANGUAGE LEARNING OF
PRATHOM SUKSA SIX STUDENTS

Miss Darin Tanatip

สถาบันวิทยบริการ

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Education in Elementary Education

Department of Elementary Education

Faculty of Education

Chulalongkorn University

Academic Year 2002

ISBN 974-17-1696-6

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ผลของการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ทางภาษาที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
โดย	นางสาว ดารินทร์ ตนะทิพย์
สาขาวิชา	ประถมศึกษา
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ ดร.วรวรรณ เหมชะญาติ
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	รองศาสตราจารย์ ดร.ทศนา เขมมณี

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโท

..... คณบดีคณะครุศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.ไพฑูรย์ สินลารัตน์)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.อุมา สุคนธมาน)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
(อาจารย์ ดร.วรวรรณ เหมชะญาติ)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม
(รองศาสตราจารย์ ดร.ทศนา เขมมณี)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มณีรัตน์ สุขโชติรัตน์)

ดารินทร์ ตนะทิพย์ : ผลของการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนชิปปาที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ทางภาษาที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (EFFECTS OF EMPLOYING CIPPA INSTRUCTIONAL MODEL EMPHASIZING LANGUAGE LEARNING PROCESS ON LEARNING ACHIEVEMENT AND ATTITUDE TOWARDS ENGLISH LANGUAGE LEARNING OF PRATHOM SUKSA SIX STUDENTS) อ.ที่ปรึกษา: อาจารย์ ดร.วรวรรณ เหมชะญาติ อ.ที่ปรึกษาร่วม: รองศาสตราจารย์ ดร.ทศนา เขมมณี, 166 หน้า . ISBN 974-17-1696-6

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนชิปปาที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ทางภาษาที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ตัวอย่างประชากร คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2545 โรงเรียนบางบัว (เพ่งตั้งตรงจิตรวิทยาคาร) สังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร จำนวน 70 คน กลุ่มทดลอง จำนวน 35 คน ที่ได้รับการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนชิปปาที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ทางภาษา และกลุ่มควบคุม จำนวน 35 คน ที่ได้รับการสอนภาษาอังกฤษตามปกติ ระยะเวลาในการดำเนินการทดลอง 18 สัปดาห์ แบ่งเป็น การทดสอบก่อนดำเนินการทดลอง (pre-test) 1 สัปดาห์ การทดลองสอน 16 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 คาบ และการทดสอบหลังดำเนินการทดลอง (post-test) 1 สัปดาห์ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ และแบบวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

ผลการวิจัย พบว่า

1. คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนชิปปาที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ทางภาษาสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. คะแนนเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนชิปปาที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ทางภาษาสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ภาควิชา.....ประถมศึกษา.....

ลายมือชื่อ.....

สาขาวิชา.....ประถมศึกษา.....

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา.....

ปีการศึกษา.....2545.....

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม.....

4283706427 : MAJOR ELEMENTARY EDUCATION

KEY WORD : THE CIPPA INSTRUCTION MODEL /LANGUAGE LEARNING PROCESS

DARIN TANATIP : EFFECTS OF EMPLOYING CIPPA INSTRUCTIONAL MODEL

EMPHASIZING LANGUAGE LEARNING PROCESS ON LEARNING

ACHIEVEMENT AND ATTITUDE TOWARDS ENGLISH LANGUAGE LEARNING

OF PRATHOM SUKSA SIX STUDENTS. THESIS ADVISOR : WORAWAN

HEMCHAYART, Ph.D., THESIS CO-ADVISOR : ASSOC. PROF. TISANA

KHEMMANI, Ph.D. 166 pp. ISBN 974-17-1696-6

The purpose of the research is to study effects of employing CIPPA instructional model emphasizing language learning process on learning achievement and attitude towards English language learning of Prathom Suksa Six students.

The samples were 70 Prathom Suksa Six students in Bangbua (Peangtangtungjitvitayakan) school under the jurisdiction of the Office of Bangkok Provincial Primary Education, academic year 2002. The samples were divided into two groups : 35 students each for experimental group and control group. The experimental group was taught with employing CIPPA instructional model emphasizing language learning process; whereas the control group was taught with the conventional method for 16 weeks. The pre-test and post-test were administered one week before and after the instructional procedure. The research instructions consisted of the English language learning achievement test and the rating scale questionnaire about the attitudes towards English language learning.

The findings were:

1) The scores on the English language learning achievement of students provided by CIPPA instructional model were higher than those of the students taught with the conventional method at the .05 level of significance.

2) The scores on attitudes towards English language learning obtained from the experimental group were higher than those of the student taught by the conventional method at the .05 level of significance.

Department...Elementary Education.... Student's signature.....

Field of study...Elementary Education... Advisor's signature.....

Academic year....2002..... Co-advisor's signature.....

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความสามารถของ อาจารย์ ดร.วรวรรณ เหมชะญาติ และ รองศาสตราจารย์ ดร.ทศนา เขมมณี อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ท่านได้กรุณาให้คำปรึกษา ชี้แนะแนวทางในการศึกษาหาความรู้ รวมทั้งแก้ไข ปรับปรุง ข้อบกพร่องต่างๆอันก่อเกิดประโยชน์ต่อการวิจัยด้วยความเอาใจใส่ รวมทั้งความห่วงใยและกำลังใจที่เป็นแรงพลังให้ผู้วิจัยมีความอดทน มานะพยายาม จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.อุมา สุคนธมาน ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มณีรัตน์ สุขโชติรัตน์ กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้คำชี้แนะเป็นแนวทางในการแก้ไขปรับปรุงให้วิทยานิพนธ์สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ได้ตรวจพิจารณาให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย กราบขอบพระคุณคณาจารย์ภาควิชา ประถมศึกษาทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ รวมทั้งประสบการณ์ที่มากมาย ณ สถาบันแห่งนี้ ที่ผู้วิจัยจะนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ให้มากที่สุด ขอขอบคุณ ผู้บริหารโรงเรียน คณะอาจารย์ทุกท่านของโรงเรียนพิบูลย์อุปถัมภ์ และโรงเรียนบางบัว (เฟื่องตั้งตรงจิตวิทยาการ) ที่ให้ความร่วมมือและอำนวยความสะดวกตลอดระยะเวลาที่ดำเนินการวิจัย

ขอขอบคุณ คุณลัดดา อมตชีวิน คุณสุมาลี แก้วทงศ์ คุณจิรนนท์ บุญเรือน คุณวนิดา แก่นจันทร์ และเพื่อนๆ ภาควิชาประถมศึกษา คณะครูและนักเรียนโรงเรียนบ้านไร่ สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดน่าน ที่ให้ความช่วยเหลือเป็นกำลังใจให้ผู้วิจัย และขอขอบคุณ คุณสมศักดิ์ ตะนะทิพย์ ที่คอยเกื้อหนุน ช่วยเหลือ ดูแล และเป็นกำลังใจที่ดีตลอดมา

ทุนวิจัยส่วนหนึ่งมาจากทุนอุดหนุนการวิจัยของบัณฑิตวิทยาลัยจำนวน 3,400 บาท ผู้วิจัยจึงขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ท้ายนี้ ขอกราบขอบพระคุณ คุณแม่มาลี ตะนะทิพย์ และพี่ๆทุกคน ผู้ที่มีพระคุณมากยิ่งในชีวิต ที่ให้โอกาสผู้วิจัยได้ศึกษาเล่าเรียน สนับสนุน ช่วยเหลือ ดูแล ห่วงใย เป็นกำลังใจ จนผู้วิจัยประสบความสำเร็จในชีวิตการเรียน และขอบใจเหล่านั้นๆ ทุกคน ที่ได้ให้ความรักความห่วงใย ตลอดมาด้วยดี

ดารินทร์ ตะนะทิพย์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญแผนภูมิ.....	ฎ
บทที่	
1. บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	6
สมมติฐานการวิจัย.....	7
ขอบเขตของการวิจัย.....	9
ข้อตกลงเบื้องต้น.....	9
คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย.....	9
วิธีดำเนินการวิจัย.....	12
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	13
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	14
การเรียนการสอนโดยใช้นวัตกรรมในชั้นเรียน.....	14
ความหมายของนวัตกรรมการเรียนการสอน.....	14
รูปแบบการเรียนการสอน.....	15
วิธีสอน.....	15
การจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง : โมเดลชิปปา.....	17
แนวคิดของโมเดลชิปปา.....	20
รูปแบบการเรียนการสอนตามหลักชิปปา (CIPPA).....	25

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา.....	27
จุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ.....	27
ขั้นตอนการเรียนรู้ภาษา.....	28
หลักการ/เทคนิคและวิธีสอนภาษาอังกฤษ.....	31
จุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน.....	37
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	37
เจตคติต่อการเรียน.....	37
ผลของการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษโดยวิธีการสอนแบบต่างๆ.....	38
ผลของการเรียนการสอนวิชาต่างๆตามแนวคิดของโมเดลชิปปาที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียน.....	40
3. วิธีดำเนินการวิจัย.....	44
ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	44
ประชากรและตัวอย่างประชากร.....	52
แผนการสอนที่ใช้ในการวิจัย.....	54
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	62
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	69
การวิเคราะห์และการนำเสนอข้อมูล.....	70
4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	71
5. สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	76
สรุปผลการวิจัย.....	79
อภิปรายผลการวิจัย.....	79
ข้อเสนอแนะ.....	82
รายการอ้างอิง.....	84
ภาคผนวก.....	92
ภาคผนวก ก รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ.....	93
ภาคผนวก ข หนังสือขอความร่วมมือในการวิจัย.....	95

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

ภาคผนวก ค ตัวอย่างแผนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้โมเดลซิปปา และแผนการสอนตามปกติ.....	97
ภาคผนวก ง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	122
ภาคผนวก จ ค่าระดับความยากและค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบวัดเจตคติต่อการเรียน ภาษาอังกฤษ.....	142
ภาคผนวก ฉ คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและคะแนนเจตคติต่อการเรียน ภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนและหลัง การทดลอง.....	147
ภาคผนวก ช สถิติใช้ในการวิจัยและตัวอย่างการคำนวณ.....	152
ภาคผนวก ซ ตัวอย่างความรู้สึกรู้สึก ความคิดเห็นของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังการทดลองสอน.....	164
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	166

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญญัตินี้

ตารางที่	หน้า
1	โครงสร้างการเขียนแผนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน ชิปปาที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ทางภาษา.....49
2	จำนวนรายชื่อโรงเรียนในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร.....52
3	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคปลาย ของนักเรียนกลุ่มทดลองและ กลุ่มควบคุม.....54
4	เปรียบเทียบขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนของกลุ่มทดลองและ กลุ่มควบคุม.....58
5	กรอบการสร้างแบบสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ.....66
6	ชนิดของแบบสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษจำแนกตามจำนวนข้อสอบ ที่สร้างและที่นำไปใช้จริง.....68
7	ระดับความคิดเห็นจำแนกตามน้ำหนักคะแนนของข้อความทางบวก และข้อความทางลบ.....68
8	เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภาษาอังกฤษก่อนการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม.....72
9	เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภาษาอังกฤษหลังทดลองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม.....72
10	เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองระหว่างก่อนทดลองและหลังการทดลอง.....73
11	เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภาษาอังกฤษของกลุ่มควบคุมระหว่างก่อนทดลองและหลังการทดลอง.....73
12	เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อการเรียน ภาษาอังกฤษก่อนการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม.....74
13	เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อการเรียน ภาษาอังกฤษหลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม.....74
14	เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อการเรียน ภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองระหว่างก่อนทดลองและหลังการทดลอง.....75

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
15	เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อการเรียน ภาษาอังกฤษของกลุ่มควบคุมระหว่างก่อนทดลองและหลังการทดลอง.....75

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญแผนภูมิ

แผนภูมิที่	หน้า
1 การจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางแบบชิปปา.....	19
2 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	45
3 กรอบการสร้างขั้นตอนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน ชิปปาที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ทางภาษา.....	46
4 กรอบการสร้างแผนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน ชิปปาที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ทางภาษา.....	56
5 กรอบการสร้างแผนการสอนตามปกติ.....	57

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลในการสื่อสารระหว่างมวลมนุษยชาติ ปัจจุบันในยุคโลกาภิวัตน์ ซึ่งเป็นยุคข้อมูลข่าวสารและเทคโนโลยีการที่คนในชาติมีความรู้ความสามารถในภาษาที่เป็นภาษาสากล ย่อมส่งผลต่อการพัฒนาประเทศเป็นอย่างยิ่ง (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2541) ซึ่ง ดวงเดือน แสงชัย (2531) กล่าวว่า ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่ควรจะได้เรียนรู้เป็นภาษาแรก เนื่องด้วยเป็นภาษาที่ใช้กันอย่างกว้างขวาง เป็นเครื่องมือในการติดต่อระหว่างชนชาติต่าง ๆ ในปัจจุบันภาษาอังกฤษเข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันของคนไทยและคนทั่วโลกอย่างมาก เนื่องด้วยความก้าวหน้าทางด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี กับการรวดเร็วของการติดต่อสื่อสารและการคมนาคม จึงจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารซึ่งกันและกัน (สุมิตรา อังวัฒนกุล, 2535) ทั้งผลของการขยายตัวทางเศรษฐกิจ และการพัฒนาด้านการติดต่อสื่อสาร ทำให้วิวัฒนาการทางการสื่อสารเป็นไปอย่างรวดเร็ว สื่อกลางที่ใช้ในการติดต่อสื่อสาร ก็คือ ภาษา ซึ่งภาษาที่นิยมใช้กันอย่างมากที่สุดคือ ภาษาอังกฤษ ทำให้ภาษาอังกฤษมีสถานภาพเป็นภาษานานาชาติ (Pausell, 1983 อ้างถึงใน มาลินี จันทวิมล, 2541) ด้วยประเทศไทยก็เป็นประเทศหนึ่งที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่มีความจำเป็นยิ่งในการนำไปใช้เพื่องานด้านต่าง ๆ ซึ่งต้องมีความคล่องแคล่วในการใช้ภาษากลาง ตลอดจนเข้าใจถึงหลักความคิดและแง่มุมวัฒนธรรมด้วย คนในสังคมจึงมีความต้องการความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้นทุกวงการอาชีพ หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องจึงควรมีบทบาทภาระหน้าที่ในการสอนภาษาอังกฤษและจัดหลักสูตรให้แก่นักเรียน นิสิต นักศึกษา ให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคม ซึ่งรัฐได้ตระหนักถึงปัญหา การพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของคนไทยและมีความพยายามที่จะปรับปรุงให้มีการสอนภาษาอังกฤษตลอดแนว จากระดับประถมศึกษาถึงระดับมัธยมศึกษา เพื่อที่จะพัฒนาให้ผู้เรียนมีสมรรถนะทางภาษาอังกฤษในระดับที่สามารถติดต่อสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษได้ สามารถที่จะมีความรู้ความเข้าใจสารสนเทศต่าง ๆ ที่มีอยู่ได้เป็นอย่างดี (สุดาพร ปทุมศิริ, 2540)

การสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยเริ่มต้นมาเป็นเวลาหลายสิบปีแล้ว แต่ก็ยังไม่ได้ผลดีเท่าที่ควร โดยเฉพาะระดับเริ่มต้นคือ ระดับประถมศึกษา พรชูลี อาชวอรุ่ง (2541) กล่าวว่า จากการวิเคราะห์หลักสูตรภาษาอังกฤษของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ พบว่า ครูยังเน้นการสอนไวยากรณ์และคำศัพท์เป็นหลัก ซึ่งมีลักษณะเป็นนามธรรม สมคักดี ปริศนานันท์กุล (2543) กล่าวว่า ที่ผ่านมากการสอนภาษาอังกฤษของไทยผิดหลักธรรมชาติ จึงทำให้เด็กไม่สามารถเรียนภาษาอังกฤษได้ดี การพัฒนาภาษาจึงไม่ควรมองข้ามวิธีการธรรมชาติ (สงบ ลักษณะ, 2541) Piaget (อ้างถึงใน พรชูลี อาชวอรุ่ง, 2541) กล่าวว่า เด็กวัยก่อน 13 ปี ยังไม่มีพัฒนาการถึงขั้นที่จะเรียนรู้สิ่งที่เป็นนามธรรมได้ เด็กต้องการประสบการณ์ตรง ไม่ใช่อยู่ที่อิทธิพลของวัตถุต่างๆ การฟังหรือการอ่านเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งไม่ได้มีการสัมผัสโดยประสบการณ์ตรงนั้น จะมิผลให้ไม่เกิดการเรียนรู้ในลักษณะที่เป็นรูปธรรม พรชูลี อาชวอรุ่ง (2541) พบว่า เด็กจะเรียนรู้ภาษาจากสภาพธรรมชาติ ประมวลกับความสามารถทางกายภาพที่พัฒนาขึ้นตามวัย และออกเสียงจากคำเดียว เป็นคำคำ จนกลายเป็นหลาย ๆ คำต่อเนื่องกันเป็นประโยค เด็กจะยังไม่เข้าใจนัยยะแห่งภาษาหรือความหมายรวมของการสื่อสาร โดยภาษาที่แฝงอยู่จนกว่าจะมีอายุ 10 ปี ทั้งนี้เป็นเพราะทักษะทางภาษาต้องอาศัยเวลานานในการพัฒนา ดังนั้น การสอนภาษาอังกฤษให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อสื่อความคิดและสื่อความหมายทางภาษาให้ได้ผลนั้น สุทธิรัตน์ รุจิเกียรติกำจร (2541) กล่าวว่า วิธีการเรียนการสอนในปัจจุบันจึงเน้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อสื่อความคิดและสื่อความหมาย ด้วยเหตุนี้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศในประเทศไทยจึงเป็นสิ่งที่ยาก เพราะผู้เรียนต้องฝึกเพื่อให้เกิดทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร อีกทั้งในชีวิตประจำวันไม่มีโอกาสได้สัมผัสกับภาษาอังกฤษเลย

ปรุ้ง พวงนัลดดา (2541) และ พัชรพิมล บุญรมย์ (2538) มีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่าการเรียนภาษาอังกฤษในโรงเรียนปกติได้ผลระดับหนึ่ง ยังไม่ถึงขั้นเป็นที่น่าพอใจ เนื่องด้วยนักเรียนไม่เห็นความสำคัญ ขาดแรงจูงใจ พื้นฐานความรู้เดิมไม่ดีพอ ทั้งยังไม่เห็นประโยชน์ในการเรียนภาษาอังกฤษ หรือการนำความรู้ไปใช้ได้ในชีวิตประจำวัน ทำให้เกิดทัศนคติที่ไม่ดีต่อภาษาอังกฤษ และจากรายงานการประเมินคุณภาพการศึกษานักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2541 ของสำนักงานทดสอบทางการศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2541) พบว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประถมในวิชาภาษาอังกฤษ ด้านความสามารถในการถ่ายทอดภาษากับความหมายทางภาษา และการเขียนภาษาอังกฤษ มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 56.16 และ 47.7 ตามลำดับ ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้ถึงความจำเป็นในการพัฒนาการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนอย่างเร่งด่วนในทุกพื้นที่การศึกษาทั่วประเทศ

ส่วนปัญหาในด้านตัวครูผู้สอน ปานตา ใช้เทียมวงศ์ (2531) และ สุมิตรา อังวัฒนกุล (2535) กล่าวว่า ครูขาดความมั่นใจในการสอน เพราะไม่เข้าใจวิธีสอนและวัตถุประสงค์ในการสอนภาษาอังกฤษ ทำให้การสอนไม่มีประสิทธิภาพ อีกทั้งครูยังยึดเนื้อหามากเกินไป โดยมุ่งที่จะอธิบายเนื้อหาและหลักไวยากรณ์จนทำให้การสอนเป็นแบบที่มีครูเป็นศูนย์กลาง อันทำให้นักเรียนไม่มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนมากพอ และการที่ครูไม่มีความรู้เฉพาะเพียงพอในการสอนภาษาอังกฤษให้กับนักเรียนทั่วประเทศ จากการสำรวจพบว่า ครูภาษาอังกฤษส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ตนเองมีความสามารถโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง (ศรัชัย มุ่งไธสง, 2536 และ นงนุช สีสันต์, 2539) ซึ่ง ฌรงค์ รอดพันธุ์ (2540) กล่าวว่า หน้าที่ของครูคือ การช่วยเหลือส่งเสริมสนับสนุน แนะนำให้เกิดการเรียนรู้ การเปลี่ยนแปลงในทุกด้านให้เป็นไปในทางที่พึงประสงค์ที่ดีงาม ครูจึงต้องส่งเสริมให้เด็ก ได้พัฒนาทั้งทางด้านร่างกาย ด้านจิตใจหรืออารมณ์ สังคม และด้านความรู้ ความคิด สติปัญญา ปานตา ใช้เทียมวงศ์ (2538) กล่าวว่า ดังนั้นครูจึงควรมีความสามารถในการเลือกเทคนิคการสอนที่เหมาะสมกับตนเอง ผู้เรียน และสภาพแวดล้อมได้เป็นอย่างดี เนื่องจากเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษมีหลากหลายขึ้นอยู่กับจุดเน้นของครูผู้สอน ไม่จำเป็นที่ต้องยึดติดกับวิธีใดวิธีหนึ่ง ครูควรจะมีการยืดหยุ่นได้ตามสถานการณ์ กาญจนา ปราบพล (2541) กล่าวว่า ครูสอนภาษาในปัจจุบันจึงต้องปรับเปลี่ยนบทบาทจากเดิมที่ถ่ายทอดความรู้เนื้อหาทางภาษาเพียงอย่างเดียวมาเป็นผู้จัดกิจกรรมโดยนำข้อมูลทางภาษามาช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เปลี่ยนจากการเน้นที่ครูมาเน้นที่ผู้เรียนว่าจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาให้เกิดประโยชน์ต่อการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองได้อย่างไร สิปปนนท์ เกตุทัต (2540) กล่าวว่า ครูจะต้องปรับบทบาทของตนเองจากผู้สอนหรือผู้ถ่ายทอดความรู้มาเป็นผู้กระตุ้นให้เด็กเกิดความอยากรู้ เกิดความคิด และเปิดโอกาสให้เด็กได้ซักถาม ได้คุยกันเอง ครูสอนภาษาจะยึดถือแนวการสอนวิธีใดวิธีหนึ่งไม่ได้ ครูสอนภาษาจะต้องมีความสามารถในการนำความรู้มาประยุกต์กับผู้เรียน และขณะเดียวกันก็ต้องติดตามความรู้และความก้าวหน้าของโลกและพัฒนาตนเองตลอดเวลา จึงจะสามารถเป็นครูสอนภาษาได้อย่างเหมาะสมในยุคโลกาภิวัตน์

ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หมวด 4 แนวการจัดการศึกษา (มาตรา 22) กล่าวว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาจึงต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาได้ตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ อีกทั้งหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ได้ระบุให้จัดการศึกษาที่มุ่งเน้นความสำคัญทั้งด้านความรู้ ความคิด

ความสามารถ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้ และความรับผิดชอบต่อสังคมเพื่อพัฒนาคนให้มีความสมดุล โดยยึดหลักผู้เรียนสำคัญที่สุด ทุกคนมีความสามารถในการเรียนรู้และพัฒนาตนเอง นางเยาว์ แข่งเพ็ญแข (2540) กล่าวว่า กระบวนการเรียนรู้ที่พึงประสงค์ คือ กระบวนการเรียนรู้แบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ดังนั้น หลักสูตรที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง จึงต้องมีการจัดการเรียนการสอนที่เชื่อมโยงกับประสบการณ์จริง และมีกิจกรรมที่หลากหลาย (Beverly,1993)

ด้วยความสำคัญและความจำเป็นของภาษาอังกฤษดังกล่าว กระทรวงศึกษาธิการซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องโดยตรง และต้องรับผิดชอบการจัดการศึกษาของชาติ จึงได้จัดทำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานขึ้นโดยกำหนดสาระการเรียนรู้ตามหลักสูตร 8 สาระการเรียนรู้ ทั้งนี้ได้กำหนดให้ภาษาต่างประเทศ คือ ภาษาอังกฤษ เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐานสาระหนึ่ง ที่ต้องเรียนตลอดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อเสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์และสร้างศักยภาพในการคิด การทำงานอย่างสร้างสรรค์ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2544)

การจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางแบบชิปปา (CIPPA) (ทิตินา แชมมณี, 2542) มีแนวคิดหลัก 5 แนวคิด เป็นพื้นฐานของการจัดการเรียนการสอน โดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เป็นรูปแบบการสอนหนึ่งที่มีกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ได้ให้ออกาสผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้นั้นมาก ทั้งทางด้านร่างกาย สติปัญญา สังคม และอารมณ์ โดยผู้เรียนมีส่วนร่วมอย่างกระตือรือร้น ตื่นตัว ตื่นใจ จดจ่อผูกพันกับสิ่งที่กระทำ และเกิดการเรียนรู้ที่ดีได้ด้วยตนเองและยังส่งเสริมพัฒนาการทั้ง 4 ด้านของผู้เรียนไปพร้อมๆกัน แนวคิดการจัดการเรียนการสอนดังกล่าวคือ

C มาจากคำว่า Construct หมายถึง การสร้างความรู้ตามแนวคิดของ Constructivism กล่าวคือ ให้ผู้เรียนมีโอกาสสร้างความรู้ด้วยตนเอง มีส่วนร่วมทางสติปัญญา

I มาจากคำว่า Interaction หมายถึง การให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมรอบตัว ช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมทางสังคม

P Physical Participation หมายถึง การให้ผู้เรียนได้เคลื่อนไหวทางกายอย่างเหมาะสม ช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมทางกาย

P Process Learning หมายถึง การให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับกระบวนการต่าง ๆ ช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมทางสติปัญญาอีกทางหนึ่ง

A Application หมายถึง การให้ผู้เรียนนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ ช่วยให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์จากการเรียนและเกิดการเรียนรู้เพิ่มเติม

แนวความคิดจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทั้ง 5 นี้มาจากแนวคิดพื้นฐาน 5 ประการ คือ

1. แนวคิดการสร้างสรรค์ความรู้ (Constructivism)
2. แนวคิดเรื่องกระบวนการกลุ่มและการเรียนแบบร่วมมือ (Group Process and Cooperative Learning)
3. แนวคิดเกี่ยวกับความพร้อมในการเรียนรู้ (Learning Readiness)
4. แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้กระบวนการ (Process Learning)
5. แนวคิดเกี่ยวกับการถ่ายโอนการเรียนรู้ (Transfer of Learning)

จากแนวคิดพื้นฐาน และแนวความคิดจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ ทิศนา แคมมณี ใช้ในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางแบบชิปปา จะประกอบด้วยขั้นตอนการสอนที่สำคัญ คือ

1. ขั้นผู้สอนสำรวจความรู้เดิม/ความรู้พื้นฐานที่จำเป็นสำหรับการเรียนรู้ใหม่
2. ขั้นผู้เรียนแสวงหาข้อมูล
3. ขั้นผู้เรียนศึกษาข้อมูล สร้างความรู้ความเข้าใจด้วยตนเอง
4. ขั้นผู้เรียนแลกเปลี่ยนความรู้ความคิด
5. ขั้นผู้เรียนจัดระเบียบความรู้และวิเคราะห์การเรียนรู้
6. ขั้นแสดงความรู้/ผลงาน
7. ขั้นผู้เรียนนำความรู้ไปประยุกต์ใช้

เมื่อพิจารณาหลักการสอนและการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษที่มีผู้เสนอไว้ เช่น

สุไร พงษ์ทองเจริญ (2530) เสนอแนะหลักการสอนภาษาอังกฤษแก่ผู้เริ่มเรียนให้ใช้กิจกรรมหลายแบบในลักษณะของทักษะสัมพันธ์ และสอนในลักษณะให้ทักษะต่างๆสัมพันธ์กันอย่างต่อเนื่อง นักเรียนสามารถใช้ภาษาเกี่ยวกับสิ่งที่อยู่ใกล้ตัวในชีวิตประจำวัน ในการสื่อสารสื่อความหมายในชีวิตจริง

มัทนา ทองใหญ่ (2535) กล่าวว่า การสอนภาษาอังกฤษของครูประถมศึกษาให้นักเรียนเป็นศูนย์กลางการเรียน นักเรียนจึงมีโอกาสได้ฝึกปฏิบัติจริงด้วยตนเอง มีโอกาสร่วมกิจกรรมต่างๆ ทางภาษา เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง

จะเห็นว่า จากแนวคิดและเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น แสดงให้เห็นถึงความสอดคล้องกัน ระหว่างรูปแบบการจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางแบบชิปปา และแนวคิด หลักการสอนภาษาอังกฤษ ปัญหาที่พบในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และความ มุ่งหมายของหลักสูตรและพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของชาติ จึงเป็นแรงจูงใจให้ ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาผลของการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนชิปปาที่เน้นกระบวนการ เรียนรู้ทางภาษาที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาให้ ประสบผลสำเร็จมากขึ้น เป็นแนวทางให้ครูนำสู่การปฏิบัติการสอนที่ก่อเกิดประสิทธิผลแก่ผู้เรียน อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งปลูกฝังเจตคติที่ดีของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลของการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนชิปปาที่เน้นกระบวนการ เรียนรู้ทางภาษาที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
2. เพื่อศึกษาผลของการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนชิปปาที่เน้นกระบวนการ เรียนรู้ทางภาษาที่มีต่อเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

สมมติฐานการวิจัย

การจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่พึงประสงค์ ที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ โดยหลักการมาจากแนวคิด ทางการศึกษาของ John Dewey ถือเป็นแนวคิดพื้นฐานที่กล่าวว่าการเรียนรู้โดยการกระทำ (Learning by doing) เป็นการจัดการเรียนการสอนโดยให้ผู้เรียนเป็นผู้ลงมือปฏิบัติจัดกระทำ เป็น ผู้มีบทบาทสำคัญ มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียน นพมาศ หงษาชาติ (2534) ได้ศึกษาถึงผลของ การจัดกิจกรรมที่มีนักเรียนเป็นศูนย์กลางกับสัมฤทธิ์ผลในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า การเรียนภาษาอังกฤษโดยการจัดกิจกรรมที่มีนักเรียนเป็นศูนย์กลาง มีประสิทธิภาพสูงกว่าการสอนตามปกติ นักเรียนได้ฝึกใช้ความคิดในการเลือกใช้ภาษาให้ถูกต้อง ตามสถานการณ์ และเป็นการสร้างสถานการณ์และสร้างโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาในชั้น เรียน

การจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางแบบชิปปาหรือแบบประสาน 5 แนวคิดหลักคือ แนวคิดการสรรค์สร้างความรู้ กระบวนการกลุ่มและการเรียนแบบร่วมมือ ความพร้อมในการเรียนรู้ การเรียนรู้กระบวนการและการถ่ายโอนการเรียนรู้ มาเป็นโมเดลทางความคิดในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านร่างกาย สติปัญญา สังคม อารมณ์ จะสามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ เป็นการเรียนรู้ที่ได้ผ่านกระบวนการคิด กลั่นกรองโดยผู้เรียนเอง เกิดความเข้าใจและจำได้ดีในส่วนที่ตนเรียนรู้ และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ ดังงานวิจัยต่อไปนี้

ไพจิตร สดวกการ (2539) ได้ทำการทดลองสอนคณิตศาสตร์ตามแนวคิดของทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์และความสามารถในการถ่ายโอนการเรียนรู้ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า การสอนคณิตศาสตร์ด้วยรูปแบบการสอนคณิตศาสตร์ตามแนวคิดของทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ช่วยให้นักเรียนมีความสามารถในการสร้างความรู้ทางคณิตศาสตร์ด้วยตนเองและความสามารถในการถ่ายโอนการเรียนรู้เพื่อสร้างความรู้ใหม่ด้วยตนเองสูงกว่าการสอนตามปกติ นอกจากนี้ยังช่วยพัฒนาความสามารถทางการใช้สมองโดยทั่วไปของนักเรียนระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์สูงให้สูงขึ้นตามศักยภาพของนักเรียนได้มากกว่าการสอนตามปกติ

บุษบา โชคช่วยชู (2537) ศึกษาผลของการเรียนแบบร่วมมือที่มีต่อความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์สูงทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์สูงทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่เรียนการเขียนตามวิธีเรียนแบบร่วมมือ มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์สูงทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่เรียนการเขียนตามปกติ อย่างมีนัยสำคัญ นักเรียนได้มีโอกาสใช้ทักษะการคิด อภิปราย แสดงความคิดเห็น มีสภาพการที่มีลักษณะการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เป็นการเพิ่มพูนการเรียนรู้ สร้างความสัมพันธ์อันดีต่อกันเตรียมเด็กให้มีความร่วมมือกันในการทำงาน

อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด (2537) ได้ทำการทดลองสอนการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษโดยใช้กระบวนการกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษที่ครูสอนตามแผนการสอนปกติและที่ครูสอนโดยใช้กระบวนการกลุ่ม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

นักเรียนที่เรียนการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษด้วยวิธีสอนโดยใช้กระบวนการกลุ่ม ได้ปฏิบัติกิจกรรมที่ช่วยพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

จุฑารัตน์ วิบูลผล (2539) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองกับความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า นักเรียนมีความพร้อมในการเรียนรู้โดยการนำตนเองในระดับปานกลาง มีการตื่นตัวรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตน ใฝ่รู้ แสวงหาความรู้ที่ตนสนใจ

วีระศักดิ์ รัตนสงฆ์ (2537) ได้ศึกษาประสิทธิภาพในการอ่านภาษาอังกฤษโดยวิธีการสอนแบบเน้นทักษะกระบวนการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พบว่า ประสิทธิภาพในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยวิธีการสอนแบบเน้นทักษะกระบวนการของนักเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ นักเรียนได้ทำงานอย่างมีระบบ เรียนรู้การทำงานร่วมกับผู้อื่น และมีโอกาสแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์ วิวิจารณ์ มีปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียน มีเหตุมีผล

จากการสำรวจงานวิจัยที่เป็นแนวคิดหลักของการจัดการเรียนการสอน โดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางแบบชิปปาหรือประสาน 5 แนวคิด ดังกล่าว ผู้วิจัยจึงตั้งสมมติฐานในการวิจัยครั้งนี้ว่า

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนชิปปาที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ทางภาษา มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาอังกฤษตามปกติ
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนชิปปาที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ทางภาษา มีเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาอังกฤษตามปกติ

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้มุ่งที่จะศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในด้านทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะ คือ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน และเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน

2. การวิจัยครั้งนี้ได้นำกระบวนการเรียนรู้ทางภาษาของ Valette มาใช้ 4 ขั้นตอน จาก 5 ขั้นตอน คือ ขั้นทักษะกลไก ขั้นทักษะการรู้และการจำข้อเท็จจริงที่เคยเห็นมา/แสวงหามา ขั้นทักษะที่เกี่ยวกับการประยุกต์ใช้ความรู้เดิมในสถานการณ์ใหม่ และขั้นทักษะความสามารถในการสื่อสารได้ด้วยความเข้าใจ ไม่คลุมขั้นทักษะที่เกี่ยวกับการวิจารณ์

3. ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร

4. เนื้อหาที่ใช้ในการสอนเป็นเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในหนังสือเรียน English is Fun Book 4 บทที่ 34-39

5. ระยะเวลาดำเนินการวิจัย แบ่งเป็นระยะเวลาก่อนการทดลอง (pre-test) 1 สัปดาห์ ระยะเวลาในการทดลอง 16 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 คาบ คาบละ 60 นาที ระยะเวลาหลังการทดลอง (post-test) 1 สัปดาห์ รวมเป็น 18 สัปดาห์

6. ตัวแปรที่ศึกษาประกอบด้วย

6.1 ตัวแปรต้น (Independent Variable) คือ การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ได้แก่การสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนชิปปาที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ทางภาษา และ การสอนตามปกติ

6.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ และเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

ข้อตกลงเบื้องต้น

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยนี้ ยังไม่มีความพร้อมที่จะเรียนรู้ทักษะการวิจารณ์ในกระบวนการเรียนรู้ทางภาษาของ Valette

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

หลักการชิปปา (CIPPA) หมายถึง แนวคิดในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี 5 หลักการ ได้แก่

C : (Construction of Knowledge) การให้ผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยตนเอง

I : (Interaction) การให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม

P : (Physical Participation) การให้ผู้เรียนได้เคลื่อนไหวทางกายอย่างเหมาะสม

P : (Process Learning) การให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับกระบวนการต่าง ๆ

A : (Application) การให้ผู้เรียนนำความรู้ไปประยุกต์ใช้

รูปแบบการเรียนการสอนชิปปา (CIPPA MODEL) หมายถึง กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับแนวคิดหลักชิปปา 5 แนวคิด ซึ่งพัฒนาโดย ทิศนา แคมมณี ประกอบด้วย 7 ขั้น ดังนี้

1. ขั้นผู้สอนสำรวจความรู้เดิม/ความรู้พื้นฐานที่จำเป็นสำหรับการเรียนรู้ใหม่
2. ขั้นผู้เรียนแสวงหาข้อมูล
3. ขั้นผู้เรียนศึกษาข้อมูล สร้างความรู้ความเข้าใจด้วยตนเอง
4. ขั้นผู้เรียนแลกเปลี่ยนความรู้ความคิด
5. ขั้นผู้เรียนสรุปจัดระเบียบความรู้และวิเคราะห์กระบวนการเรียนรู้
6. ขั้นการแสดงความรู้/ผลงาน
7. ขั้นการประยุกต์ใช้ความรู้

กระบวนการเรียนรู้ทางภาษา หมายถึง ขั้นตอนการเรียนรู้ภาษา ของ Valette (1972) อ้างถึงใน สถาบันภาษาจุฬาฯ, 2531) ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ทางภาษาตามลำดับขั้นตอน 4 ขั้น ดังนี้

1. ขั้นทักษะกลไก ประกอบด้วย
 - 1.1 ขั้นการมองเห็น
 - 1.2 ขั้นการถอดแบบ
2. ขั้นทักษะที่เกี่ยวกับการรู้และการจำข้อเท็จจริงที่เคยเห็นมา/แสวงหามา ประกอบด้วย
 - 2.1 ขั้นการจำได้
 - 2.2 ขั้นการระลึกได้
3. ขั้นทักษะที่เกี่ยวกับการประยุกต์ใช้ความรู้เดิมในสถานการณ์ใหม่ ประกอบด้วย
 - 3.1 ขั้นการรับ
 - 3.2 ขั้นการใช้
4. ขั้นทักษะที่เกี่ยวกับความสามารถในการสื่อสารได้ด้วยความเข้าใจ ประกอบด้วย
 - 4.1 ขั้นความเข้าใจ
 - 4.2 ขั้นการแสดงความคิดเห็น

รูปแบบการเรียนการสอนชิปาที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ทางภาษา หมายถึง กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่ผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้ รูปแบบการเรียนการสอนชิปา ของ ทิศนา แฉมมณี กับ แนวคิดการเรียนรู้ทางภาษาของ Valette ประกอบไปด้วย 7 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นตรวจสอบความรู้
2. ขั้นแสวงหาข้อมูล
3. ขั้นสร้างความรู้ด้วยกระบวนการเรียนรู้ทางภาษา
4. ขั้นแลกเปลี่ยนความรู้
5. ขั้นสรุปจัดระเบียบความรู้และวิเคราะห์กระบวนการเรียนรู้
6. ขั้นนำเสนอความรู้/ผลงาน
7. ขั้นประยุกต์ใช้

การจัดการเรียนการสอนตามปกติ หมายถึง กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ

1. ขั้นนำ ใช้การสนทนาซักถามระหว่างครูและนักเรียนโดยใช้สื่อประกอบ เพื่อทบทวนความรู้เดิมและเตรียมความพร้อมให้กับนักเรียน
2. ขั้นสอน เป็นการเปิดโอกาสให้ครูและนักเรียนสนทนาถามตอบ อธิบาย และให้นักเรียนฝึกการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน เพื่อเรียนรู้เนื้อหาสาระทางภาษา
3. ขั้นสรุป เป็นการร่วมกันระหว่างครูและนักเรียนในการสรุปเนื้อหา และให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด เพื่อตรวจสอบความรู้ความเข้าใจ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ หมายถึง คะแนนที่ได้จากการวัดความรู้ความเข้าใจของนักเรียนในการเรียนภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะ คือ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน ซึ่งวัดได้จากแบบสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ หมายถึง ความรู้สึกและความคิดเห็นของบุคคลที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งวัดได้จากแบบวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ศึกษารวบรวมข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.1 ศึกษาหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา พุทธศักราช 2539 และเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในหนังสือเรียน English Is Fun Book 4 บทที่ 34-39

1.2 ศึกษาการจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางแบบชิปปา (CIPPA) จากตำรา และเอกสาร

1.3 ศึกษาขั้นตอนการเรียนรู้ภาษาของ Valette และการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ จากตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.4 ศึกษาหลักการวัดและประเมินผล จากตำราและเอกสาร

2. ประชากรและตัวอย่างประชากร

2.1 ประชากรเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร

2.2 ตัวอย่างประชากร เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545 ของโรงเรียนบางบัว (เฟื่องตั้งตรงจิตวิทยาการ) สังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร จำนวน 2 ห้องเรียน จากจำนวน 7 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 35 คน รวมเป็น 70 คน

3. แผนการสอนที่ใช้ในการวิจัย

3.1 กลุ่มทดลองใช้แผนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนชิปปาที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ทางภาษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เนื้อหาที่เรียน คือ บทที่ 34 – 39 ในหนังสือเรียน English Is Fun Book 4 จำนวน 48 แผน

3.2 กลุ่มควบคุมใช้แผนการสอนตามปกติที่สร้างขึ้นโดยคณะครูที่สอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบางบัว (เฟื่องตั้งตรงจิตวิทยาการ) เนื้อหาที่เรียนคือ บทที่ 34-39 ในหนังสือเรียน English Is Fun Book 4 เช่นเดียวกับกลุ่มทดลอง จำนวน 48 แผน

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

4.1 แบบสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

4.2 แบบวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

5.1 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษและแบบวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ให้กลุ่มตัวอย่างทำการทดสอบก่อนดำเนินการทดลอง (pre-test) เป็นเวลา 1 สัปดาห์

5.2 ผู้วิจัยดำเนินการสอนกลุ่มตัวอย่างประชากร 2 กลุ่ม ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ใช้ระยะเวลาในการสอนเท่ากัน คือ เป็นเวลา 16 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 คาบ คาบละ 60 นาที

5.3 หลังการทดลอง ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างทั้งกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมทำการทดสอบหลังดำเนินการทดลอง (post-test) เป็นเวลา 1 สัปดาห์ ด้วยแบบสอบถามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษและแบบวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ชุดเดิม

6. การวิเคราะห์และการนำเสนอข้อมูล

6.1 นำคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ และคะแนนเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษก่อนและหลังการเรียนของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม มาหาค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนน

6.2 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กับเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยการทดสอบค่าที (t-test) แล้วนำเสนอข้อมูลในรูปตารางประกอบความเรียง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาให้ประสบผลสำเร็จมากขึ้น
2. เป็นแนวทางให้ครูนำสู่การปฏิบัติในการสอนที่ก่อให้เกิดประสิทธิผลแก่นักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพและมีเจตคติที่ดีของนักเรียนต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ
3. ผู้บริหาร และผู้รับผิดชอบการจัดการศึกษา ใช้เป็นแนวทางสร้างความรู้ความเข้าใจในการจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ส่งเสริม สนับสนุนการสอนของครู

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง ผลของการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนชิปปาที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ทางภาษาที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยได้ศึกษารวบรวมเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยมีเนื้อหาสาระเกี่ยวกับ การเรียนการสอนโดยใช้นวัตกรรมในชั้นเรียน การจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง:โมเดลชิปปา การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา จุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน ผลของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยวิธการสอนแบบต่างๆ และผลของการเรียนการสอนวิชาต่างๆตามแนวคิดหลักของโมเดลชิปปาที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียน

การเรียนการสอนโดยใช้นวัตกรรมในชั้นเรียน

ความหมายของนวัตกรรมการเรียนการสอน

นวัตกรรม เป็นแนวความคิด การปฏิบัติ หรือสิ่งประดิษฐ์ใหม่ ที่ยังไม่เคยใช้มาก่อน หรือเป็นการพัฒนาดัดแปลงจากของเดิมที่มีอยู่แล้วให้ทันสมัยและใช้ได้ผลดียิ่งขึ้น เมื่อนำนวัตกรรมมาใช้จะช่วยให้การทำงานนั้นได้ผลดีมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงกว่าเดิม (กิดานันท์ มลิทอง, 2540) จุดมุ่งหมายสำคัญของการนำนวัตกรรมมาใช้ คือ การพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน ซึ่งได้มีผู้ให้ความหมายของนวัตกรรมการเรียนการสอน ดังนี้

บุญชม ศรีสะอาด (2537) ได้ให้ความหมายของ นวัตกรรมการเรียนการสอน หมายถึง การคิดค้นรูปแบบ เทคนิค วิธีการ และสื่อการเรียนการสอนใหม่ขึ้นมา เพื่อพัฒนาการสอนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น การนำนวัตกรรมต่างๆไปใช้ควรมีความรู้ความเข้าใจอย่างแท้จริง และพิจารณาดัดแปลงหรือพัฒนาให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ที่แท้จริง

ชนาธิป พรกุล (2544) ได้ให้ความหมายของ นวัตกรรมการเรียนการสอน คือ สิ่งที่น่าเข้ามาใช้ในการจัดเรียนการสอนเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้น นวัตกรรมที่นำมาใช้อาจมีผู้คิดค้นขึ้นก่อนแล้ว หรือคิดค้นใหม่ เพื่อให้เหมาะสมกับแต่ละสถานการณ์ นวัตกรรมการเรียนการสอนส่วนใหญ่มักลักษณะเป็นแนวคิด หรือวิธีการ เช่น รูปแบบการสอน การสอนแบบจุลภาค และการเรียนรู้แบบร่วมมือ หรือสื่อการเรียนการสอน เช่น บทเรียนสำเร็จรูป บทเรียนคอมพิวเตอร์ และชุดการสอน เป็นต้น

สรุปได้ว่า นวัตกรรมการเรียนการสอนหมายถึง แนวคิด วิธีการ การคิดค้นรูปแบบ เทคนิค วิธี สื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนแบบใหม่หรือปรับปรุงเปลี่ยนแปลงจากของเดิม นำมาใช้ ได้เหมาะสมกับแต่ละสถานการณ์ของการจัดการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้นวัตกรรมการเรียนการสอนที่เกิดขึ้นยังมีรูปแบบการเรียนการสอนและวิธีสอนที่หลากหลายอีกด้วย

รูปแบบการเรียนการสอน

ทิสนา แคมมณี (2543) ได้ให้ความหมาย รูปแบบการเรียนการสอน คือ กระบวนการสอนที่ประกอบด้วยลำดับขั้นตอนในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ได้เสนอรูปแบบการเรียนการสอนไว้ดังนี้

1. รูปแบบการเรียนการสอนมโนทัศน์
2. รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดของกานเย่
3. รูปแบบการเรียนการสอนโดยการนำเสนอมนทัศน์กว้างล่วงหน้า
4. รูปแบบการเรียนการสอนเน้นความจำ
5. รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัยของบลูม
6. รูปแบบการเรียนการสอนโดยการซักค้ำน
7. รูปแบบการเรียนการสอนโดยใช้บทบาทสมมติ
8. รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการพัฒนาทักษะปฏิบัติของซิมป์สัน(Simpson)
9. รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ (Harrow)
10. รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ (Davies)

วิธีสอน

กรมวิชาการ (2539) และ ทิสนา แคมมณี (2544). ได้ให้ความหมาย วิธีสอนคือ กระบวนการต่างๆ ที่ผู้สอนใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้นำไปสู่ความสำเร็จในการเรียน เป็นการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนได้คิดค้นความรู้และลงมือปฏิบัติ หรือกระทำจริงทุกขั้นตอนจนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง และเป็นการสอนเน้นให้ผู้เรียนรู้วิธีการแสวงหาความรู้ที่ต่ออาศัยกระบวนการเรียนรู้อยู่ และเทคนิควิธีการสอนของวิธีนั้นๆ ได้เสนอวิธีสอนไว้หลายวิธี ดังนี้

1. วิธีสอนโดยใช้การบรรยาย (Lecture Method)
2. วิธีสอนโดยใช้การสาธิต (Demonstration Method)
3. วิธีสอนโดยใช้การทดลอง (Experimental Method)
4. วิธีสอนโดยใช้การไปทัศนศึกษา (Field Trip Method)
5. วิธีสอนโดยใช้การอภิปรายกลุ่มย่อย (Small Group Discussion Method)
6. วิธีสอนโดยใช้การแสดงละคร (Acting/Dramatization Method)
7. วิธีสอนโดยใช้การแสดงบทบาทสมมติ (Role Playing Method)
8. วิธีสอนโดยใช้กรณีตัวอย่าง (Case Method)
9. วิธีสอนโดยใช้เกม (Game Method)
10. วิธีสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation Method)
11. วิธีสอนโดยใช้ศูนย์การเรียน (Learning Center)
12. วิธีสอนโดยใช้บทเรียนแบบโปรแกรม (Programmed Instruction)
13. วิธีสอนแบบนิรนัย (Deduction)
14. วิธีสอนแบบอุปนัย (Induction)
15. วิธีสอนแบบเผชิญสถานการณ์
16. วิธีสอนแบบสำเร็จรูป (Programmed Instruction)
17. วิธีสอนแบบคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (Computer Assisted Instruction)
18. วิธีสอนแบบโครงการ (Project)
19. วิธีสอนแบบถามตอบ (Question-Answer)
20. วิธีสอนแบบแก้ปัญหา (Problem-Solving)
21. วิธีสอนแบบสืบสวนสอบสวน (Inquiry)
22. วิธีสอนแบบสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่ม (Group Investigation)
23. วิธีสอนแบบกลุ่มสัมพันธ์ (Group Process)
24. วิธีสอนแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning)
25. วิธีสอนแบบความคิดรวบยอด (Concept Attainment Model)
26. วิธีสอนแบบให้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง (Self Directed Learning)

จากรูปแบบการเรียนการสอนและวิธีสอนที่หลากหลายดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงการ
เล็งเห็นประโยชน์และคุณค่าของการนำนวัตกรรมเข้ามาในชั้นเรียนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้

สูงสุด ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางโดยใช้โมเดลชิปปาจึงเป็นที่ได้รับความสนใจในวงการศึกษาไทยที่สอดคล้องกับยุคปฏิรูปการศึกษาที่เน้นกระบวนการการเรียนเป็นหลักสำคัญ

การเรียนการสอนโดยยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง : โมเดลชิปปา

ในปัจจุบันแนวความคิดการจัดการเรียนการสอนที่ยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลางได้เข้ามามีบทบาทในการจัดการศึกษาทั้งในประเทศไทยและในต่างประเทศ แนวความคิดในการจัดการศึกษานี้ให้ความสำคัญกับการเรียนรู้โดยการกระทำ (Learning by Doing) ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยการลงมือปฏิบัติในกิจกรรมที่หลากหลาย มีส่วนร่วมและเรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่ม เพื่อส่งเสริมความรู้ ความสามารถ และศักยภาพของผู้เรียน

โมเดลชิปปา (CIPPA MODEL) เป็นการเรียนการสอนที่มีแนวคิดหลักที่เป็นพื้นฐานของการจัดการเรียนการสอนโดยยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง ซึ่งการจัดการเรียนการสอนโดยยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลางแบบชิปปานี้พัฒนาขึ้นโดย รองศาสตราจารย์ ดร. ทิศนา แคมมณี อาจารย์ประจำภาควิชาประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นนักการศึกษาผู้มีประสบการณ์การสอนและการนิเทศการสอน ได้กล่าวว่า แนวคิดการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางในการศึกษาไทยมีมานานแล้ว แต่ยังไม่เกิดผลในทางปฏิบัติในระดับที่น่าพอใจ ครูจำนวนมากขาดความรู้ความเข้าใจ และขาดแนวทางที่ชัดเจนในการดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้วยเหตุผลนี้ ทิศนา แคมมณี จึงได้เสนอแนวคิดและแนวทางในการนำไปปฏิบัติจริงอย่างเป็นรูปธรรม โดยให้ความสำคัญกับการให้ผู้เรียนเป็นจุดสนใจ (Center of attention) หรือเป็นผู้มีบทบาทสำคัญ กล่าวคือ ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ หากผู้เรียนมีส่วนร่วม ในกิจกรรมการเรียนรู้ที่จัดขึ้นมาก ผู้เรียนก็จะเป็นผู้มีบทบาทในการเรียนรู้มาก และควรจะมีการเรียนรู้ที่ดีขึ้นตามมา แนวคิดของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีคุณภาพให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมอย่างผูกพัน ทิศนา แคมมณี (2542) ได้เสนอไว้ดังนี้

1. กิจกรรมการเรียนรู้ที่ดีที่ควรช่วยให้ผู้เรียน ได้มีส่วนร่วมทางด้านร่างกาย (physical participation) คือ กิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเคลื่อนไหวร่างกายเพื่อช่วยให้ประสาทรับรู้ของผู้เรียนตื่นตัว พร้อมทั้งจะรับข้อมูลและการเรียนรู้สิ่งต่างๆ ที่จะเกิดขึ้น ตามความเหมาะสมกับวัยและระดับความสนใจของผู้เรียน

2. กิจกรรมการเรียนรู้ที่ดีที่ควรช่วยให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมทางสติปัญญา (intellectual participation) คือ กิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเคลื่อนไหวทางสติปัญญา กล่าวคือ ทำทลายความคิดผู้เรียน สามารถกระตุ้นสมองของผู้เรียนเกิดการเคลื่อนไหว

3. กิจกรรมการเรียนรู้ที่ดีควรช่วยให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมทางสังคม (social participation) คือ กิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับบุคคลหรือสิ่งแวดล้อมรอบตัว ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ทางด้านสังคม

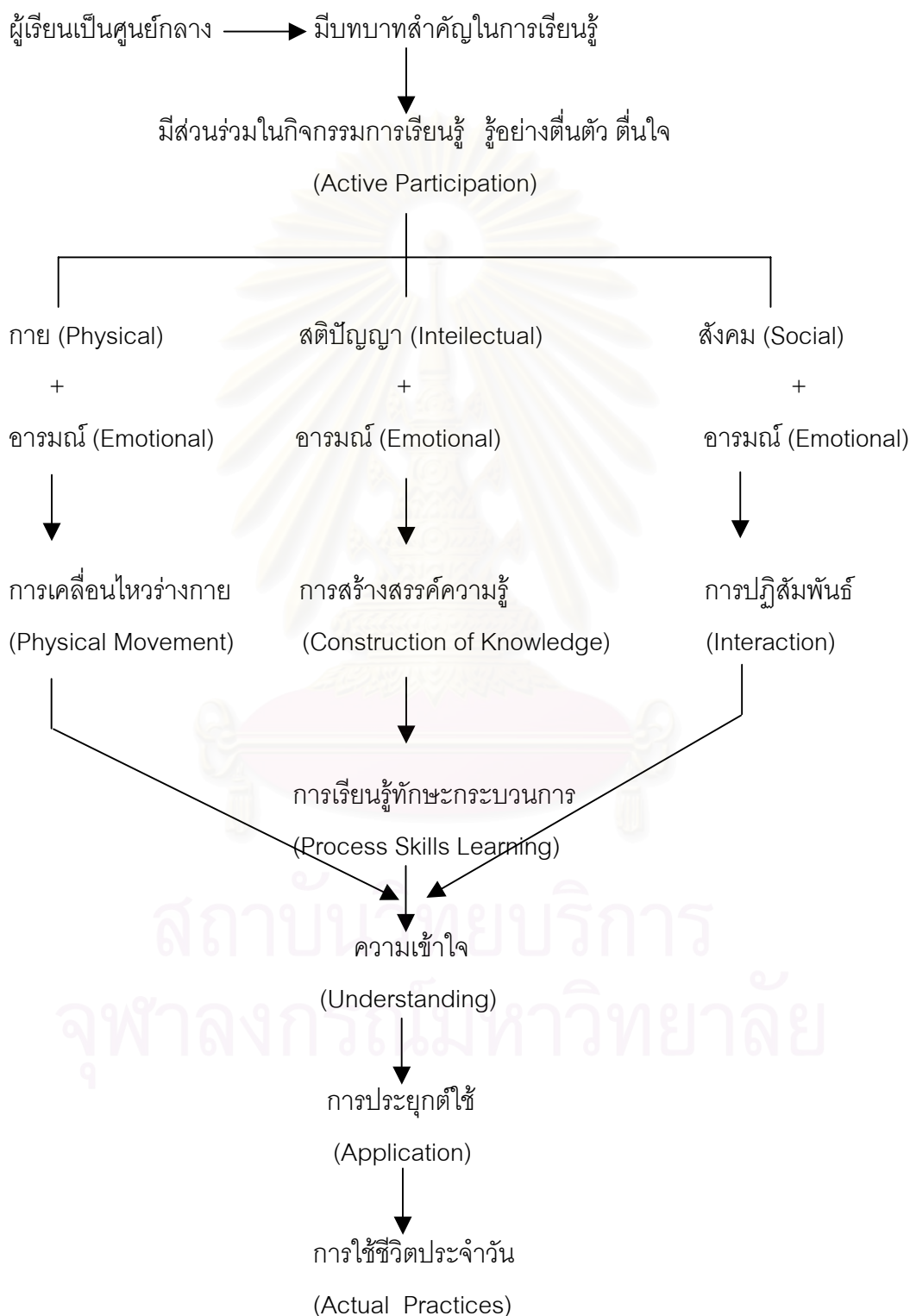
4. กิจกรรมการเรียนรู้ที่ดีควรช่วยให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมทางอารมณ์ (emotional participation) คือกิจกรรมที่ส่งผลต่ออารมณ์ความรู้สึกของผู้เรียน ซึ่งจะช่วยให้การเรียนรู้นั้นเกิดความหมายต่อตนเอง

กิจกรรมการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมทั้ง 4 ด้าน จะสามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ได้ดี เป็นการเรียนรู้ที่ได้ผ่านกระบวนการ การคิดค้นกรองโดยผู้เรียนเอง หากผู้เรียนมีโอกาสฝึกฝนนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ (application) ในสถานการณ์ต่างๆ ที่หลากหลาย ผู้เรียนจะสามารถถ่ายโอนการเรียนรู้ (transfer of learning) ไปใช้ในสถานการณ์อื่นๆ ได้ มีความมั่นใจ ความชำนาญในการที่จะนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน

แนวคิดของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ การประยุกต์ใช้ และการถ่ายโอนการเรียนรู้ ดังกล่าวข้างต้นจึงเป็นที่มาของการจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง แบบซิปปา (CIPPA) ดังแผนภูมิที่ 1

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภูมิที่ 1 : การจัดการเรียนการสอน โดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง แบบชิปปา (CIPPA) หรือแบบประสาน 5 แนวคิดหลักพัฒนาโดย ทิศนา ขัมมณี (2542)

แนวคิดของโมเดลชิปปา

ทิสนา แชมมณี (2542) ได้นำเสนอ แนวคิดหลัก 5 แนวคิดเกี่ยวกับโมเดลชิปปาที่อยู่บนพื้นฐานของทฤษฎีสำคัญ 2 ทฤษฎี คือ ทฤษฎีการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ (Experiential Learning) และทฤษฎีพัฒนาการมนุษย์ (Human Development) ซึ่งประกอบด้วย 5 แนวคิดย่อย ดังนี้

1. แนวคิดการสรรค์สร้างความรู้ (Constructivism)

แนวคิดสำคัญแนวคิดหนึ่งที่กำลังได้รับความสนใจอย่างกว้างขวาง ก็คือ แนวคิดการสรรค์สร้างความรู้ ซึ่งเชื่อว่า ความรู้เป็นสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นด้วยตนเอง สามารถเปลี่ยนแปลงและพัฒนาให้ก้าวหน้าขึ้นไปเรื่อยๆ โดยอาศัยกระบวนการพัฒนาโครงสร้างความรู้ภายในของบุคคล และการรับรู้สิ่งต่างๆ รอบตัว เฮนเดอร์สัน (Henderson ,1996 อ้างถึงใน ทิสนา แชมมณี , 2542) ได้อธิบายว่า การสรรค์สร้างความรู้จะต้องมีองค์ประกอบสำคัญ 3 ส่วนด้วยกัน คือ จุดมุ่งหมายหรือความต้องการของผู้เรียน ความรู้เดิมหรือสิ่งที่มีอยู่เดิมของผู้เรียน และสาระหรือสิ่งใหม่ที่จะเรียนรู้ ดังนั้นจึงสามารถอธิบายอีกนัยหนึ่งได้ว่า โครงสร้างทางสติปัญญาของผู้เรียน ประกอบไปด้วยโครงสร้างความรู้ซึ่งสามารถปรับเปลี่ยน และขยายออกไปได้ โดยอาศัยองค์ประกอบอย่างน้อย 3 ประการ คือ 1) ความรู้เดิม หรือโครงสร้างความรู้เดิมที่มีอยู่ 2) ความรู้ใหม่ ได้แก่ ข้อมูล ข้อเท็จจริง ความรู้ ความรู้สึก ประสบการณ์ใหม่ๆ ที่บุคคลรับเข้าไป และ 3) กระบวนการทางสติปัญญา ได้แก่ กระบวนการทางสมอง ที่ใช้ในการทำความเข้าใจ ความรู้ที่รับมา โดยใช้การเชื่อมโยงและการปรับความรู้เดิมกับความรู้ใหม่เข้าด้วยกัน

ทิสนา แชมมณี (2542) ได้กล่าวถึง แนวคิดการสรรค์สร้างความรู้ ไว้ว่า การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ดี ก็ต่อเมื่อผู้เรียนมีโอกาสได้รับข้อมูลประสบการณ์ใหม่ๆ เข้ามา และมีโอกาสได้ใช้กระบวนการทางสติปัญญาของตนในการคิดค้นกรองข้อมูล ทำความเข้าใจข้อมูล เชื่อมโยงข้อมูล ความรู้ใหม่กับความรู้เดิม และสร้างความหมายข้อมูลความรู้ด้วยตนเอง กระบวนการสรรค์สร้างความรู้นี้จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่มีความหมายต่อตนเอง อันจะส่งผลถึงความเข้าใจ และการคงความรู้นั้น (retention) ดังนั้นการให้ผู้เรียนได้มีโอกาสสรรค์สร้างความรู้ด้วยตนเองตามแนวคิดการสรรค์สร้างความรู้ จึงเป็นแนวคิดที่สามารถนำมาใช้เสริมในการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางได้ชัดขึ้น

Wilson ,1996 (อ้างถึงใน วรรณทิพา รอดแรงคำ, 2541) กล่าวถึง การสรรค์สร้างความรู้ ว่าเป็นทฤษฎีของความรู้ที่ใช้อธิบายว่าเรารู้ได้อย่างไรและเรารู้อะไรบ้าง การสรรค์สร้างความรู้จึงเป็นวิธีการคิดเกี่ยวกับเรื่องของความรู้ และการเรียนรู้

บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์ (2540) ได้อธิบายแนวคิดของการเรียนรู้แบบสรรค์สร้าง ความรู้ว่าการเรียนรู้เป็นกระบวนการ ซึ่งอาศัย ความรู้เดิมเป็นพื้นฐานสำคัญของการสรรค์สร้าง ความรู้ใหม่ และคุณภาพของการเรียนรู้มีความสัมพันธ์กับบริบทที่เกิดขึ้น

สุมณฑา พรหมบุญ (2540) (อ้างถึงใน ชนาธิป พรกุล, 2544) ได้กล่าวว่า การเรียนรู้แบบสรรค์สร้างความรู้เป็นวิธีการเรียนรู้ที่ผู้เรียนต้องแสวงหาความรู้และสร้างความรู้ความเข้าใจ ด้วยตนเอง โดยนำความรู้ที่มีอยู่เชื่อมโยงกับความรู้ใหม่

กรมวิชาการ (2543) กล่าวว่า การสรรค์สร้างความรู้เป็นทฤษฎีที่เกี่ยวกับการเรียนรู้ของเด็กที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ผ่านรูปแบบกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนตื่นตัว อยู่ตลอดเวลา และมีการเชื่อมโยงวิธีการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชากับชีวิตจริง

สรุปได้ว่า แนวคิดการสรรค์สร้างความรู้ หมายถึง การเรียนรู้อันเป็นกระบวนการสร้าง ความรู้ โดยผู้เรียนเองอันเกิดจากการประมวลและ การเชื่อมโยงความรู้ที่มีอยู่เดิมกับความรู้ใหม่ ด้วยกระบวนการทางสติปัญญา และส่งผลให้เกิดการเรียนรู้ที่มีความหมายต่อตนเองยิ่งขึ้น

2. แนวคิดเรื่องกระบวนการกลุ่มและการเรียนแบบร่วมมือ (Group Process and Cooperative Learning)

2.1 แนวคิดเรื่องกระบวนการกลุ่ม

กระบวนการกลุ่ม เป็นการจัดกระบวนการเรียนการสอนที่มุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนมี โอกาสได้เข้าร่วมกิจกรรมมากที่สุด และช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ โดยมีพื้นฐานแนวคิด ว่า พฤติกรรมของสมาชิกในกลุ่มมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันย่อมก่อให้เกิดผลในการเปลี่ยนแปลงของทั้งตัว บุคคลและกลุ่มโดยอาศัยกิจกรรมต่างๆเป็นตัวกำหนด ในวงการศึกษาไทยได้ให้ชื่อต่างๆกันไป เช่น พลังกลุ่ม พลวัตรของกลุ่ม กลศาสตร์ของกลุ่ม กระบวนการกลุ่ม กลุ่มสัมพันธ์ และกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ (ทิตินา แชมมณี และคณะ ,2522) ได้มีผู้กล่าวถึงกระบวนการกลุ่มไว้ดังนี้

ทิตินา แชมมณี (2536) ให้ความหมายของกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ว่าเป็น กระบวนการ ขั้นตอน และปฏิสัมพันธ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในกลุ่ม ซึ่งหากบุคคลมีความรู้ความเข้าใจ เรื่องกลุ่มสัมพันธ์อย่างดีแล้ว ย่อมแสดงพฤติกรรมที่เอื้ออำนวยให้กลุ่มเกิดกระบวนการที่ดีใน การดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมาย

ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ (2540) ได้อธิบายความหมายของกระบวนการกลุ่มว่าเป็น ประสบการณ์ทางการเรียนรู้ที่นักเรียนได้รับจากการลงมือร่วมปฏิบัติเป็นกลุ่ม โดยกลุ่มจะมี อิทธิพลต่อการเรียนรู้ของแต่ละคน และแต่ละคนในกลุ่มมีอิทธิพลและมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน

สุมณฑา พรหมบุญ (2540) (อ้างถึงใน ชนาธิป พรกุล, 2544) ได้กล่าวถึงกระบวนการกลุ่มว่า เป็นกระบวนการเรียนรู้ของกลุ่มผู้เรียนตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป มีปฏิสัมพันธ์กัน มีแรงจูงใจร่วมกันทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดโดยที่สมาชิกกลุ่มมีอิทธิพลต่อกัน

สรุปได้ว่า กระบวนการกลุ่มเป็นกระบวนการและปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นภายในกลุ่ม ซึ่งกลุ่มจะมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของสมาชิกแต่ละคนในกลุ่ม

2.2 แนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

การเรียนรู้แบบร่วมมือ เป็นวิธีการจัดการเรียนการสอนที่ให้นักเรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มย่อย ซึ่งสมาชิกทุกคนมีความรับผิดชอบต่อกัน เป็นการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการพัฒนาตนเอง ทำให้เกิดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ทั้งนี้มีพื้นฐานแนวคิดมาจากนักจิตวิทยาการศึกษาและนักการศึกษาที่พยายามพัฒนาการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ และได้ทำกิจกรรมต่างๆด้วยกัน เพื่อสร้างความสามัคคี ความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน โดยมีผู้กล่าวถึงการเรียนรู้แบบร่วมมือ ไว้ดังนี้

Artzt และ Newman (1990) กล่าวว่า เป็นการเรียนรู้ที่จัดสมาชิกเป็นกลุ่มร่วมกันแก้ปัญหาหรืองานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ สมาชิกกลุ่มทุกคนจะต้องมีส่วนร่วมในการช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการทำงาน

Nattiv และคณะ (1991) ได้กล่าวว่า เป็นวิธีเรียนที่นักเรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มขนาดเล็ก เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ กลุ่มหรือทีมงานปกติมีจำนวน 4-6 คน มีความแตกต่างกันในระดับผลสัมฤทธิ์ เพศ และเผ่าพันธุ์ สมาชิกในกลุ่มจะมีบทบาทที่ต่างกัน และมีการหมุนเวียนเปลี่ยนกันรับผิดชอบ

สุมณฑา พรหมบุญ และคณะ (2541) ได้กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นวิธีการเรียนที่เน้นการจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนให้ผู้เรียนร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ สมาชิกแต่ละคนจะต้องมีส่วนร่วมในการเรียนรู้และความสำเร็จของกลุ่ม ทั้งโดยการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และการแบ่งปันทรัพยากรการเรียนรู้ รวมทั้งการเป็นกำลังใจแก่กันและกัน สมาชิกแต่ละคนจะต้องรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเองพร้อมๆ กับการดูแลเพื่อนสมาชิกในกลุ่ม ดังนั้นความสำเร็จของแต่ละบุคคลคือ ความสำเร็จของกลุ่ม ความสำเร็จของกลุ่มคือความสำเร็จของทุกคน

อารี สันทรวี (2542) ได้ให้ความหมายว่า เป็นการเรียนรู้ที่ให้นักเรียนทำงานด้วยกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ เพื่อให้เกิดผลการเรียนรู้ทั้งทางด้านความรู้และทางด้านจิตใจ ช่วยให้นักเรียน

เห็นคุณค่าในความแตกต่างระหว่างบุคคลของเพื่อน ๆ เคารพความคิดเห็นและความสามารถของผู้อื่นที่แตกต่างจากตน ตลอดจนรู้จักช่วยเหลือและสนับสนุนเพื่อน

ชนาธิป พรกุล (2544) ได้กล่าวว่า เป็นการเรียนรู้ที่เกิดจากผู้เรียนทำงานร่วมกัน และช่วยเหลือกันภายในกลุ่มย่อย

สรุปได้ว่า การเรียนแบบร่วมมือ เป็นการจัดการเรียนการสอน โดยแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ภายในกลุ่มมีเป้าหมายในการเรียนรู้ร่วมกัน สมาชิกในกลุ่มมีบทบาทที่ชัดเจน ภายในกลุ่มมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน คอยช่วยเหลือกัน และรับผิดชอบในการเรียนรู้ร่วมกัน ซึ่งนักเรียนจะบรรลุถึงจุดมุ่งหมายได้ก็ต่อเมื่อสมาชิกในกลุ่มบรรลุจุดมุ่งหมายด้วยเช่นกัน อันถือว่าเป็นความสำเร็จของทุกคน

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับความพร้อมในการเรียนรู้ (Learning Readiness)

ความพร้อมในการเรียนรู้ เป็นภาวะที่ผู้เรียนมีความสามารถเพียงพอที่จะเรียนรู้ ซึ่งแนวคิดนี้เชื่อว่า ผู้เรียนจะสามารถเรียนรู้และรับรู้ได้ดีเมื่อผู้เรียนมีความพร้อม ได้มีผู้กล่าวถึงความพร้อมในการเรียนรู้ ไว้ดังนี้

Tatcher และคณะ (1970) เชื่อว่า ความพร้อม เป็นลักษณะที่ผู้กระทำมีความคล่องตัว กระตือรือร้น และความตั้งใจ ในการกระทำพฤติกรรมต่างๆ เพื่อให้กิจกรรมที่ทำนั้นบรรลุผลสำเร็จ

สุชา จันทรธอม (2531) เชื่อว่า ความพร้อมเป็นสิ่งสำคัญมาก เมื่อร่างกายเจริญเติบโตเต็มที่ก็จะทำให้เกิดความพร้อม ที่จะรับการฝึกหัดหรือฝึกฝน และเมื่อติดตามด้วยการเรียนรู้ เด็กจะเรียนได้เร็ว

บันลือ พุกชะวัน (2533) ได้กล่าวว่าความพร้อมทางการเรียนหมายถึง สภาพทั้งร่างกายและจิตใจของเด็กได้เจริญเติบโต หรือได้รับการพัฒนาถึงจุดที่จะเรียนรู้หรือรับการสอนได้ดีที่สุด โดยมีปัญหาหรืออุปสรรคในการเรียนรู้น้อยที่สุด

สรุปได้ว่า ความพร้อมในการเรียนรู้ คือ ความสามารถของบุคคลที่จะเรียนรู้ โดยมีวุฒิภาวะทั้งร่างกายและจิตใจ สามารถดำเนินกิจกรรมได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้กระบวนการ (Process Learning)

ทิศนา แหมมณี (2542) ได้กล่าวถึง การเรียนรู้กระบวนการ ไว้ว่า ในอดีตที่ผ่านมา การศึกษามักจะให้ความสำคัญกับเนื้อหาการเรียนรู้มาก ดังจะเห็นได้จากการสอนและการประเมิน

ผลการเรียนการสอน ที่จะเน้นในด้านการถ่ายทอดเนื้อหาความรู้ และวัดผลประเมินผลด้านเนื้อหา ความรู้ที่ผู้เรียนได้รับจากการเรียนการสอนเป็นสำคัญ ซึ่งต่อมามองการศึกษาได้พบว่า การเรียนรู้ เพียงเนื้อหาความรู้ไม่เป็นการเพียงพอ แนวคิดใหม่เกี่ยวกับการเรียนรู้กระบวนการเรียนรู้ ได้เข้ามาแพร่หลายในประเทศไทยเมื่อประมาณ 20 ปีที่ผ่านมา โดยมีนักการศึกษาได้มองเห็นว่าเนื้อหา ความรู้ในโลกนี้ มีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ และจะมีมากขึ้นเรื่อย ๆ ผู้เรียนคงจะไม่สามารถเรียนรู้ได้หมด เขาคงจะต้องเลือกสรรสิ่งที่ตนเองสนใจ และเป็นประโยชน์ต่อตนเอง ซึ่งเขาสามารถ แสวงหาและศึกษาได้ด้วยตนเอง หากเขามีทักษะกระบวนการต่างๆ ที่จำเป็น แนวคิดในเรื่อง การสอนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ทักษะกระบวนการควบคู่ไปกับเนื้อหาความรู้หรือผลผลิตจึงเกิดขึ้น แต่ก็ เป็นที่น่าเสียดายว่า แม้แนวคิดนี้จะแพร่หลายมากกว่า 20 ปี แล้ว แต่การนำแนวคิดนี้ไปใช้ยังไม่ กว้างขวาง และบังเกิดผลเท่าที่ควร จึงเป็นแนวคิดที่ น่าส่งเสริมและฝึกฝนให้ผู้เรียนมีทักษะทาง สติปัญญาหรือทักษะกระบวนการต่างๆที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต เช่น ทักษะการแสวงหาความรู้ ทักษะการฟัง ทักษะการอ่าน ซึ่งการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียน ครอบคลุมนการเรียนรู้ทั้ง ทางด้านเนื้อหาความรู้ ทักษะกระบวนการต่างๆ โดยให้ผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยตนเองและเน้นการ ฝึกฝนทักษะกระบวนการที่เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ตามแนวคิดของการเรียนรู้ กระบวนการเรียนรู้

ชนาธิป พรกุล (2542) กล่าวถึงกระบวนการเรียนรู้ว่าเราต้องสอนกระบวนการ เรียนรู้ ไม่ใช่สอนเนื้อหาเพื่อที่เด็กจะสามารถนำเอากระบวนการที่ได้ไปหาความรู้ใหม่ได้

สรุปได้ว่า แนวคิดการเรียนรู้กระบวนการเป็นเครื่องมือที่สำคัญของผู้เรียนที่ใช้ใน การเรียนรู้ จำเป็นยิ่งที่ควรฝึกให้ผู้เรียนมีการพัฒนาทักษะกระบวนการต่างๆ

2.5 แนวคิดเกี่ยวกับการถ่ายโอนการเรียนรู้ (Transfer of Learning)

การถ่ายโอนการเรียนรู้นั้นเป็นความรู้เดิมที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ในครั้งใหม่ของผู้เรียน ซึ่งมีผู้ให้แนวคิดการถ่ายโอนการเรียนรู้ไว้ดังนี้

ทิสนา แคมมณี (2543) ได้กล่าวถึง การถ่ายโอนการเรียนรู้ว่าการที่ผู้เรียนจะสามารถถ่ายโอนการเรียนรู้ ไปใช้ในสถานการณ์อื่นๆได้ จำเป็นต้องอาศัยการฝึกฝน นำความรู้ไป ประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่างๆที่หลากหลาย หากผู้เรียนมีโอกาสฝึกฝนการนำความรู้ไปประยุกต์ ใช้มากๆความมั่นใจ และความชำนาญในการที่จะนำความรู้นั้นไปใช้ในชีวิตประจำวันจึงเกิดขึ้น

Hilgard (1962) และ Blair and other (1968) ได้กล่าวถึง การถ่ายโอนการเรียนรู้ ว่า อิทธิพลของการเรียนรู้ในครั้งก่อนมีผลกระทบต่อการเรียนรู้ในครั้งต่อไป

Ellis (1969) ได้กล่าวถึง การถ่ายโอนการเรียนรู้ว่า เป็นประสบการณ์หรือ
ประสิทธิภาพต่องานหนึ่งที่มีผลต่อประสิทธิภาพของงานบางอย่างที่มีความสัมพันธ์กับงานแรก

อาวี พันธมณี (2534) กล่าวถึง การถ่ายโอนการเรียนรู้ว่า การที่บุคคลได้เรียนรู้
อย่างหนึ่งมาก่อน ซึ่งความรู้เดิมที่เรียนรู้มา มีผลต่อการเรียนรู้ หรือการกระทำกิจกรรมใหม่

พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา (2542) กล่าวถึง การถ่ายโอนการเรียนรู้ว่า เป็นกระบวนการ
การที่เกิดขึ้นจากการนำประสบการณ์ที่เรียนรู้ในอดีตมาใช้สัมพันธ์กับสถานการณ์ใหม่ที่กำลัง
เรียนรู้อยู่ในปัจจุบัน

สรุปได้ว่า แนวคิดการถ่ายโอนการเรียนรู้ เป็นความสามารถของบุคคลที่เรียนรู้สิ่งหนึ่ง
สิ่งใด แล้วความรู้นั้นส่งผลต่อการเรียนรู้สิ่งใหม่ และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน
การที่ผู้เรียนสามารถถ่ายโอนการเรียนรู้ได้จำเป็นต้องอาศัยการฝึกฝน มีความเข้าใจความสัมพันธ์
ของสถานการณ์นั้นๆ การถ่ายโอนการเรียนรู้จึงจะเกิดขึ้น

จากแนวคิดโมเดลชิปปา สรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอน โดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์
กลางแบบโมเดลชิปปา ได้ให้ความสำคัญกับการเรียนรู้ด้วยการสรรค์สร้างความรู้ด้วยตนเองของ
ผู้เรียน อาศัยกระบวนการกลุ่มและการเรียนแบบร่วมมือ สิ่งสำคัญในตัวผู้เรียนคือความพร้อมใน
การเรียนรู้ และใช้ทักษะกระบวนการต่างๆ ในการเรียนรู้ รวมถึงถ่ายโอนการเรียนรู้ไปใช้ในชีวิต
ประจำวันได้

รูปแบบการเรียนการสอนตามหลักชิปปา(CIPPA)

หลักการจัดการเรียนการสอนชิปปา มีองค์ประกอบที่สำคัญ เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดความรู้
ได้แก่

1. การสร้างความรู้ (Constructing of knowledge) หมายถึง การสร้างความรู้ตาม
แนวคิดของการสรรค์สร้างความรู้ ที่ให้ผู้เรียนมีโอกาสสร้างความรู้ด้วยตนเอง ช่วยให้ผู้เรียนมีส่วน
ร่วมทางสติปัญญา กิจกรรมการเรียนรู้ที่ดีควรเป็นกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสสร้างความรู้ด้วย
ตนเอง ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเข้าใจและเกิดการเรียนรู้ที่มีความหมายต่อตนเอง
2. การปฏิสัมพันธ์ (Interaction) หมายถึง การปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น หรือสิ่งแวดล้อมรอบตัว
กิจกรรมการเรียนรู้ที่ดีต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับบุคคล และแหล่งความรู้
ที่หลากหลาย ซึ่งทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมทางสังคม

3. การมีส่วนร่วมทางกาย (Physical participation) หมายถึง การมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ทางกายคือ ให้ผู้เรียนมีโอกาสได้เคลื่อนไหวร่างกาย โดยการทำกิจกรรมในลักษณะต่างๆ อย่างเหมาะสมกับวัยและความสนใจของผู้เรียน

4. การเรียนรู้กระบวนการ (Process learning) หมายถึง การเรียนรู้กระบวนการต่างๆ กิจกรรมการเรียนรู้ที่ดีควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้กระบวนการต่างๆ ซึ่งเป็นทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต เช่น กระบวนการแสวงหาความรู้ กระบวนการคิด กระบวนการแก้ปัญหา กระบวนการกลุ่ม กระบวนการพัฒนาตนเอง การเรียนรู้ทางด้านกระบวนการช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมทางสติปัญญาอีกทางหนึ่ง

5. การนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ (Application) หมายถึง การนำความรู้ไปใช้ในหลายลักษณะ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์จากการเรียน และช่วยให้เกิดการเรียนรู้เพิ่มเติมเรื่อยๆ เป็นการเชื่อมโยงระหว่างทฤษฎีกับการปฏิบัติ

องค์ประกอบทั้ง 5 ประการนี้ เกิดจากการประสานแนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับการเรียนรู้ทั้ง 5 แนวคิดหลักของโมเดลชิปปา ทิศนา ขัมมณี (2544) ได้นำแนวคิดในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ มาเป็นหลักการสำคัญเพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน และสอดคล้องกับหลักการจัดการเรียนการสอนชิปปา ซึ่งมีกระบวนการสอนที่ประกอบด้วยขั้นตอนสำคัญ ๆ ดังนี้

ขั้นที่ 1 ผู้สอนสำรวจความรู้เดิม/ความรู้พื้นฐานที่จำเป็นสำหรับการเรียนรู้ใหม่ เพื่อให้ผู้เรียนระลึกถึงความรู้เดิม/ตรวจสอบความพร้อมในการเรียนรู้สิ่งใหม่

ขั้นที่ 2 ผู้เรียนแสวงหาข้อมูล เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะกระบวนการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง อันเป็นทักษะที่จำเป็นในการเรียนรู้ตลอดชีวิต

ขั้นที่ 3 ผู้เรียนศึกษาข้อมูล สร้างความเข้าใจด้วยตนเอง เพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะกระบวนการสร้างความรู้ด้วยตนเอง อันเป็นทักษะที่จำเป็นในการเรียนรู้ตลอดชีวิต

ขั้นที่ 4 ผู้เรียนแลกเปลี่ยนความรู้ความคิด เพื่อช่วยให้ผู้เรียนขยายขอบเขตความรู้ความเข้าใจ ได้มุมมองที่แตกต่างไปจากตน ช่วยให้ความคิดกว้างขึ้น และลึกซึ้งขึ้น

ขั้นที่ 5 ผู้เรียนจัดระเบียบความรู้และวิเคราะห์การเรียนรู้ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเห็นองค์รวม/ภาพรวมของสิ่งที่เรียนรู้

ขั้นที่ 6 ผู้เรียนแสดงความรู้/ผลงาน เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความรู้ความสามารถของตนเอง อันจะช่วยให้ผู้เรียนได้ใช้และพัฒนาความสามารถหลายด้าน (พหุปัญญา) ของตน และทำให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในสิ่งที่เรียนรู้และภูมิใจในการเรียนรู้ของตน

ขั้นที่ 7 ผู้เรียนนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้นำความรู้ไปใช้ เห็นประโยชน์ต่อการดำรงชีวิต ช่วยให้ความรู้มีความหมายมากขึ้น

รูปแบบการเรียนการสอนตามหลักซีปปา (CIPPA) ดังกล่าวข้างต้น เป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่มีกระบวนการ/ขั้นตอนการสอนที่ชัดเจน สามารถนำไปปฏิบัติได้จริงเป็นรูปธรรมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา

ภาษาอังกฤษในประเทศไทยมีฐานะเป็นภาษาต่างประเทศ อรุณี วิริยะจิตรา (2532) ได้ให้ความหมายภาษาต่างประเทศว่า ภาษาอื่นที่ผู้เรียนเรียนเพื่อใช้ติดต่อสื่อสารกับผู้ใช้ภาษานั้นทั้งนี้อาจเพื่อจุดมุ่งหมายในการแสวงหาความรู้ เพื่อการท่องเที่ยว เพื่อเหตุผลทางการเมือง หรือเพื่อการค้า การเรียนภาษาต่างประเทศนี้อาจเริ่มเรียนได้ตั้งแต่ผู้เรียนยังอยู่ในวัยเรียน โดยเรียนเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรการเรียนระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และระดับอุดมศึกษา หรือจะเริ่มเรียนเมื่อเป็นผู้ใหญ่เพราะมีความประสงค์ใคร่รู้ภาษานั้นก็ได้

กระทรวงศึกษาธิการ ได้จัดทำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 โดยกำหนดให้มีการจัดการเรียนการสอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ที่ต้องเรียนตลอดหลักสูตร ตั้งแต่ระดับประถมศึกษา-มัธยมศึกษา คือ ภาษาอังกฤษ

จุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กระทรวงศึกษาธิการ (2544) ได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้เพื่อเป็นจุดมุ่งหมายในการพัฒนาผู้เรียนให้มีลักษณะที่พึงประสงค์ตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ดังนี้

สาระที่ 1 : ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 : เข้าใจกระบวนการฟังและการอ่าน สามารถตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และนำความรู้มาใช้อย่างมีวิจารณญาณ

มาตรฐาน ต 1.2 : มีทักษะในการสื่อสารทางภาษา แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร ความคิดเห็นแสดงความรู้สึกโดยใช้เทคโนโลยี และการจัดการที่เหมาะสมเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต

มาตรฐาน ต 1.3 : เข้าใจกระบวนการพูด การเขียน และสื่อสารข้อมูล
ความคิดเห็น และความคิดรวบยอดในเรื่องต่างๆ ได้
อย่างสร้างสรรค์ มีประสิทธิภาพและมีสุนทรียภาพ

สาระที่ 2 : ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต. 2.1 : เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้า
ของภาษา และนำไปใช้ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 : เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษา
และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและ
วัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างมีวิจารณญาณ

สาระที่ 3 : ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต.3.1 : ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่ม
สาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนาและ
เปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 : ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต. 4.1: สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ ตามสถานการณ์ต่างๆ
ทั้งในสถานศึกษาชุมชนและสถานศึกษา

มาตรฐาน ต. 4.2: สามารถใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้
การทำงานการประกอบอาชีพ การสร้างความร่วมมือ
และการอยู่ร่วมกันในสังคม

จากจุดมุ่งหมายการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ที่กำหนดเป็นสาระและมาตรฐาน
การเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ทางภาษาอังกฤษ ในลักษณะทักษะสัมพันธ์ และสามารถใช้
ภาษาเพื่อการสื่อสารได้นั้น จำเป็นต้องอาศัยการจัดการเรียนรู้ที่มีกระบวนการและวิธีการที่หลากหลาย
สอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้ทางภาษาของผู้เรียน ทั้งนี้เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อ
ผู้เรียนและบรรลุมาตรฐานการเรียนรู้ตามหลักสูตร

ขั้นตอนการเรียนรู้ภาษา

ขั้นตอนการเรียนรู้ภาษา เป็นขั้นตอนทางจิตวิทยาของการเรียนรู้ภาษา ของ Valette ที่ได้
ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาที่สองที่ได้รับความนิยมสูงมากในปัจจุบัน จากแนวคิดของ
Stephen Krashen ทั้งนี้ Valette ได้แบ่งพฤติกรรมของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เป็นแบบ

พฤติกรรมภายในประกอบด้วยการฟังและการอ่าน พฤติกรรมภายนอกประกอบด้วย การพูดและการเขียน พฤติกรรมดังกล่าวได้ถูกแบ่งเป็นขั้นตอนการเรียนรู้ภาษา 5 ขั้น (Valette, 1972 อ้างถึงใน สถาบันภาษา จุฬาฯ, 2531) ดังนี้

1. ขั้นทักษะอัตโนมัติ (Mechanical Skills)

ในระดับนี้ผู้เรียนจะทำงานอย่างง่าย ๆ เช่น การรับรู้ การจำแนก หรือการเห็นความแตกต่าง ขั้นตอนนี้รวมไปถึงการแสดงออกที่เกี่ยวกับการเลียนแบบและการท่องจำ ประกอบด้วย

1) ขั้นการมองเห็น (ภายใน) เป็นกลุ่มย่อยของทักษะที่เกี่ยวกับการฟังและการอ่าน ผู้เรียนจะต้องรู้จักแยกความแตกต่างของเสียงหรือตัวอักษร สามารถบอกความแตกต่างของเสียงในภาษาแม่กับภาษาต่างประเทศ สามารถบอกได้ว่า คำ 2 คำ หรือประโยค 2 ประโยคที่ได้ยินหรือเห็นนั้นเหมือนกัน หรือแตกต่างกัน สามารถเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของเสียงเป็นสัญลักษณ์ และสามารถบอกได้ถึงแบบการเน้นคำและการออกเสียงสูงต่ำได้

2) ขั้นการถอดแบบ (ภายนอก) เป็นกลุ่มย่อยของทักษะที่รวมเอาทักษะการพูดและการเขียนไว้ด้วยกัน ผู้เรียนจะท่องจำบทสนทนา เพลงและบทกวี คำพังเพย หรือรายชื่อของตัวเลข วัน เดือน ปี และอื่นๆ และพูดออกมาให้เหมือนแบบ ผู้เรียนจะสามารถลอกประโยคที่ครูพูดหรือได้ยินจากเทป และเลียนแบบท่าทาง เวลาผู้พูดชาวต่างประเทศพูดเป็นต้นแบบได้

อย่างไรก็ตาม ในขั้นตอนแรกของการเรียนรู้ ผู้เรียนจะทำการสิ่งต่างๆ ได้โดยอัตโนมัติเท่านั้น โดยอาจไม่เข้าใจความหมายของสิ่งที่ตนกำลัง ฟัง พูด หรือทำอยู่ก็ได้ ผู้เรียนอาจเชื่อมโยงเสียงและรูปเข้าด้วยกัน โดยไม่ทราบความหมาย

2. ขั้นทักษะที่เกี่ยวกับการรู้และจำข้อเท็จจริงที่เคยเห็นมาแล้ว (Knowledge)

ในระดับนี้ผู้เรียนจะสามารถจำ และระลึกถึง “ความรู้” ที่คุ้นเคยได้ “ความรู้” เหล่านี้ในการเรียนภาษา อาจได้แก่ การสะกดคำ การรู้ความหมายของคำศัพท์ รูปแบบทางไวยากรณ์ ความหมายของประโยคทั้งหมด การตอบคำถามที่คุ้นเคย เช่นการทักทาย หรือการถามเรื่องดินฟ้าอากาศ ประกอบด้วย

1) ขั้นการจำได้ (ภายใน) เป็นทักษะย่อยที่ผู้เรียนสามารถตอบคำถามประเภท ถูกผิด จับคู่ หรือ คำถามแบบให้เลือกตอบ ผู้เรียนอาจให้ความหมายของคำศัพท์เป็นภาษาอังกฤษเป็นวลี หรือแสดงออกด้วยท่าทาง

2) การระลึกได้ (ภายนอก) ในกรณีผู้เรียนต้องแสดงออกถึงความรู้ของตนเอง ผู้เรียนจะตอบคำถาม เต็มคาลงในช่องว่าง ให้คำจำกัดความ และอธิบายว่าสิ่งนั้น ๆ คืออะไร

ในขั้นตอนที่ 2 ของการเรียนรู้ การเข้าใจเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการแสดงออก แต่ไม่จำเป็นต้องเป็นแบบของตนเองโดยเฉพาะ ผู้เรียนอาจแสดงว่าเขาได้ซึมซับเอาความรู้ที่สอนในชั้นเรียน และแสดงออกว่าเขาอยู่ในสิ่งที่ได้รับการสอนบ้างในชั้นเรียนภาษา ผู้เรียนอาจจะเขียนบทสนทนาตามรูปแบบที่ปรากฏให้เห็น

3. ขั้นทักษะที่เกี่ยวกับการประยุกต์ใช้ความรู้เดิมในสถานการณ์ใหม่ (Transfer)

หมายถึง การที่ผู้เรียนสามารถใช้ความรู้ที่ได้จาก ขั้นตอนที่ 2 ในสถานการณ์ใหม่ได้ เช่น การเรียบเรียงใจความเรื่องที่เรียนมาให้แตกต่างออกไป การนำเรื่องบรรยายและบทสนทนา มาเรียบเรียงใหม่ และการทำแบบฝึกหัดส่วนใหญ่ ประกอบด้วย

1) ขั้นการรับ (ภายใน) ผู้เรียนเข้าใจตัวอย่างคำพูด จากการได้ยินผู้พูดหรือฟังจากเทป กิจกรรมที่ครอบคลุมถึงการใช้โครงสร้างและศัพท์ที่เคยรู้จักแล้ว นอกจากนี้ ผู้เรียนยังสามารถแยกเพศ พจน์ คำบอกกาล และอื่น ๆ ในประโยคที่ไม่เคยพบมาก่อน ผู้เรียนจะเข้าใจข้อความที่อ่าน ใช้โครงสร้าง และศัพท์ที่ ผู้เรียนเคยรู้จักแล้วในลำดับใหม่ ผู้เรียนจะแสดงความเข้าใจโดยการตอบคำถาม การเลือกคำตอบหรือการให้ความหมายที่คล้ายคลึงกัน

2) ขั้นการใช้ (ภายนอก) ภายใต้การชี้แนะ ผู้เรียนสามารถประยุกต์ความรู้เกี่ยวกับองค์ประกอบของภาษา เพื่อสร้างประโยคใหม่ ๆ ขึ้นเอง ผู้เรียนจะใช้กฎแปลงประโยคที่ไม่คุ้นเคยมาก่อนให้เป็นที่เข้าใจและคุ้นเคยได้ เช่น กฎของการเปลี่ยนพจน์ กาล และเพศ อย่างไรก็ตาม ในระดับนี้ ครูยังเป็นผู้ควบคุมพฤติกรรมหรือบทบาทของผู้เรียนโดยการออกคำสั่งปฏิบัติ และตรวจสอบหรือประเมินความถูกต้องของการสนองตอบของผู้เรียน

4. ขั้นทักษะที่เกี่ยวกับความสามารถในการสื่อสารได้ด้วยความเข้าใจ

(Communication)

ในระดับนี้ผู้เรียนจะสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้ใน 2 ลักษณะ คือ

4.1 การเลือกวัสดุเพื่อการฟังและการอ่าน วัสดุจะเป็นตัวอย่างของภาษาที่เป็นจริง วัสดุเหล่านี้อาจได้รับการเรียบเรียงใหม่หรือการควบคุม แต่จะไม่ใช้สิ่งที่เลือกมาจากศัพท์หรือโครงสร้างของภาษาที่ผู้เรียนรู้จักเท่านั้น

4.2 การแสดงออกของผู้เรียนในการพูดหรือการเขียน จะไม่ใช่สิ่งที่ครูได้กำหนดไว้ก่อนล่วงหน้า ผู้เรียนจะเป็นผู้กำหนดเองว่าต้องการจะพูดอะไรและแสดงออกในแง่ใด ขั้นตอนนี้ ความคล่องและความเข้าใจ จะเป็นเกณฑ์ในการประเมินมากกว่าความถูกต้องใน 3 ขั้นตอนแรก

1) **ขั้นความเข้าใจ (ภายใน)** ผู้เรียนฟังหรืออ่านข้อความในภาษาต่างประเทศ แม้ว่า จะมีศัพท์หรือโครงสร้างใหม่บางอย่างปนอยู่ด้วย ผู้เรียนก็สามารถเข้าใจใจความสำคัญของสิ่งที่ อ่านได้โดยไม่ต้องใช้พจนานุกรม

2) **ขั้นแสดงความคิดเห็น (ภายนอก)** ผู้เรียนจะสามารถแสดงความคิดเห็นของตน ออกมาเป็นคำพูดหรือเขียนได้ ในระดับนี้ความคล่องในการแสดงออก มีความสำคัญมากกว่า ความถูกต้องของกฎไวยากรณ์

5. **ขั้นทักษะที่เกี่ยวกับการวิจารณ์ (Criticism)**

หมายถึงความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการวิเคราะห์วิจารณ์ ซึ่งนับว่าเป็นขั้นตอน ที่ซับซ้อนมากที่สุด สิ่งที่สำคัญ ในขั้นตอนนี้ คือ วิธีการแสดงออก จะต้องคำนึงถึงเรื่องความ เหมาะสม สังคม อารมณ์ และระดับของความเป็นทางการและไม่เป็นทางการของภาษา (formality and informality) ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

1) **ขั้นการวิเคราะห์ (ภายใน)** เช่น เมื่อผู้เรียนได้ฟังเทปหรืออ่าน passage แล้ว สามารถแยกความหมายโดยนัยได้

2) **ขั้นการสังเคราะห์ (ภายนอก)** หมายถึง การที่ผู้เรียนสามารถพูดหรือเขียนสิ่งที่เป็น ลีลาเฉพาะตน และสามารถถ่ายทอดออกมาให้เป็นที่รับรู้ได้ และสามารถเขียนวิเคราะห์ วิจารณ์ได้

3) **ขั้นการประเมิน (ภายใน)** เป็นขั้นตอนสูงสุด ผู้เรียนสามารถตัดสินประเมินคุณค่า งานเขียน สุนทรพจน์ ภาพยนตร์ หรืองานด้านวรรณกรรมออกมาเป็นภาษาพูดหรือเขียนได้

สรุปได้ว่า ขั้นตอนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เป็นพฤติกรรมกรเรียนรู้ภาษาอังกฤษอย่าง ง่ายไปจนถึงซับซ้อน โดยขั้นตอนเป็นไปอย่างต่อเนื่องสัมพันธ์กันทั้ง 4 ทักษะภาษา คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในตัวผู้เรียน ซึ่งมี 5 ขั้นตอนดังนี้ **ขั้นทักษะอัตโนมัติ** ขั้นทักษะที่เกี่ยวกับการรู้และการจำข้อเท็จจริงที่เคยเห็นมาแล้ว **ขั้นทักษะที่** เกี่ยวกับการประยุกต์ใช้ความรู้เดิมในสถานการณ์ใหม่ **ขั้นทักษะที่เกี่ยวกับความสามารถใน** การสื่อสารได้ด้วยความเข้าใจ และขั้นทักษะที่เกี่ยวกับการวิจารณ์

หลักการ/เทคนิคและวิธีสอนภาษาอังกฤษ

การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เป็นกระบวนการที่ต่อเนื่องจึงต้องอาศัยหลักการ/ เทคนิคและวิธีสอน ประกอบการเรียนการสอน เพื่อให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

1. หลักการ/เทคนิคการสอน

ผู้สอนมีบทบาทสำคัญที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ผู้สอนที่สอนอย่างมีหลักการ ความรู้และทักษะ จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่มีความหมาย และมีคุณค่า การเรียน การสอนจึงยึดหลักการ/เทคนิคที่ผู้รู้กล่าวไว้ ดังนี้

สุไร พงษ์ทองเจริญ (2530) ได้เสนอแนะหลักการสอนภาษาอังกฤษแก่ผู้เริ่มเรียน ดังนี้

- 1) สอนให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเกี่ยวกับสิ่งที่อยู่ใกล้ตัว หรือเกี่ยวกับสิ่งที่ผู้เรียน ประสบอยู่ในชีวิตประจำวัน เช่น การสอบถาม การออกคำสั่ง การขอร้อง
- 2) เน้นการฝึกภาษาแบบที่เจ้าของภาษาใช้ในการสื่อสาร สื่อความหมายในชีวิตจริง แต่เป็นภาษาง่าย ๆ สำหรับผู้เรียน แต่ละครึ่งที่ฝึกครูจะต้องตั้งจุดประสงค์ที่แน่นอนว่าต้องการจะ ฝึกให้ใช้ภาษาเพื่อความหมายอะไร ในสถานการณ์เช่นใด
- 3) เน้นการฝึกให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้ตั้งแต่ต้น ทั้งด้านการฟัง พูด อ่าน และ เขียนในสถานการณ์จริง และเน้นการสอนให้ทักษะทั้ง 4 นี้ สัมพันธ์กันไปอย่างต่อเนื่อง
- 4) สอนให้ผู้เรียนคิดเป็นและมีความคิดสร้างสรรค์ เช่น ฝึกให้เด็กเดาความหมาย ของคำจากประโยคและคำรอบข้าง การฝึกให้ผู้เรียนหากฎเกณฑ์ในการใช้ภาษาด้วยตัวเอง
- 5) หาโอกาสให้ผู้เรียนฝึกภาษาโดยการใช้กิจกรรมเป็นสื่อในการเรียน เช่น ฟังคำสั่ง แล้วปฏิบัติตาม ฟังคำอธิบายแล้ววาดภาพตาม อ่านปริศนาแล้วทายคำตอบ
- 6) สอนให้เนื้อหาเก่าหรือเนื้อหาที่ทบทวนกับเนื้อหาใหม่มีความสัมพันธ์กันในชั่วโมง เดียวกัน หรือระหว่างชั่วโมงต่อชั่วโมง หรือระหว่างบทเรียนต่อบทเรียน
- 7) สอนเนื้อหาโดยการใช้กิจกรรมหลายแบบในลักษณะของทักษะสัมพันธ์ โดยใน แต่ละชั่วโมงเรียน ครูควรจัดกิจกรรมเป็นช่วงสั้น ๆ หลาย ๆ แบบให้ผู้เรียนได้ฝึกเนื้อหาด้วย ทักษะต่าง ๆ หากเป็นไปได้ควรจะให้ฝึกครบทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน

ประนอม สุรัสวดี (2531)(อ้างถึงใน กรมวิชาการ ,2542) ได้เสนอแนวทางการสอน ภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา ดังนี้

- 1) ให้ผู้เรียนได้มีโอกาสลงมือปฏิบัติจริงด้วยตนเอง มีส่วนร่วมในกิจกรรมเพื่อที่จะ เรียนรู้ด้วยความเข้าใจ ครูจึงต้องใช้สื่อการสอนและกิจกรรมมากกว่าการพูด เน้นการฝึกทักษะฟัง และพูดเป็นรายบุคคล
- 2) ให้ผู้เรียนมีโอกาสค้นคว้าด้วยตนเองมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ โดยส่งเสริมการใช้ พจนานุกรม (Dictionary)

3) ให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกทักษะทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง พูด อ่าน และเขียน โดยใช้กิจกรรมประกอบบทเรียนแทรกอยู่ด้วย

4) ให้ผู้เรียนฝึกเป็นผู้ข้างสังเกต โดยสังเกตและรวบรวมภาษาอังกฤษที่พบเห็นในชีวิตประจำวันจากสื่อมวลชน ตามถนนเส้นทางที่ผู้เรียนมาโรงเรียน แล้วนำมาอภิปรายเล่าในห้องเรียน

5) จัดกิจกรรมกลุ่มให้ผู้เรียนฝึกทักษะทางภาษา เกิดเป็นความร่วมมือช่วยเหลือกัน

6) ให้ผู้เรียนมีโอกาสประเมินความก้าวหน้าทางภาษาของตนเองเป็นระยะครบจัดบทเรียนแบบโปรแกรมให้ผู้เรียนทำ และให้ตรวจสอบคำตอบจากบทเรียนด้วยตนเองเพื่อแก้ไขปรับปรุงทักษะที่ยังไม่ถูกต้อง

Ronald ,1961 (อ้างถึงใน กรมวิชาการ ,2542) ได้เสนอแนะเทคนิควิธีสอนที่มีคุณค่าสำหรับครูภาษาอังกฤษไว้ดังนี้

- 1) ยึดกิจกรรมที่มีความหมาย ให้ผู้เรียนได้ร่วมกิจกรรมอย่างมีชีวิตชีวา
- 2) ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการสร้างสถานการณ์การนำสิ่งต่างๆ ไปใช้ เช่น เกม การเล่านิทาน นิยาย
- 3) เทคนิคการสอนต้องใช้เทคนิคการสอนที่ให้กำลังใจแก่ผู้เรียนมากที่สุด
- 4) มีการยกย่องชมเชย ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง
- 5) ช่วยทำให้กิจกรรมต่างๆ มีความหมายขึ้นต่อผู้เรียน โดยเน้นการเรียนรู้ภาษา มากกว่าการสอนภาษา

สรุปได้ว่า หลักการ/เทคนิคการสอนภาษาอังกฤษ เน้นการเรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริงมากที่สุด รูปแบบของการฝึกเป็นไปในลักษณะของทักษะสัมพันธ์ โดยใช้กิจกรรมเป็นสื่อในการเรียน มีโอกาสค้นคว้าและปฏิบัติจริงด้วยตนเอง และเน้นการเรียนรู้ภาษาเป็นหลักสำคัญ

2. วิธีสอนภาษาอังกฤษแบบต่าง ๆ

ในการสอนภาษาอังกฤษตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ได้มีการพัฒนาวิธีสอนขึ้นหลายวิธีด้วยกัน จากแนวคิดทางการสอนสู่ขั้นตอนความสำเร็จในการดำเนินการสอน ซึ่ง สุมิตรา อังวัฒนากุล (2540) สรุปได้ 9 วิธี ดังนี้

1) วิธีสอนไวยากรณ์ และแปล (The Grammar – Translation Method)

วิธีสอนแบบไวยากรณ์ และแปล หรือเรียกว่า วิธีสอนแบบคลาสสิก (Classical Method) โดยอิงแนวคิดที่ว่า ภาษามีกฎเกณฑ์ระบบ และระเบียบ การเรียนภาษา คือ การเรียนรู้ระบบกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ของภาษา ถ้าผู้เรียนได้รู้กฎไวยากรณ์ และความหมายของคำศัพท์ต่างๆ แล้วก็จะสามารถเข้าใจข้อความต่าง ๆ ในภาษาที่เรียนได้ และสามารถจะใช้ภาษาได้อย่างถูกต้อง วิธีสอนจะเน้นทักษะการอ่านและการเขียน สำหรับทักษะการฟังและการพูดตลอดจนการออกเสียงจะไม่ค่อยเน้น วิธีเรียนใช้วิธีการท่องจำกฎเกณฑ์และคำศัพท์ ตลอดจนคำแปลที่ใช้ในภาษาของตน ผู้สอนเป็นผู้ดำเนินการเรียนการสอนในชั้นเรียน เป็นผู้ควบคุมชั้นและให้ความรู้แก่ผู้เรียน ผู้เรียนปฏิบัติตามคำบอกของผู้สอน การเรียนการสอนในห้องเรียนจะใช้ภาษาของผู้เรียนเป็นส่วนใหญ่ ความสามารถของผู้เรียนจะดูได้จากความเร็ว และความถูกต้องแม่นยำในการทำแบบฝึกหัด จึงกล่าวได้ว่า วิธีสอนแบบนี้เป็นการให้พื้นฐานในการเรียนรู้ภาษามากกว่าให้ความรู้เกี่ยวกับตัวภาษาจริง ๆ นั่นคือ ช่วยให้ผู้เรียนรู้ว่าภาษามีระบบอย่างง่ายมากกว่าที่จะรู้ว่าเจ้าของภาษาใช้ภาษาอย่างไร

2) วิธีสอนแบบตรง (The Direct Method)

เป็นวิธีสอนภาษาต่างประเทศที่นิยมใช้กันมานานแล้วในยุโรป และมักนิยมใช้ปะปนกันอยู่ในวิธีสอนแบบไวยากรณ์และแปลในบางครั้งก็ใช้วิธีสอนทั้งสองแบบผสมกัน แล้วเรียกวิธีการแบบผสมนี้ว่า “Compromise Method หรือ Oral Method” วิธีสอนแบบตรงนี้เริ่มเป็นที่นิยมมากขึ้นเมื่อคนเริ่มสนใจการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยอิงแนวคิดที่ว่าภาษา คือ ภาษาพูด การเรียนภาษา คือ การให้ผู้เรียนได้สื่อสารด้วยภาษาที่เรียนนั้น และเพื่อให้ประสบความสำเร็จยิ่งขึ้น ควรให้ผู้เรียนได้เรียนรู้วิธีการที่จะคิดเป็นภาษาที่เรียนด้วย ดังนั้นการเรียนการสอนภาษาจึงควรใช้ภาษาต่างประเทศที่เรียนนั้นตลอดเวลา และสื่อสารราวกับอยู่ในสถานการณ์จริง

3) วิธีสอนแบบฟัง – พูด (The Audio – Lingual Method)

เป็นวิธีสอนที่คล้ายกับวิธีสอนแบบตรง พัฒนาขึ้นในสหรัฐอเมริกาในช่วงระหว่างสงครามโลกครั้งที่ 2 จากความจำเป็นที่ทหารจะต้องเรียนรู้ภาษาต่างประเทศให้ได้อย่างรวดเร็ว เพื่อไปใช้ในการรบโดยมีพื้นฐานความเข้าใจเกี่ยวกับภาษาและการเรียนรู้ภาษาบนหลักการของภาษาศาสตร์ และจิตวิทยา ใช้กันแพร่หลาย จนถึงปัจจุบันโดยอิงแนวคิดที่ว่า ภาษาคือ ภาษาพูด การสอนภาษาจึงควรเริ่มจากการ ฟัง – พูด อันเป็นพื้นฐานไปสู่การอ่านและการเขียน ดังนั้นภาษาที่นำมาให้ผู้เรียนเรียนควรเป็นภาษาที่เจ้าของภาษาให้พูดกันในชีวิตประจำวัน การเรียนรู้จะ

มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นเมื่อได้รับการยกย่องชมเชยหรือรางวัลและเสริมแรงให้ทำซ้ำๆ จะทำให้เกิดการกระทำได้โดยอัตโนมัติจนเป็นนิสัย การสร้างนิสัยทางภาษาจึงทำได้โดยการฝึกซ้ำๆ

4) วิธีการสอนตามทฤษฎีการเรียนรู้แบบความรู้ความเข้าใจ (The Cognitive Code Learning Theory)

ได้แนวคิดจากนักจิตวิทยาภาษาศาสตร์ เช่น John B. Carroll , Kenneth Chastain และ Noam Chomsky ซึ่งเชื่อว่า การเรียนรู้ภาษาของคนเรามีความสลับซับซ้อนมาก เพราะเป็นกระบวนการสร้างสรรค์ภายในสมองมนุษย์ หรือเกิดจากความรู้ความเข้าใจ และการใช้ความคิดเป็นพื้นฐาน โดยอิงแนวคิดที่ว่า ภาษาเป็นระบบที่วิ่งไปตามกฎเกณฑ์ ความเข้าใจและการแสดงออกทางภาษาขึ้นอยู่กับความเข้าใจกฎเกณฑ์ เมื่อผู้เรียนมีความเข้าใจรูปแบบของภาษาและความหมายแล้ว ก็จะสามารถใช้ภาษาได้ นอกจากนี้การเรียนรู้ภาษาเป็นกระบวนการภายในสมองมนุษย์มีความสามารถที่จะเรียนรู้ภาษามาตั้งแต่เกิด มิได้เกิดการเรียนรู้จากการวางเงื่อนไขเพียงอย่างเดียว ยังต้องใช้สติปัญญาของตนเองและความคิดสร้างสรรค์ ในการผสมผสานความรู้ใหม่เข้ากับความรู้เดิมที่มีอยู่

5) วิธีสอนแบบเงียบ (The Silent Way)

วิธีสอนแบบเงียบ เป็นวิธีสอนที่ริเริ่มโดย Caleb Crattegno อิงแนวคิดที่ว่า การเรียนรู้ภาษาเกิดจากความคิดหรือพลังสมองของผู้เรียนเอง ผู้เรียนจะค้นพบกฎเกณฑ์ทางภาษาจากการทดลองพูด ผู้สอนจึงควรมีบทบาทในการพูดให้น้อยที่สุด ผู้สอนเป็นเพียงผู้ช่วยเหลือให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากสิ่งแวดล้อม การนิ่งเงียบของผู้สอนจะช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสที่จะคิดอย่างสร้างสรรค์ทางภาษา เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้พูด และใช้ความคิดความเข้าใจที่จะค้นพบกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ด้วยตนเอง ได้พัฒนากฎเกณฑ์ที่ถูกต้องด้วยตนเอง ผู้สอน จึงควรกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ใช้ความพยายาม และความคิดที่จะแก้ไขข้อผิดพลาดตนเองเท่านั้น

6) วิธีสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง (The Total Physical Response Method)

เป็นวิธีสอนภาษาต่างประเทศแบบใหม่ ซึ่งเน้นความเข้าใจ (The Comprehension Approach) ให้ความสำคัญต่อการฟังเพื่อความเข้าใจ วิธีสอนจึงเริ่มด้วยทักษะฟังก่อน ซึ่งอิงแนวคิดที่ว่า การสื่อความหมายของภาษาต่างประเทศ อาจทำได้โดย การปฏิบัติหรือใช้กริยาอาการประกอบ ผู้เรียนจะจำได้ดีถ้ามีการปฏิบัติหรือแสดงการโต้ตอบด้วยการเขียนภาษา การเรียนควรเรียนเป็นกลุ่มคำที่มีความหมาย ไม่ใช่การเรียนคำโดด ๆ เน้นภาษาพูดมากกว่าภาษาเขียน ผู้เรียนควรได้รับการฝึกการฟังให้เข้าใจก่อนที่จะฝึกการพูด ซึ่งผู้เรียนจะเริ่มพูดก็ต่อเมื่อพร้อมที่จะพูด ผู้เรียนจึงเรียนรู้ภาษาจากการสังเกต การกระทำของผู้อื่น และการฝึกปฏิบัติ

ด้วยตนเอง การแก้ไขเมื่อผู้เรียนทำผิดจึงควรทำอย่างนุ่มนวล ไม่ใจแข็ง โดยผู้สอนพูดคำสั่งซ้ำ หรือปฏิบัติให้ดูเป็นตัวอย่าง การแก้ไขในรายละเอียดอาจจะต้องการชะลอไว้ จนกว่าผู้เรียนจะอยู่ในระดับสูงขึ้น

7) วิธีสอนแบบซักชวน (Suggestopedia)

พัฒนาขึ้นโดย Georgi Lazanor นักจิตวิทยา ชาวลูคาเรีย เมื่อประมาณ ค.ศ. 1975 ซึ่งมีความเชื่อว่า การเรียนรู้ภาษาของคนเราเกิดขึ้นในอัตราที่เร็วกว่า การเรียนรู้อื่นๆ วิธีสอนควรเน้นให้นม่น้ำใจของผู้เรียนให้กำจัดความรู้สึกว่าตนเองจะไม่ประสบความสำเร็จและช่วยให้ผู้เรียนได้นำพลังสมองของตนออกมาใช้ในการเรียนให้เกิดผลอย่างเต็มที่

8) วิธีสอนภาษาแบบกลุ่มสัมพันธ์ (Community Language Learning)

เป็นวิธีที่คำนึงถึงความรู้สึก สติปัญญา และความเข้าใจถึงความสัมพันธ์ระหว่างปฏิริยาตอบโต้ทางกายของผู้เรียน รวมทั้งปฏิริยาตอบโต้เพื่อป้องกันตัวตามสัญชาตญาณ และความต้องการในการเรียน เป็นการนำหลักการมาจากแนวคิดการเรียนรู้แบบการปรึกษา (Counseling Learning Approach) ซึ่งหมายถึง การเข้าใจถึงสิ่งที่ผู้เรียนกำลังเผชิญในขณะที่พยายามเข้าถึงภาษาอื่น ให้คำปรึกษา ช่วยผู้เรียนเอาชนะความรู้สึกในทางลบ และเปลี่ยนความรู้สึกนั้นไปเป็นพลังเสริมเพื่อการเรียน

9) วิธีการตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (The Communicative Approach)

เป็นวิธีสอนที่เชื่อว่าภาษาไม่ได้เป็นเพียงระบบไวยากรณ์ที่ประกอบด้วยเสียง คำศัพท์ โครงสร้างเท่านั้น แต่ภาษาคือ ระบบที่ใช้ในการสื่อสารหรือสื่อภาษาไปใช้ในการสื่อสารหรือสื่อความหมายได้ การสื่อสารเป็นกระบวนการอย่างหนึ่ง การรู้รูปแบบไวยากรณ์ และความหมายของภาษาเพียงอย่างเดียวจึงไม่เพียงพอ นักเรียนต้องสามารถนำความรู้ดังกล่าวไปใช้ได้จริง และจากปฏิริยาโต้ตอบระหว่างผู้พูดกับผู้ฟังจะช่วยให้ความหมายนั้นกระจ่างขึ้น เพราะผู้ฟังจะให้ผลย้อนกลับว่าเข้าใจสิ่งที่ผู้พูดพูดเพียงใด ถ้าไม่เข้าใจผู้พูดอาจต้องปรับคำพูดใหม่เพื่อสื่อความหมายให้ได้

สรุปได้ว่า จากวิธีสอนภาษาอังกฤษดังกล่าว มีวิธีสอนภาษาเกิดขึ้นมากมายตามแนวความคิด และความเชื่อของวิธีสอนนั้นๆ ซึ่งแต่ละวิธีมีขั้นตอนในการที่จะดำเนินการสอนเพื่อให้ผู้เรียนบรรลุจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนที่แตกต่างกันไปตามแต่ละวิธีสอนนั้นๆ

จุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน

การเรียนการสอนมีจุดมุ่งหมายสำคัญ คือ การทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้หรือเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่พึงประสงค์

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

เป็นสิ่งที่แสดงออกถึงความสามารถในการเรียนรู้ของผู้เรียน ได้มีผู้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ดังนี้

Good (1959) ให้ความหมายว่าเป็น ความสามารถในการแสดงออกซึ่งความรู้ และทักษะต่าง ๆ ที่ได้เรียนมาแล้ว

Eysench (1972) ให้ความหมายว่า เป็นขนาดของความสำเร็จที่ได้จากการทำงานที่ต้องอาศัยความพยายามจำนวนหนึ่งซึ่งอาจมาจากการงานที่ต้องอาศัยความสามารถทางร่างกายหรือสมอง

ชนาธิป พรกุล (2544) ให้ความหมายว่า ความสำเร็จในการเรียนรู้ ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของผู้เรียน

สรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ ความสำเร็จในการเรียนรู้หรือความสามารถที่เกิดจากการเรียนการสอนซึ่งแสดงออกในรูปของความรู้และทักษะต่างๆ ดังนั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสำเร็จในการเรียนรู้หรือความสามารถที่เกิดจากการเรียนการสอนภาษาอังกฤษซึ่งแสดงออกในรูปของความรู้และทักษะต่างๆทางภาษา

เจตคติต่อการเรียน

องค์ประกอบหนึ่งที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนการสอนของครู คือ เจตคติของผู้เรียน ดังนั้นการให้ผู้เรียนได้เกิดความรู้สึกต่างๆที่ต่อการเรียน จึงมีนักการศึกษาได้ให้ความหมายของเจตคติไว้ดังนี้

Kendler (1974) ให้ความหมายว่าเป็น ความพร้อมของบุคคลที่จะแสดงพฤติกรรมตอบสนองต่อสิ่งเร้าในสังคมแวดล้อมหรือเป็นความโน้มเอียงที่จะแสดงพฤติกรรมในทางสนับสนุนหรือคัดค้านประสบการณ์บางอย่างของบุคคล สถาบัน ตลอดจนจนแนวความคิดบางอย่าง

Allport (1967) ให้ความหมายว่าเป็น สภาพการณ์ความพร้อมของจิตใจ และประสาทที่เกิดจากประสบการณ์เป็นตัวกำหนดลักษณะการตอบสนองของบุคคลที่มีต่อวัตถุหรือสถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง

Good (1973) ให้ความหมายว่าเป็น ความพร้อมที่จะแสดงออกในลักษณะใด ลักษณะหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นการสนับสนุนหรือคัดค้าน ต่อสถานการณ์บางอย่าง บุคคล หรือสิ่งใด ๆ เช่น รัก เกลียด กลัว ไม่พอใจต่อสิ่งนั้น ๆ

Thurstone (1982) ให้ความหมายว่าเป็น ผลรวมทั้งหมดเกี่ยวกับความรู้สึกของ มนุษย์ ความคิด ความกลัวต่อบางสิ่งบางอย่าง ซึ่งความคิดเป็นสัญลักษณ์ของเจตคติ หาก ต้องการวัดเจตคติสามารถวัดโดยวัดความคิดของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ เพราะเจตคติเป็นระดับ ความมากน้อยของความรู้สึกในด้านบวกและลบที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด

Anastasi (1986) ให้ความหมายว่าเป็น ความโน้มเอียงที่จะแสดงออกว่าชอบหรือไม่ชอบต่อสิ่งนั้น ๆ เช่น ขนบธรรมเนียมประเพณี เชื้อชาติ และสถาบันต่าง ๆ

สรุปได้ว่า เจตคติ คือ ความพร้อมทางด้านจิตใจที่แสดงออกมาเป็นทั้งความรู้สึก ความคิดเห็นต่อสิ่งเร้าทั้งด้านบวกและลบดังนั้น เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ คือความพร้อมทางด้านจิตใจที่แสดงออก ที่เป็นความรู้สึก ความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษทั้งด้านบวก และด้านลบ

ผลของการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษโดยวิธีการสอนแบบต่าง ๆ

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ได้มีการนำวิธีสอนแบบต่างๆไปใช้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการ เรียนรู้ อันส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ดังนี้

ทุมศรี เรช (2533) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ผลของการใช้ทักษะกระบวนการกลุ่มที่มีต่อ ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัย พบว่าผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังการ เรียนด้วยกระบวนการกลุ่มสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และนักเรียน ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อการเรียนอ่านจับใจความภาษาอังกฤษด้วยกระบวนการกลุ่ม นอกจากนี้กิจกรรมการเรียนการสอนที่จัดขึ้น ยังทำให้นักเรียนมีความรู้ภาษาอังกฤษเพิ่มเติม โดยเฉพาะคำศัพท์ และมีเจตคติที่ดีต่อการเรียน

มลิวลัย สุขประเสริฐ (2536) ได้ศึกษาผลของการใช้กิจกรรมคัดสรรที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ ด้านการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนภาษาอังกฤษต่ำ พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมคัดสรรจะมีผลสัมฤทธิ์ด้านการใช้ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยรวม และแต่ละทักษะทางภาษา คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียนสูง กว่านักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมตามกระทรวงศึกษาธิการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

บุษบา ไชคช่วยชู (2537) ได้ศึกษาผลของการเรียนแบบร่วมมือที่มีต่อความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์สูงทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์สูงทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่เรียนการเขียนตามวิธีเรียนแบบร่วมมือ มีความสามารถในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงกว่าที่เรียนการเขียนตามปกติ อย่างมีนัยสำคัญ นักเรียนได้มีโอกาสใช้ทักษะการคิด อภิปราย แสดงความคิดเห็น มีสภาพการที่มีลักษณะการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เป็นการเพิ่มพูนการเรียนรู้สร้างความสัมพันธ์อันดีต่อกัน เตรียมเด็กให้มีความร่วมมือกันในการทำงาน

อารีวรรณ เขียมสะอาด (2537) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างวิธีสอนโดยการใช้กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์กับวิธีสอนปกติ พบว่า การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษที่ครูสอนตามแผนการสอนปกติ และที่ครูสอนโดยใช้กระบวนการกลุ่ม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ นักเรียนที่เรียนการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษด้วยวิธีสอนโดยใช้กระบวนการกลุ่ม ได้ปฏิบัติกิจกรรมที่ช่วยพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

วัฒนาวี ทวีวรดิลก (2539) ได้ศึกษาการพัฒนาโปรแกรมการเพิ่มพูนความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์สูงทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ พบว่า นักเรียนที่เข้าร่วมโปรแกรมมีความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณหลังเสร็จสิ้นโปรแกรมสูงกว่าก่อนเข้าโปรแกรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนที่เข้าร่วมโปรแกรมร้อยละ 75 ขึ้นไปมีความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ 80 และนักเรียนส่วนใหญ่ชอบการเรียนการสอนแบบนี้มาก ผู้ปกครองมีความเห็นว่า โปรแกรมน่าสนใจ และมีประโยชน์มากและนักเรียนอยากเข้าร่วมโปรแกรมอีก

จากการศึกษางานวิจัยดังกล่าวข้างต้น พบว่า การใช้วิธีการสอนต่างๆ ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร หรือทักษะทางภาษา คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน ของนักเรียนสูงขึ้น ช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมากขึ้น มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ และนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

ผลของการเรียนการสอนวิชาต่างๆตามแนวคิดของโมเดลชิปาที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียน

ในปัจจุบันนี้แนวคิดการสรรค์สร้างความรู้ได้นำมาใช้ในการจัดทำกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ดังนี้

ไพจิตร สดวกการ (2538) ได้ศึกษาถึงผลของการสอนคณิตศาสตร์ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์และการถ่ายโยงการเรียนรู้ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ปานกลางที่ได้รับการสอนด้วยกระบวนการสอนที่สร้างสูงกว่านักเรียนระดับเดียวกันที่ได้รับการสอนตามปกติที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ .01 และนักเรียนระดับผลการเรียนคณิตศาสตร์ สูง ปานกลาง ต่ำ ที่ได้รับการสอนด้วยกระบวนการสอนคณิตศาสตร์ที่สร้างขึ้นมีความสามารถถ่ายโยงการเรียนรู้สูงกว่านักเรียนระดับเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05, .001 และ .005 ตามลำดับ

ประวีณา นิลนวล (2541) ได้ศึกษาผลของการใช้รูปแบบการสอนตามกรอบแนวคิดผู้เรียนสร้างความรู้เองที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาผลของการใช้รูปแบบการสอนตามกรอบแนวคิดผู้เรียนสร้างความรู้เอง ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแรงจูงใจ ต่อเนื่องทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนตามรูปแบบการสอนตามกรอบแนวคิดผู้เรียนสร้างความรู้เองมีผลสัมฤทธิ์และความคงทนของผลสัมฤทธิ์แรงจูงใจต่อเนื่องทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

สุกัญญา กัตัญญา (2542) ได้ศึกษาการสอนวิทยาศาสตร์ตามแนวความคิดคอนสตรัคติวิสต์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า หลังการทดลองนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวคอนสตรัคติวิสต์มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปการจัดการเรียนการสอน ตามแนวคิดการสรรค์สร้างความรู้ได้ว่าเป็นการช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้โดยการสร้างความรู้เอง ส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้นรวมทั้งความคงทนของผลสัมฤทธิ์ แรงจูงใจต่อเนื่องทางการเรียน

การเรียนรู้แบบร่วมมือและกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์เป็นการเรียนรู้ที่เกิดจากผู้เรียนได้แลกเปลี่ยน ช่วยเหลือ และปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนสมาชิกในกลุ่ม จนเกิดเป็นองค์ความรู้ มีผู้สนใจศึกษาเรื่องของการเรียนรู้แบบร่วมมือและกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ ดังนี้

ปิยาภรณ์ รัตนกรกุล (2536) ทำการวิจัยเรื่อง ผลของการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้การแบ่งกลุ่มสัมพันธ์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนที่เรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้การแบ่งกลุ่มแบบกลุ่มสัมพันธ์มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์สูงกว่านักเรียนที่เรียนคณิตศาสตร์ตามวิธีเรียนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 2) นักเรียนที่เรียนรู้แบบร่วมมือโดยการแบ่งกลุ่มสัมพันธ์ทั้งระดับความสามารถทางการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ มีบทบาททำให้ความร่วมมือในการทำงานกลุ่มอยู่ในระดับปฏิบัติมาก โดยที่นักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนสูง มีบทบาททำให้ความร่วมมือในการทำงานกลุ่มระดับปฏิบัติมากในด้านการให้ความช่วยเหลือเพื่อนในกลุ่ม ส่วนนักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนปานกลางและต่ำ มีบทบาททำให้ความร่วมมือในการทำงานกลุ่มระดับปฏิบัติมากในด้านการยอมรับความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่ม

ขวัญหทัย สัมครคุณ (2541) ได้ศึกษาผลของการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีต่อความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจและความคงทนในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนรู้แบบร่วมมือแบบตั้งเป้าหมายร่วมกัน และเรียนรู้แบบร่วมมือแบบแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์มีความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ และมีความคงทนในการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยนักเรียนที่เรียนรู้แบบร่วมมือแบบกลุ่มตั้งเป้าหมายร่วมกันมีความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ และมีความคงทนในการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนรู้แบบร่วมมือแบบแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

Greg (1991) ได้ศึกษาเรื่องผลของวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การสะกดคำของนักเรียนระดับประถมศึกษา การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่มีระดับความสามารถในการสะกดคำต่างกัน (สูง กลาง ต่ำ) ใช้เวลาในการทดลอง 7 สัปดาห์ ผลการวิจัยพบว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นกลุ่มในการสอนสะกดคำมีประสิทธิภาพช่วยเพิ่มผลสัมฤทธิ์ในการสอนสะกดคำให้สูงขึ้นในนักเรียนทุกระดับความสามารถ

จากการศึกษาการเรียนรู้แบบร่วมมือและกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ดังกล่าวแสดงว่าการเรียนรู้แบบร่วมมือและกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์สามารถพัฒนาการเรียนรู้ภาษา การแก้ปัญหา

มีปฏิสัมพันธ์ ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ตลอดจนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนให้ เกิดกับผู้เรียน

การเตรียมความพร้อมมีความจำเป็นมากในการเรียนรู้ภาษา นักเรียนจะสามารถเรียนรู้ ได้ดีถ้ามีความพร้อมในเรื่องที่กำลังจะเรียน มีผู้ทำการศึกษา ดังนี้

สุนีย์ ทองสิริประภา (2534) ได้ศึกษาเรื่อง การเปรียบเทียบความพร้อมในการอ่าน ภาษาไทยของนักเรียนอนุบาลซึ่งได้รับประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่านต่างกัน ผลการวิจัย พบว่านักเรียนอนุบาลซึ่งได้รับประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่านมากจะมีความพร้อมในการอ่าน ภาษาไทยสูงกว่านักเรียนอนุบาลซึ่งได้รับประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่านน้อยอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ .01

นัยนา ผดุงสงฆ์ (2540) ได้ศึกษาเรื่อง การเตรียมความพร้อมทางคณิตศาสตร์ด้วย เกมการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับก่อนชั้นประถมศึกษา ผลการวิจัยพบว่าการเตรียมความพร้อมด้วยเกมการศึกษาทำให้เด็กที่มีความบกพร่องทางสติ ปัญญา ระดับก่อนชั้นประถมศึกษามีความพร้อมทางคณิตศาสตร์สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01

จากการศึกษาการเตรียมความพร้อมให้กับผู้เรียนพบว่า เป็นสิ่งที่มีความสำคัญทำให้ ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ดีถ้ามีความพร้อมในเรื่องที่กำลังจะเรียน นอกจากนี้การเตรียมความ พร้อมยังช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ทางทักษะทั้งในผู้เรียนปกติและผู้เรียนที่มีความบกพร่องด้านสติ ปัญญา

การถ่ายโอนการเรียนรู้ เป็นความสามารถของบุคคลที่เรียนรู้สิ่งหนึ่งสิ่งใด แล้วความรู้ที่นั้น ส่งผลต่อการเรียนรู้สิ่งใหม่ มีผู้ทำการศึกษาดังนี้

Maire (1996) ได้ศึกษาผลของความแตกต่างระหว่างบุคคล การเรียนรู้แบบค้นพบ และเมตาคอกนิชันที่มีต่อการเรียนรู้และปรับเปลี่ยนการถ่ายโอน ผลการศึกษาพบว่า ความ แตกต่างระหว่างบุคคลในด้านความอดทน และความชำนาญ มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ และการ ถ่ายโอนการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้แบบค้นพบ การเรียนการสอนเมตาคอกนิชันที่มีอิทธิพลต่อ การเรียนรู้ทางภาษาและปรับเปลี่ยนการถ่ายโอน

จารุภา วงศ์ช่างหล่อ (2542) ได้ศึกษาผลของการเชื่อว่าจะถูกทดสอบเป็นรายบุคคล ต่อการถ่ายโอนการเรียนรู้ในการแก้ปัญหากลุ่ม ผลการวิจัยพบว่า 1) การเชื่อว่าจะถูกทดสอบเป็น

รายบุคคลไม่มีผลต่อการถ่ายโอนการเรียนรู้ 2) ผลการถ่ายโอนการเรียนรู้ในเงื่อนไขการถ่ายโอน จากกลุ่มสู่กลุ่มของการเชื่อว่าจะถูกทดสอบเป็นรายบุคคลน้อยกว่าการไม่ทราบว่าจะมีการทดสอบ เป็นรายบุคคล 3) การเชื่อว่าจะถูกทดสอบเป็นรายบุคคลทำให้การเรียนรู้ครั้งแรกของรายบุคคลเกิด การถ่ายโอนการเรียนรู้การแก้ปัญหาดีกว่าการเรียนรู้ครั้งแรกเป็นกลุ่ม 4) การเชื่อว่าจะถูกทดสอบ เป็นรายบุคคลทำให้การถ่ายโอนสู่บุคคลเกิดการถ่ายโอนการเรียนรู้การแก้ปัญหาดีกว่าการถ่าย โอนสู่กลุ่ม 5) การไม่ทราบว่าจะมีการทดสอบเป็นรายบุคคลทำให้การเรียนรู้ครั้งแรกเป็นกลุ่มเกิด การถ่ายโอนการเรียนรู้การแก้ปัญหาดีกว่าการเรียนรู้ครั้งแรกเป็นรายบุคคล 6) การไม่ทราบว่ามี การทดสอบเป็นรายบุคคลทำให้การถ่ายโอนสู่กลุ่มเกิดการถ่ายโอนการเรียนรู้การแก้ปัญหาดีกว่า การถ่ายโอนสู่บุคคล 7) ผลการทดสอบรายบุคคลของการเชื่อว่าจะถูกทดสอบเป็นรายบุคคลไม่ แตกต่างจากการไม่ทราบว่าจะมีการทดสอบเป็นรายบุคคล

จากการศึกษาการถ่ายโอนการเรียนรู้จะเห็นว่า การถ่ายโอนมีความสัมพันธ์กับการเรียนรู้ มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ภาษา และช่วยเพิ่มแรงจูงใจในการเรียนรู้

ดังนั้น การเรียนการสอนตามแนวคิดของโมเดลชิปปา ทั้งแนวคิดการสรรค์สร้างความรู้ แนวคิดเรื่องกระบวนการกลุ่มและการเรียนแบบร่วมมือ แนวคิดเกี่ยวกับความพร้อมในการเรียนรู้ แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้กระบวนการ และแนวคิดเกี่ยวกับการถ่ายโอนการเรียนรู้ สามารถนำ มาใช้จัดการเรียนการสอนในหลายวิชา ช่วยให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อ การเรียนที่ดีได้ ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งผลเกิดการเรียนรู้ในตัวผู้เรียน

จากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 หมวด 4 แนวการจัดการศึกษา กล่าวว่า หลักการจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนา ตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียน สามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ เน้นปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน กอปรกับ ภาษาอังกฤษมีฐานะเป็นภาษาต่างประเทศที่มีความจำเป็นต้องใช้ในการติดต่อสื่อสารเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ หน่วยงานที่รับผิดชอบการจัดการศึกษาของไทยจึงควรมุ่งเน้นให้ความสำคัญกับการจัด การเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียนเพื่อพัฒนาความสามารถของผู้เรียนอย่างแท้จริง ซึ่งการนำการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนชิปปามาใช้ย่อมส่งผลต่อความสามารถ การเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งเป็นการจัดการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ผู้เรียนมีบทบาท สำคัญ มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ ส่งเสริมพัฒนาการทั้ง 4 ด้าน คือ ร่างกาย สติปัญญา อารมณ์และสังคม

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ผลของการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนชิปปาที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ทางภาษาที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน คือ การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ประชากรและตัวอย่างประชากร แผนการสอนที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูล

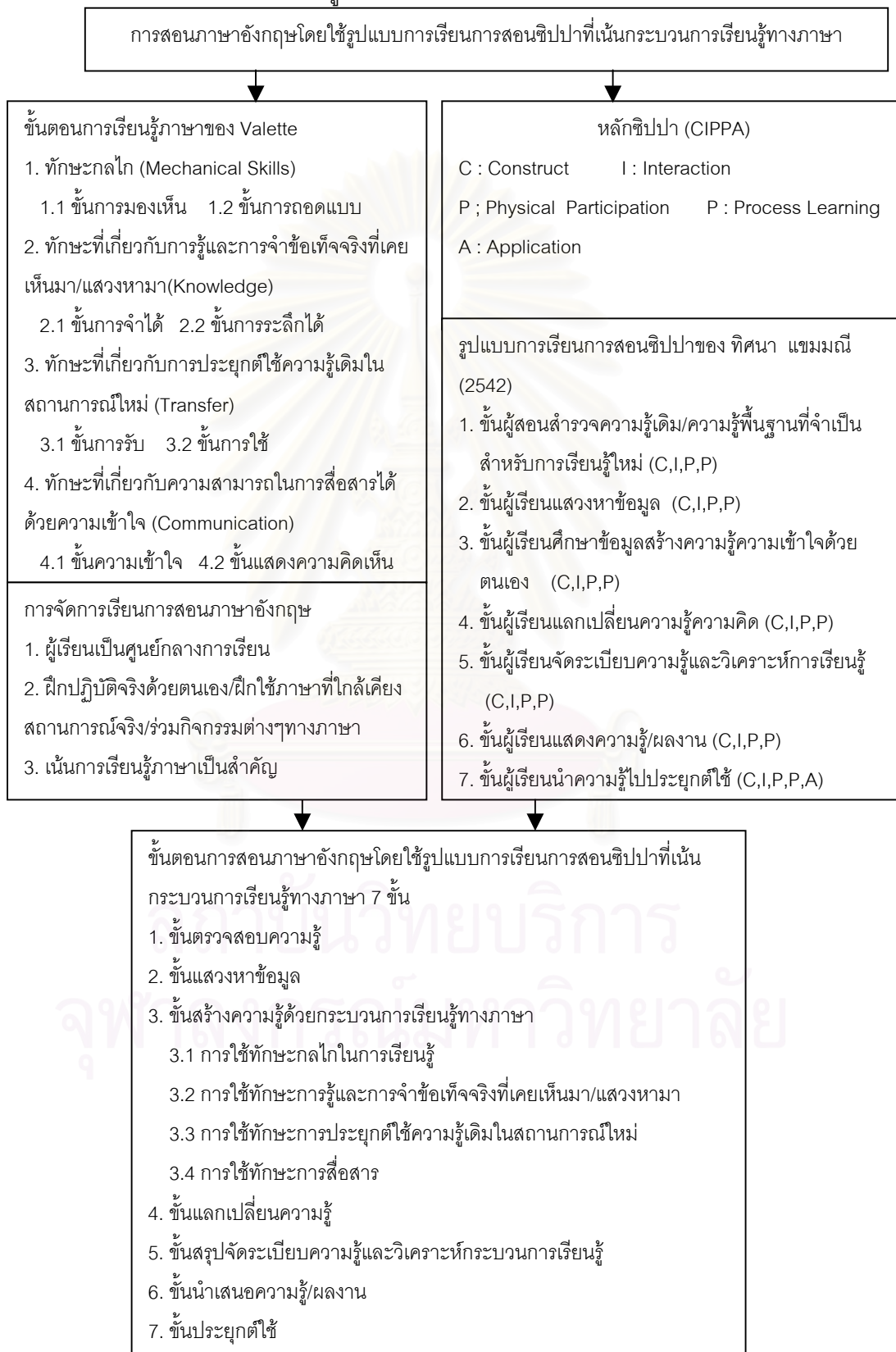
การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ศึกษาหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา พุทธศักราช 2539 และหนังสือเรียนภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 English Is Fun Book 4 เพื่อใช้เป็นแนวทางในการกำหนดเนื้อหาและสร้างแผนการสอน
 2. ศึกษาการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนชิปปา (CIPPA) จากตำรา เอกสาร
 3. ศึกษาขั้นตอนการเรียนรู้ภาษาของ Valette การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ จากตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 4. ศึกษาหลักการวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ จากตำราและเอกสาร
- ผู้วิจัยได้นำข้อมูลเบื้องต้น ดังกล่าวมาศึกษาสร้างความเข้าใจในหลักการ แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย ที่มุ่งศึกษาผลของการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน ชิปปาที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ทางภาษาที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนของนักเรียน ดังมีรายละเอียดของกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังแผนภูมิที่ 2 และกรอบการสร้าง ขั้นตอนการสอนภาษาอังกฤษ ดังแผนภูมิที่ 3

แผนภูมิที่ 2 กรอบแนวคิดในการวิจัย

แผนภูมิที่ 3 กรอบการสร้างขั้นตอนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนชิปปาที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ทางภาษา

การสอนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนชิปปาที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ทางภาษา ประกอบด้วย 7 ชั้น ดังนี้

1. ชั้นตรวจสอบความรู้

เป็นชั้นการตรวจสอบพฤติกรรม ความรู้ความเข้าใจภาษาอังกฤษของผู้เรียนที่มีอยู่เดิม โดยให้ผู้เรียนระลึกถึงความรู้เดิม โดยผู้สอนใช้วิธีการที่หลากหลาย เช่น การถามตอบ การเล่นเกม แบบสอบ ทั้งรายบุคคล และระดมความคิดเป็นรายคู่ และเพื่อให้ได้ข้อมูลของนักเรียนนำมาปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องในการทำกิจกรรมขั้นต่อไป

2. ชั้นแสวงหาข้อมูล

เป็นชั้นที่ให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ใหม่ เพื่อฝึกให้ผู้เรียนใช้ทักษะทางภาษา และรู้จักวิธีการเรียนรู้ ค้นคว้า รวบรวมข้อมูล จากแหล่งข้อมูลต่างๆ ที่ครูจัดเตรียมให้หรือแนะนำ เช่น เทปบันทึกเสียง เอกสาร พจนานุกรม

3. ชั้นสร้างความรู้ด้วยกระบวนการเรียนรู้ทางภาษา

เป็นวิธีการสร้างความรู้ ความเข้าใจของผู้เรียนตามกระบวนการเรียนรู้ทางภาษา ประกอบด้วย 4 ชั้น ดังนี้

3.1 การใช้ทักษะกลไก (Mechanical Skills) คือ ผู้เรียนเกิดการรับรู้ การจำแนก หรือ การเห็นความแตกต่าง การแสดงออกเกี่ยวกับการเลียนแบบ และการท่องจำ (เชื่อมโยงเสียงและรูปเข้าด้วยกัน) ซึ่งได้แก่

1) ชั้นการมองเห็น(ภายใน)(Perception(internal)) คือ การรับรู้ จำแนก หรือ เห็นความแตกต่าง

2) ชั้นการถอดแบบ(ภายนอก)(Reproduction(external)) คือ การเลียนแบบ ท่องจำ

3.2 การใช้ทักษะการรู้และการจำข้อเท็จจริงที่เคยเห็นมา/แสวงหามา (Knowledge) คือ ผู้เรียนสามารถจำและระลึกถึง"ความรู้" ที่เคยได้รับมา/แสวงหามา เช่น การสะกดคำ ความหมายของศัพท์ รูปแบบทางไวยากรณ์ ความหมายของประโยค

1) ชั้นการจำได้(ภายใน)(Recognition(internal)) คือ การจำความรู้ที่เคยได้รับมา/แสวงหามา

2) ชั้นการระลึกได้(ภายนอก)(Recall(external)) คือ การระลึกถึงความรู้ที่เคยได้รับมา/แสวงหามา

3.3 การใช้ทักษะการประยุกต์ใช้ความรู้เดิมในสถานการณ์ใหม่ (Transfer) คือ ผู้เรียนสามารถใช้ความรู้ในสถานการณ์ใหม่ได้

1) ขั้นการรับ(ภายใน)(Reception(internal)) คือ การรับ เข้าใจคำพูดที่ได้ยิน ผู้พูดพูดหรือฟังจากเทป

2) ขั้นการใช้(ภายนอก)(Application(external)) คือ การใช้ความรู้

3.4 การใช้ทักษะการสื่อสารได้ด้วยความเข้าใจ (Communication) คือ ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้

1) ขั้นความเข้าใจ(ภายใน)(Comprehension(internal)) คือ การเข้าใจใจความสำคัญ

2) ขั้นแสดงความคิดเห็น (ภายนอก)(Self-Expression(external)) คือ การแสดงความคิดเห็นของตนเอง

4. ขั้นแลกเปลี่ยนความรู้

เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนนำความรู้ความเข้าใจของตนเอง มาแลกเปลี่ยนความรู้ ความเข้าใจ และความคิดเห็นซึ่งกันและกัน รวมทั้งการบันทึกความรู้

5. ขั้นสรุปจัดระเบียบความรู้และวิเคราะห์กระบวนการเรียนรู้

เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนรวบรวม เรียบเรียง จัดระบบความรู้ เพื่อสร้างความเข้าใจ และจดจำ และวิเคราะห์กระบวนการเรียนรู้ของตนเองจากกิจกรรมต่างๆ

6. ขั้นนำเสนอความรู้/ผลงาน

เป็นขั้นที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนนำเสนอความรู้/ผลงาน ให้ผู้อื่นรับรู้ ทำให้เกิดความมั่นใจ และภูมิใจในการเรียนรู้

7. ขั้นประยุกต์ใช้

เป็นขั้นที่ผู้เรียนนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในสถานการณ์ต่างๆ อย่างหลากหลายหรือบูรณาการกับวิชาต่างๆ เกิดการเรียนรู้เพิ่มเติม เห็นประโยชน์จากการเรียน

สรุปได้ว่า รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ทางภาษาอังกฤษ เป็นการจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง คือ ผู้เรียนมีบทบาทสำคัญในการเรียนรู้ ด้วยขั้นตอนการสอน 7 ขั้น ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ได้แก่ 1) ขั้นตรวจสอบความรู้ 2) ขั้นแสวงหาข้อมูล 3) ขั้นสร้างความรู้ด้วยกระบวนการเรียนรู้ทางภาษา 4) ขั้นแลกเปลี่ยนความรู้ 5) ขั้นสรุปจัดระเบียบความรู้และวิเคราะห์กระบวนการเรียนรู้ 6) ขั้นนำเสนอความรู้/ผลงาน และ 7) ขั้นประยุกต์ใช้

ตารางที่ 1 โครงสร้างการเขียนแผนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนชิปาที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ทางภาษา

รูปแบบการเรียนการสอนชิป ปา	กระบวนการเรียนรู้ทางภาษาของ Valette	พฤติกรรมการเรียนรู้ทางภาษา	สาระที่ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้
<p>1. ชั้นตรวจสอบความรู้ (C,I,P,P)</p> <p>2. ชั้นแสวงหาข้อมูล (C,I,P,P)</p> <p>3. ชั้นสร้างความรู้ด้วย กระบวนการเรียนรู้ทาง ภาษา (C,I,P,P,A)</p>	<p>1 การใช้ทักษะกลไก</p> <p>1.1 การมองเห็น</p> <p>1.2 การถอดแบบ</p> <p>2. การใช้ทักษะการรู้การจำข้อเท็จ จริงที่เคยเห็นมา/แสวงหามา</p> <p>2.1 การจำได้</p> <p>2.2 การระลึกได้</p>	<p>ฟังเสียง อ่านออกเสียง</p> <p>พูด/เขียน เลียนแบบ</p> <p>บอกความหมาย</p> <p>ตอบคำถาม</p>	<p>1. ทบทวนความรู้เดิม</p> <p>2. ขยายความรู้เดิม</p> <p>3. ทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน</p> <p>1. เนื้อหาความรู้ใหม่</p> <p>2. ทักษะการแสวงหาความรู้</p> <p>3. ทักษะกระบวนการคิด</p> <p>4. ทักษะการสังเกต จำแนก</p> <p>5. ทักษะการเก็บรวบรวมข้อมูล จัดบันทึก</p> <p>6. ทักษะการทำงานกลุ่ม</p> <p>1. การเน้นคำ และการออกเสียงของคำ ประโยค</p> <p>2. การเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของเสียงเป็น สัญลักษณ์</p> <p>3. ทักษะการรับรู้/ทักษะการสังเกต/ทักษะการ จำแนก</p> <p>4. ทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน</p> <p>1. การสะกดคำ ความหมายของคำศัพท์ รูปแบบ ทางไวยากรณ์ ความหมายของประโยค</p> <p>2. ทักษะการจำ/ทักษะการสังเกต จำแนก</p>

ตารางที่ 1 โครงสร้างการเขียนแผนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ทางภาษา (ต่อ)

รูปแบบการเรียนการสอนที่ปลา	กระบวนการเรียนรู้ทางภาษาของ Valette	พฤติกรรมการเรียนรู้ทางภาษา	สาระที่ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้
<p>4. ชั้นแลกเปลี่ยนความรู้ (C,I,P,P)</p>	<p>3. การใช้ทักษะที่เกี่ยวกับการประยุกต์ใช้ความรู้เดิมในสถานการณ์ใหม่</p> <p>3.1 การรับ</p> <p>3.2 การใช้ความรู้</p> <p>4. การใช้ทักษะความสามารถในการสื่อสารได้ด้วยความเข้าใจ</p> <p>4.1 การเข้าใจ</p> <p>4.2 การแสดงความคิดเห็น</p>	<p>ตอบคำถาม</p> <p>ใช้ความรู้สร้างประโยคใหม่ ๆ</p> <p>ฟัง/อ่านข้อความ</p> <p>พูด/เขียน แสดงความคิดเห็น</p>	<p>3. ทักษะกระบวนการคิด</p> <p>4. ทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน</p> <p>1. การเชื่อมโยงความรู้</p> <p>2. การใช้ภาษาสื่อความหมาย</p> <p>3. ทักษะการทำงานกลุ่ม</p> <p>4. ทักษะกระบวนการคิด</p> <p>5. ทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน</p> <p>1. ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร</p> <p>2. ทักษะกระบวนการกลุ่ม</p> <p>3. ทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน</p> <p>1. เนื้อหาสาระสำคัญ</p> <p>2. ทักษะกระบวนการกลุ่ม</p> <p>3. ทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน</p>

ตารางที่ 1 โครงสร้างการเขียนแผนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนชิปาที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ทางภาษา (ต่อ)

รูปแบบการเรียนการสอนชิปา	กระบวนการเรียนรู้ทางภาษาของ Valette	พฤติกรรมการเรียนรู้ทางภาษา	สาระที่ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้
5. ขั้นสรุปจัดระเบียบความรู้ และวิเคราะห์กระบวนการเรียนรู้ (C,I,P,P)			<ol style="list-style-type: none"> 1. เนื้อหาสาระสำคัญ 2. กระบวนการเรียนรู้ต่าง ๆ 3. ทักษะกระบวนการกลุ่ม
6. ขั้นนำเสนอความรู้/ผลงาน (C,I,P,P)			<ol style="list-style-type: none"> 1. เนื้อหาสาระสำคัญ 2. การใช้ภาษา 3. เกิดความมั่นใจและภูมิใจ
7. ขั้นประยุกต์ใช้ (C,I,P,P,A)			<ol style="list-style-type: none"> 1. นำความรู้ที่ได้บูรณาการกับวิชาอื่น ๆ 2. เห็นประโยชน์ของการนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน 3. ได้รับความสนุกสนาน เพลิดเพลิน

ประชากรและตัวอย่างประชากร

ประชากร เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนในสังกัดสำนักงาน
การประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2545 จำนวน 38 โรงเรียน

ตัวอย่างประชากร ได้มาโดยเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เป็นนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545 โรงเรียนบางบัว
(เฟังตั้งตรงจิตร วิทยาคาร) สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร
ซึ่งเป็นโรงเรียนที่มีลักษณะดังนี้

1. เป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา
กรุงเทพมหานครเปิดสอนในระดับอนุบาลศึกษา และระดับประถมศึกษา โรงเรียนตั้งอยู่
ในเขตชุมชนบางบัว

เขตจตุจักร

2. เป็นโรงเรียนที่มีสภาพเศรษฐกิจของผู้ปกครองกระจายอยู่ทุกระดับ

3. เป็นโรงเรียนที่สอนภาษาอังกฤษให้แก่เด็กนักเรียนตั้งแต่ระดับประถมศึกษาปีที่ 1

4. โรงเรียนมีการจัดห้องเรียนในระดับประถมศึกษาเป็นแบบคละนักเรียนแต่ละห้อง
โดยมีระดับความสามารถตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งเด็กเก่ง ปานกลาง อ่อน มีทั้งเพศชายและ
เพศหญิง และอายุคละกัน

ตารางที่ 2 จำนวนรายชื่อโรงเรียนในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร

ลำดับที่	รายชื่อโรงเรียน
1	โรงเรียนพิบูลอุปถัมภ์
2	โรงเรียนบางบัว (เฟังตั้งตรงจิตรวิทยาคาร)
3	โรงเรียนพญาไท
4	โรงเรียนพระยาประเสริฐสุนทราศรัย
5	โรงเรียนอนุบาลพิบูลเวศม์
6	โรงเรียนอนุบาลสามเสน
7	โรงเรียนราชวินิต
8	โรงเรียนสายน้ำทิพย์
9	โรงเรียนดาราคาม
10	โรงเรียนอนุบาลปรีณายก

ตารางที่ 2 จำนวนรายชื่อโรงเรียนในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร (ต่อ)

ลำดับที่	รายชื่อโรงเรียน
11	โรงเรียนโสมสิตโมสร
12	โรงเรียนวัดโบสถ์
13	โรงเรียนวัดโสมนัส
14	โรงเรียนวัดอัมรินทร์อาราม
15	โรงเรียนวัดใหม่ช่องลม
16	โรงเรียนวัดคูทัยธาราม
17	โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 75
18	โรงเรียนวัดพลับพลาชัย
19	โรงเรียนทวิธาภิเศก
20	โรงเรียนมหาวิธานูวัตร
21	โรงเรียนวัดชนะสงคราม
22	โรงเรียนวัดชัยชนะสงคราม
23	โรงเรียนวัดประยูรวงศาวาส
24	โรงเรียนวัดเวตวันธรรมาวาส
25	โรงเรียนพระตำหนักสวนกุหลาบ
26	โรงเรียนราชวินิตประถมบางแค
27	โรงเรียนวัดเจ้ามูล
28	โรงเรียนวัดช่างเหล็ก
29	โรงเรียนวัดหนัง
30	โรงเรียนวัดนาคปรก
31	โรงเรียนวัดหงส์รัตนาราม
32	โรงเรียนอนุบาลวัดนางนอง
33	โรงเรียนวัดสังข์กระจาย(แจ่มวิชาสอน)
34	โรงเรียนทุ่งมหาเมฆ
35	โรงเรียนบ้านหนองบอน(นัยนานนท์อนุสรณ์)
36	โรงเรียนประถมนนทรี
37	โรงเรียนวัดด่าน
38	โรงเรียนวัดมหาบุศย์(พิทักษ์ถาวรคุณ)

ขั้นตอนการสุ่มตัวอย่างนักเรียน มีดังนี้

1. สุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) โดยการจับสลากเลือก 2 ห้องเรียน จากห้องเรียนทั้งหมด 7 ห้องเรียนๆ ละ 35 คน รวม 70 คน
2. จับสลากเพื่อกำหนดให้เป็นกลุ่มทดลอง 1 ห้องเรียน ได้ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2 และกลุ่มควบคุม 1 ห้องเรียน ได้ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1

ผู้วิจัยนำระดับคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคปลาย ปีการศึกษา 2544 ซึ่งมีค่า 0, 1, 2, 3 และ 4 ของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มาวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อดูความสามารถทางการเรียนมีความแตกต่างกันหรือไม่ โดยผู้วิจัยทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยทดสอบค่าที (t-test) ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคปลาย ของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	N	\bar{X}	S.D.	t
กลุ่มทดลอง	35	2.21	1.21	0.87
กลุ่มควบคุม	35	2.15	1.11	

$P < .05$

จากตารางที่ 3 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยของระดับคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคปลาย ของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

แผนการสอนที่ใช้ในการวิจัย

1. ศึกษาหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษาพุทธศักราช 2539 ในด้าน วัตถุประสงค์ที่ให้นักเรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน ฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์ที่หลากหลายและรายละเอียดเนื้อหาที่เป็น คลังคำ โครงสร้างทางไวยากรณ์ และสำนวนการใช้ภาษา

2. ศึกษาบทเรียนภาษาอังกฤษจากหนังสือเรียน English Is Fun Book 4 บทที่ 34-39 ได้กำหนดความคิดรวบยอดของเนื้อหาที่เรียน แต่ละบทเรียน ตามคำศัพท์ และไวยากรณ์ เนื้อหาของบทสนทนา ในแต่ละบทเรียน และกำหนดวัตถุประสงค์

3. ผู้วิจัยกำหนดเนื้อหาเป็น 6 บทเรียน และกำหนดวัตถุประสงค์ของการสอนแต่ละเนื้อหา

4. ผู้วิจัยสร้างแผนการสอน 48 แผน ซึ่งกำหนดให้มี 8 แผนการสอนต่อ 1 บทเรียน โดยใช้เวลาในการสอน แผนละ 1 คาบ คาบละ 60 นาที ส่วนประกอบของแผนการสอนแต่ละแผน ประกอบด้วย ความคิดรวบยอด จุดประสงค์ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอนมี 7 ชั้น ดังนี้

- 1) ชั้นตรวจสอบความรู้
- 2) ชั้นแสวงหาข้อมูล
- 3) ชั้นสร้างความรู้ด้านกระบวนการเรียนรู้ทางภาษา
- 4) ชั้นแลกเปลี่ยนความรู้
- 5) ชั้นสรุปจัดระเบียบความรู้และวิเคราะห์กระบวนการเรียนรู้
- 6) ชั้นนำเสนอความรู้/ผลงาน
- 7) ชั้นประยุกต์ใช้ สื่อการสอน และการประเมินผล

5. นำแผนการสอนเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน เป็นผู้ทรงคุณวุฒิด้านการจัดการเรียนการสอนที่ยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลางแบบชิปปา และผู้ทรงคุณวุฒิด้านการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาพิจารณาตรวจสอบความตรงของเนื้อหา วัตถุประสงค์และความเหมาะสมของกิจกรรมแล้วนำมาปรับปรุงตามที่ได้รับข้อเสนอแนะ

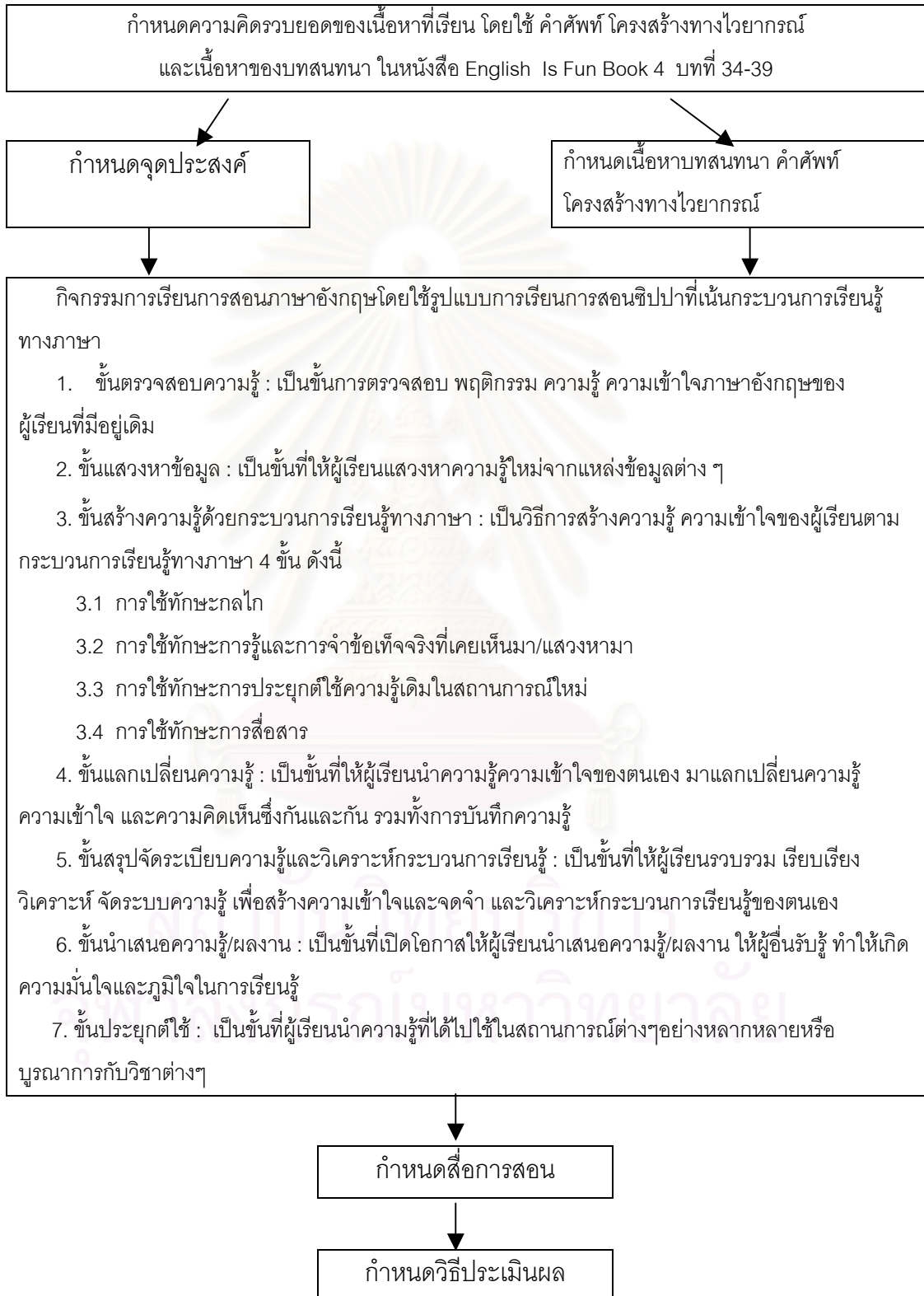
6. นำแผนการสอนที่ปรับปรุงแล้วจำนวน 1 แผน ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนพิบูลอุปถัมภ์ ซึ่งเป็นโรงเรียนที่มีลักษณะคล้ายกับตัวอย่างประชากร

7. นำข้อมูลที่ได้จากการทดลองใช้มาปรับปรุงแก้ไขแผนการสอนให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้นเพื่อนำไปใช้สอนตัวอย่างประชากรต่อไป

แผนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนชิปปาที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ทางภาษา สำหรับกลุ่มทดลอง ได้ดำเนินการสร้าง ดังรายละเอียดในแผนภูมิที่ 4

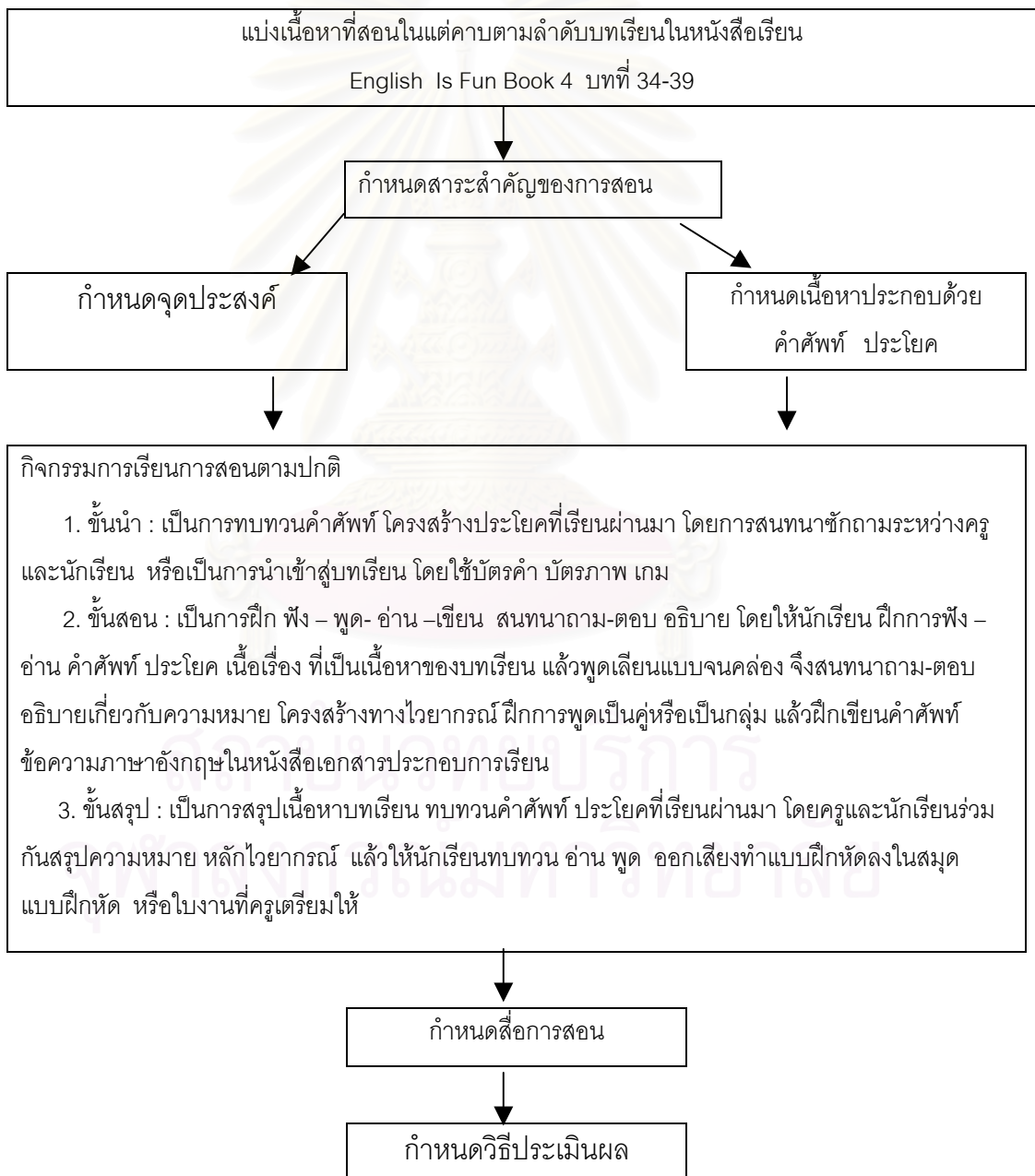
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภูมิที่ 3 กรอบการสร้างแผนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนชิปปาที่เน้น กระบวนการเรียนรู้ทางภาษา

แผนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับกลุ่มควบคุมใช้แผนการสอนตามปกติที่สร้างโดย คณะครูที่สอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบางบัว (เพ่งตั้งตรงจิตรวิทยาคาร) เนื้อหาที่ใช้ในการสอนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม เป็นเนื้อหาเดียวกัน ดังรายละเอียดใน แผนภูมิที่ 5

แผนภูมิที่ 5 กรอบการสร้างแผนการสอนตามปกติ

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม	ความแตกต่าง	
		กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม
<p><u>ขั้นที่ 1 ขั้นตรวจสอบความรู้</u></p> <p>เป็นขั้นการตรวจสอบพฤติกรรม ความรู้ความเข้าใจในภาษาอังกฤษของผู้เรียนที่มีอยู่เดิม โดยให้ผู้เรียนระลึกถึงความรู้เดิม โดยผู้สอนใช้วิธีการที่หลากหลาย เช่น การถาม-ตอบ การเล่นเกม แบบสอบ ทั้งรายบุคคล และระดมความคิดเป็นรายคู่ และเพื่อให้ได้ข้อมูลของ นักเรียนนำมาปรับปรุงแก้ไข ข้อบกพร่องในการทำกิจกรรมขั้นต่อไป</p> <p><u>ขั้นที่ 2 ขั้นแสวงหาข้อมูล</u></p> <p>เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ใหม่ เพื่อฝึกให้ผู้เรียนใช้ทักษะทางภาษา และรู้จักวิธีการเรียนรู้ ค้นคว้า รวบรวมข้อมูล จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ที่ครูจัดเตรียมให้หรือแนะนำ เช่น เทปบันทึกเสียง เอกสาร พจนานุกรม</p> <p><u>ขั้นที่ 3 ขั้นสร้างความรู้ด้วยกระบวนการเรียนรู้ทางภาษา</u></p> <p>เป็นวิธีการสร้างความรู้ ความเข้าใจของผู้เรียนตามกระบวนการเรียนรู้ทางภาษา ประกอบด้วย</p>	<p><u>ขั้นที่ 1 ขั้นนำ</u></p> <p>เป็นการทบทวนคำศัพท์ โครงสร้างประโยคที่เรียนผ่านมา โดยการสนทนาซักถามระหว่างครูและนักเรียน หรือเป็นการนำเข้าสู่บทเรียน โดยการใช้บัตรคำ บัตรภาพ เกม</p> <p><u>ขั้นที่ 2 ขั้นสอน</u></p> <p>เป็นการฝึก ฟัง-พูด-อ่าน-เขียน สนทนาถาม-ตอบ อธิบายโดยให้นักเรียน ฝึกการฟัง-อ่าน คำศัพท์ ประโยค เนื้อเรื่องที่เป็นเนื้อหาของ</p>	<p>1. ตรวจสอบพฤติกรรมความรู้ความเข้าใจ</p> <p>2. นำข้อมูลมาปรับปรุงแก้ไข ข้อบกพร่อง</p> <p>1. แสวงหา ค้นคว้า รวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง</p> <p>1. สร้างความรู้ความเข้าใจด้วยตนเอง</p>	<p>1. ทบทวนความรู้เดิม</p> <p>1. ฝึกทักษะทางภาษา 4 ทักษะ คือ ฟัง-พูด-อ่าน-เขียน โดยการ</p>

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบขั้นตอนการดำเนินงานกิจกรรมการเรียนการสอนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม (ต่อ)

กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม	ความแตกต่าง	
		กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม
<p>4 ชั้น ดังนี้</p> <p>1. การใช้ทักษะกลไก (Mechanical Skills) คือ ผู้เรียนเกิดการรับรู้ จำแนก หรือเห็นความแตกต่าง แสดงออกเกี่ยวกับการเลียนแบบและการท่องจำ (เชื่อมโยงเสียงและรูปเข้าด้วยกัน)</p> <p>1.1 ขั้นการมองเห็น(ภายใน)(Perception(internal)) คือ การรับรู้ จำแนก หรือเห็นความแตกต่าง</p> <p>1.2 ขั้นการถอดแบบ(ภายนอก)(Reception(external)) คือ การเลียนแบบ ท่องจำ</p> <p>2) การใช้ทักษะการรู้และการจำชื่อเท็จจริงที่เคยเห็นมา/แสวงหามา (Knowledge) คือ ผู้เรียนสามารถจำและระลึกถึง"ความรู้" ที่เคยได้รับมา/แสวงหามา (การสะกดคำ ความหมายของศัพท์ รูปแบบทางไวยากรณ์ ความหมายของประโยค)</p> <p>2.1 ขั้นการจำได้(ภายใน)(Recognition(internal)) คือ การจำความรู้ที่เคยได้รับมา/แสวงหามา</p> <p>2.2 ขั้นการระลึกได้(ภายใน)</p>	<p>บทเรียน แล้วพูดเลียนแบบจนคล่อง จึงสนทนาถาม-ตอบ อธิบายเกี่ยวกับความหมาย โครงสร้างทางไวยากรณ์ ฝึกการพูดเป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม แล้วฝึกเขียนคำศัพท์ ข้อความภาษาอังกฤษในหนังสือ เอกสารประกอบการเรียน</p>	<p>2. ฝึกทักษะทางภาษาด้วยตนเอง ตามกระบวนการเรียนรู้ทางภาษา</p>	<p>เลียนแบบ</p> <p>2. สนทนาถาม-ตอบ/อธิบาย</p>

กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม	ความแตกต่าง	
		กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม
<p>นอก)(Recall(external)) คือ การระลึกถึงความรู้ที่เคยได้รับมา/แสวงหามา</p> <p>3) การใช้ทักษะการประยุกต์ใช้ความรู้เดิมในสถานการณ์ใหม่(Transfer) คือ ผู้เรียนสามารถใช้ความรู้ในสถานการณ์ใหม่ได้</p> <p>3.1 ขั้นการรับ(ภายใน)(Reception(internal)) คือ การรับ เข้าใจคำพูดที่ได้ยินผู้พูดพูดหรือฟังจากเทป</p> <p>3.2 ขั้นการใช้(ภายนอก)(Application(external)) คือ การใช้ความรู้</p> <p>4) การใช้ทักษะการสื่อสารได้ด้วยความเข้าใจ(Communication) คือ ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้</p> <p>4.1 ขั้นความเข้าใจ(ภายใน)(Comprehension(internal)) คือ การเข้าใจใจความสำคัญ</p> <p>4.2 ขั้นแสดงความคิดเห็น (ภายนอก)(Self-Expression(external)) คือ การแสดงความคิดเห็นของตนเอง</p> <p>ขั้นที่4 ขั้นแลกเปลี่ยนความรู้ เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนนำความรู้ความเข้าใจของตน</p>	 <p>สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย</p>	<p>1. แลกเปลี่ยนความรู้ ความเข้าใจ และความคิดเห็น</p>	

กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม	ความแตกต่าง	
		กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม
<p>เอง มาแลกเปลี่ยนความรู้ ความเข้าใจ และความคิดเห็นซึ่งกันและกัน รวมทั้งการบันทึกความรู้</p> <p><u>ขั้นที่ 5 ขั้นสรุปจัดระเบียบความรู้และวิเคราะห์กระบวนการเรียนรู้</u></p> <p>เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนรวบรวม เรียบเรียงจัดระบบความรู้ เพื่อสร้างความเข้าใจ และจดจำ และวิเคราะห์กระบวนการเรียนรู้ของตนเองจากกิจกรรมต่างๆ</p> <p><u>ขั้นที่ 6 ขั้นนำเสนอความรู้/ผลงาน</u></p> <p>เป็นขั้นที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนนำเสนอความรู้/ ผลงาน ให้ ผู้อื่นรับรู้ทำให้เกิดความมั่นใจและภูมิใจในการเรียนรู้</p> <p><u>ขั้นที่ 7 ขั้นประยุกต์ใช้</u></p> <p>เป็นขั้นที่ผู้เรียนนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างหลากหลายหรือบูรณาการกับวิชาต่างๆ เกิดการเรียนรู้เพิ่มเติม เห็นประโยชน์จากการเรียน</p>	<p><u>ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป</u></p> <p>เป็นการสรุปเนื้อหาบทเรียน ทบทวนคำศัพท์ ประโยคที่เรียนผ่านมา โดยครูและนักเรียนร่วมกันสรุปความหมาย หลักไวยากรณ์ แล้วให้นักเรียนทบทวน อ่าน พุด ออกเสียง ทำแบบฝึกหัดลงในสมุดแบบฝึกหัด หรือใบงานที่ครูเตรียมให้</p>	<p>ซึ่งกันและกัน</p> <p>2. บันทึกกระบวนการเรียนรู้</p> <p>1. รวบรวมจัดระบบความรู้ด้วยตนเอง</p> <p>2. วิเคราะห์กระบวนการเรียนรู้</p> <p>1. นำเสนอความรู้/ผลงานของตนเอง</p> <p>1. นำความรู้ไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ หรือบูรณาการวิชาต่าง ๆ</p>	<p>1. ทบทวนสรุปเนื้อหา</p> <p>2. ทำแบบฝึกหัด/ใบงาน</p>

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มี 2 ชนิด ได้แก่ แบบสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ และแบบวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

1. แบบสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย แบบสอบ 4 ชุด ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.1 แบบสอบการฟัง ประกอบด้วยข้อสอบ 20 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน รวมเป็น 20 คะแนน ข้อสอบมีลักษณะเป็น เนื้อเรื่องสั้นๆ ข้อความประกอบสื่อที่เป็นรูปภาพ ตารางเวลารถไฟ และบทสนทนา ข้อสอบเป็นแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก มีค่าระดับความยากตั้งแต่ 0.23 - 0.55 ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 - 0.40 และมีค่าสัมประสิทธิ์แห่งความเที่ยงเท่ากับ 0.66

1.2 แบบสอบการพูด ประกอบด้วยข้อสอบ 1 ข้อ 16 คะแนน ข้อสอบมีลักษณะเป็นการสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล ข้อสอบเป็นแบบอัตนัยผู้ตอบบรรยายสถานการณ์ที่กำหนดให้ ใช้เกณฑ์การให้คะแนนการพูดของ จอห์น แอล ดีคลาก (อัจฉรา วงศ์โสธร, 2539) ซึ่งแบ่งเป็น 4 ด้าน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. การออกเสียง (Pronunciation)

0 คะแนน หมายถึง เมื่อผู้พูดออกเสียงไม่ถูกต้อง ไม่สามารถฟังเข้าใจได้

1 คะแนน หมายถึง เมื่อผู้พูดออกเสียงไม่ถูกต้อง แต่ผู้ฟังเข้าใจความหมายของประโยคได้บ้างเล็กน้อย

2 คะแนน หมายถึง เมื่อผู้พูดออกเสียงแล้ว ผู้ฟังเข้าใจความหมายได้บ้างพอสมควร

3 คะแนน หมายถึง เมื่อผู้พูด ออกเสียงแล้ว ผู้ฟังเข้าใจความหมายได้เป็นส่วนใหญ่

4 คะแนน หมายถึง เมื่อผู้พูด ออกเสียงแล้ว ผู้ฟังเข้าใจความหมายได้ถูกต้องทุกประโยค

2. คำศัพท์ (Vocabulary)

0 คะแนน หมายถึง เมื่อผู้พูดใช้คำศัพท์ผิดและพูดโต้ตอบสื่อสารไม่ได้เลย

1 คะแนน หมายถึง เมื่อผู้พูดใช้คำศัพท์พอจะสื่อสารได้รู้เรื่องบ้างเล็กน้อย

2 คะแนน หมายถึง เมื่อผู้พูดใช้คำศัพท์พอจะสื่อสารได้พอสมควร

- 3 คะแนน หมายถึง เมื่อผู้พูดใช้คำศัพท์เหมาะสมกับสถานการณ์เป็นส่วนใหญ่
- 4 คะแนน หมายถึง เมื่อผู้พูดใช้คำศัพท์เหมาะสมกับสถานการณ์อย่างถูกต้อง
3. โครงสร้างทางภาษา (Structure)
- 0 คะแนน หมายถึง เมื่อผู้พูดใช้โครงสร้างประโยคผิดจนไม่สามารถสื่อสารได้
- 1 คะแนน หมายถึง เมื่อผู้พูดใช้โครงสร้างประโยคให้ผู้ฟังเข้าใจได้เพียงเล็กน้อย
- 2 คะแนน หมายถึง เมื่อผู้พูดใช้โครงสร้างประโยคให้ผู้ฟังเข้าใจได้พอสมควร
- 3 คะแนน หมายถึง เมื่อผู้พูดใช้โครงสร้างประโยคให้ผู้ฟังเข้าใจเป็นส่วนใหญ่
- 4 คะแนน หมายถึง เมื่อผู้พูดใช้โครงสร้างประโยคได้ถูกต้อง
4. ความคล่องแคล่ว (Fluency)
- 0 คะแนน หมายถึง เมื่อผู้พูดหยุดคิดนานและไม่สามารถดำเนินการสนทนาได้
- 1 คะแนน หมายถึง เมื่อผู้พูดพูดช้ามาก ตะกุกตะกัก ใช้เวลาคิดนาน
- 2 คะแนน หมายถึง เมื่อผู้พูดพูดติดขัดบ้างเป็นบางประโยค
- 3 คะแนน หมายถึง เมื่อผู้พูดพูดอย่างต่อเนื่องมีการหยุดคิดบ้างเล็กน้อย
- 4 คะแนน หมายถึง เมื่อผู้พูดพูดได้อย่างเป็นธรรมชาติ มีการลงเสียงหนักเบาและน้ำเสียงที่ถูกต้อง

แบบสอบการพูด มีค่าระดับความยาก 0.48 และมีค่าอำนาจจำแนก 0.56

1.3 แบบสอบการอ่าน เป็นแบบความเรียง จำนวน 10 เรื่อง ประกอบด้วย ข้อสอบ 20 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน รวมเป็น 20 คะแนน ได้จากการตอบคำถามจากการอ่านเรื่อง มีค่าระดับความยากตั้งแต่ 0.20 - 0.55 มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20-0.40 และมีค่าสัมประสิทธิ์แห่งความเที่ยงเท่ากับ 0.62

1.4 แบบสอบการเขียน เป็นแบบการเขียนบรรยายภาพที่กำหนดให้ จำนวน 1 ภาพ ภาพละ 21 คะแนน รวมเป็น 21 คะแนน ใช้เกณฑ์ให้คะแนนการเขียนของ Weir (1993) ซึ่งแบ่งเป็น 7 ด้าน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ความตรงประเด็นของเนื้อหา

- 0 คะแนน หมายถึง เนื้อหาของงานเขียนนั้นไม่สัมพันธ์กับหัวข้อ
- 1 คะแนน หมายถึง ไม่สามารถเขียนประเด็นสำคัญของเนื้อเรื่องได้ ต้องเขียนอธิบายสิ่งหนึ่งเข้าไปเข้ามาจึงจะสื่อความหมายได้
- 2 คะแนน หมายถึง เนื้อหาที่เขียนส่วนใหญ่ตรงประเด็นแม้ว่าจะมีข้อผิดพลาดหรือความไม่สมบูรณ์ของข้อมูลบางส่วนบ้างก็ได้
- 3 คะแนน หมายถึง เนื้อหาที่เขียนตรงประเด็น สามารถสื่อความหมายได้ดี

2. การเรียบเรียงข้อเขียน

- 0 คะแนน หมายถึง ไม่สามารถเรียบเรียงเนื้อหาให้เข้าใจได้
- 1 คะแนน หมายถึง การเรียบเรียงเนื้อหายังไม่เพียงพอที่จะทำให้ผู้อ่านเข้าใจประเด็นสำคัญของเรื่อง
- 2 คะแนน หมายถึง การเรียบเรียงเนื้อหาดี แต่ยังไม่สามารถเขียนให้ครอบคลุมเนื้อหาที่สำคัญทั้งหมดได้
- 3 คะแนน หมายถึง สามารถเรียบเรียงเนื้อหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้เห็นความชัดเจนของข้อมูลในส่วนย่อย และเห็นภาพของเนื้อหาโดยรวมอย่างกระจ่าง

3. การเชื่อมโยงข้อเขียน

- 0 คะแนน หมายถึง ไม่สามารถเชื่อมโยงข้อเขียนให้เป็นเรื่องราวเดียวกันได้ แต่แต่ละส่วนยังเป็นการเขียนแบบแยกย่อยทำให้ผู้อ่านไม่เข้าใจเนื้อเรื่อง
- 1 คะแนน หมายถึง มีการเชื่อมโยงเนื้อหาแต่ละส่วนบ้าง แต่ยังไม่เพียงพอที่จะสื่อความหมายให้ผู้อ่านเข้าใจได้
- 2 คะแนน หมายถึง เกือบทุกส่วนของข้อเขียนมีการเชื่อมโยงที่ดี อาจจะมีบ้างเล็กน้อยที่ยังบกพร่องและไม่สามารถสื่อความหมายได้มีประสิทธิภาพตลอดเรื่อง

- 3 คะแนน หมายถึง การเชื่อมโยงเรื่องราวทุกส่วนทำได้อย่างดี สามารถสื่อความหมายไปยังผู้อ่านได้
4. การใช้คำศัพท์
- 0 คะแนน หมายถึง คำศัพท์ที่ใช้ยังไม่ดีพอที่จะสื่อความหมาย ถึงแม้ว่าจะเป็นการสื่อความหมายขั้นพื้นฐานก็ตาม
- 1 คะแนน หมายถึง ยังใช้คำศัพท์ส่วนใหญ่ไม่ถูกต้อง และพบการเขียนผิดบ่อย ๆ
- 2 คะแนน หมายถึง การใช้คำศัพท์บางคำยังไม่ถูกต้องเหมาะสม อาจมีบางคำที่ให้ความหมายกำกวมอ้อมค้อม
- 3 คะแนน หมายถึง แทบจะไม่มีการใช้คำที่ผิดความหมายเลย คำศัพท์ที่ใช้สามารถสื่อความหมายได้ดี
5. ไวยากรณ์
- 0 คะแนน หมายถึง แทบจะไม่มีการใช้ไวยากรณ์ที่ถูกต้องเลย
- 1 คะแนน หมายถึง พบว่ายังใช้ไวยากรณ์ผิดค่อนข้างบ่อย ๆ
- 2 คะแนน หมายถึง มีการใช้ไวยากรณ์ผิดบ้าง
- 3 คะแนน หมายถึง แทบจะไม่มีข้อผิดพลาดในการใช้ไวยากรณ์
6. เครื่องหมายวรรคตอน
- 0 คะแนน หมายถึง ไม่มีการใช้เครื่องหมายวรรคตอน
- 1 คะแนน หมายถึง มีมาตรฐานในการใช้เครื่องหมายวรรคตอนต่ำ
- 2 คะแนน หมายถึง ใช้เครื่องหมายวรรคตอนบางส่วนยังไม่ถูกต้อง
- 3 คะแนน หมายถึง แทบไม่มีข้อผิดพลาดในการใช้เครื่องหมายวรรคตอน
7. การสะกดคำ
- 0 คะแนน หมายถึง แทบจะไม่สามารถสะกดคำได้ถูกต้องเลย
- 1 คะแนน หมายถึง พบการสะกดคำผิดบ่อย ๆ
- 2 คะแนน หมายถึง มีข้อผิดพลาดในการสะกดคำบ้าง
- 3 คะแนน หมายถึง แทบจะไม่พบการสะกดคำผิดเลย

แบบสอบการเขียน มีค่าระดับความยากเท่ากับ 0.35 และมีค่าอำนาจจำแนก

เท่ากับ 0.50

การสร้างและการหาคุณภาพของแบบสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ
ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. แบบสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยดำเนินการตามลำดับดังนี้
 - 1.1 ศึกษาหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาพุทธศักราช 2539 และเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ ในหนังสือ English Is Fun Book 4 บทที่ 34-39
 - 1.2 ศึกษาหลักการสร้างแบบสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ จากตำราและเอกสาร
 - 1.3 นำข้อมูล ในข้อ 1.1 และ 1.2 มาใช้เป็นกรอบในการสร้างแบบสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษตามทักษะทางภาษา 4 ทักษะ คือ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 กรอบการสร้างแบบสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ (ต่อ)

ทักษะ	จุดประสงค์	แบบสอบ	คะแนน	ลักษณะข้อสอบ
การฟัง	1. ฟังประโยคสื่อสารในชีวิตประจำวันได้ 2. ฟังข้อความ บทสนทนา และจับใจความได้	1. เนื้อเรื่องสั้น 2. ข้อความประกอบสื่อที่เป็นรูปภาพ ตารางเวลารถไฟ 3. บทสนทนา	20 คะแนน	ปรนัยแบบเลือกตอบ
การพูด	1. พูดประโยคสื่อสารในชีวิตประจำวันได้ 2. พูดถามเพื่อทราบข้อมูลและตอบได้ 3. พูดสนทนาโต้ตอบในสถานการณ์ต่างๆได้	พูดบรรยายสถานการณ์ที่กำหนดให้ จำนวน 1 สถานการณ์	16 คะแนน	อัตนัยแบบพูดบรรยายสถานการณ์

ทักษะ	จุดประสงค์	แบบสอบ	คะแนน	ลักษณะข้อสอบ
การอ่าน	1. อ่านและตอบคำถามจากสิ่งที่กำหนดให้ได้	อ่านความเรียงของ	20 คะแนน	ปรนัยแบบเลือกตอบ
	2. อ่านประโยค ข้อความ บทสนทนา และสรุปจับใจความที่อ่านได้ 3. อ่านเข้าใจสิ่งพิมพ์และสื่อประเภทต่างๆที่พบเห็นในชีวิตประจำวันได้	1. เนื้อเรื่องสั้น 2. บทสนทนา 3. โปกรายการสินค้า 4. แผนที่ 5. บัตรเชิญ	21 คะแนน	อัตนัยแบบเขียน
การเขียน	1. ไวยากรณ์ได้ 2. เขียนข้อความเรื่องที่กำหนดให้ได้ 3. เขียนหรือกรอกข้อมูลตามที่กำหนดให้ได้	โดยใช้ข้อมูลที่กำหนดให้ จำนวน 1 ภาพ		บรรยาย

1.4. ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษตามกรอบการสร้างแบบสอบที่กำหนดไว้ในตารางที่ 5 แล้วนำเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน เพื่อพิจารณาตรวจสอบความตรงของเนื้อหา ความถูกต้องของภาษาและความเหมาะสมของแบบสอบ จากนั้นนำมาปรับปรุงตามที่ได้รับข้อเสนอแนะ

1.5. นำแบบสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพิบูลอุปถัมภ์ ซึ่งเป็นโรงเรียนที่มีลักษณะคล้ายกับตัวอย่างประชากร จำนวน 1 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 40 คน นำผลที่ได้มาคำนวณหาค่าระดับความยาก (P) และค่าอำนาจจำแนก (D) เพื่อคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าระดับความยากตั้งแต่ 0.20-0.80 และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป โดยนำข้อสอบที่ไม่อยู่ในเกณฑ์ที่กำหนดไว้ไปปรับปรุงแก้ไขใหม่ แล้วนำข้อสอบทั้งหมดไปทดลองใช้ครั้งที่ 2 เพื่อนำผลที่ได้มาคำนวณค่าระดับความยาก ค่าอำนาจจำแนก และค่าสัมประสิทธิ์แห่งความเที่ยงของแบบสอบโดยใช้สูตร KR 20 (Kuder Richardson 20 Reliability) ได้แบบสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษที่มีคะแนนรวมทั้งสิ้น 77 คะแนน

1.6 นำข้อสอบที่คัดเลือกมาจัดเรียง และจัดพิมพ์เป็นแบบสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษฉบับสมบูรณ์

ตารางที่ 6 ชนิดของแบบสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ จำแนกตามจำนวนข้อสอบที่สร้างและที่นำไปใช้จริง

ชนิดของแบบสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ	จำนวนข้อสอบที่สร้าง	จำนวนข้อสอบที่นำไปใช้จริง
1.แบบสอบความสามารถในการฟัง	50	20
2.แบบสอบความสามารถในการพูด	2	1
3.แบบสอบความสามารถในการอ่าน	50	20
4.แบบสอบความสามารถในการเขียน	2	1

2. แบบวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

2.1 ศึกษาหลักการสร้างแบบวัดเจตคติ จากตำราและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

2.2 สร้างแบบวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า

Rating Scale 4 ระดับ ของ Likert รูปแบบคำตอบ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 40 ข้อ โดยกำหนดน้ำหนักการให้คะแนนและแปลความหมายของคะแนน

ตารางที่ 7 ระดับความคิดเห็นจำแนกตามน้ำหนักคะแนนของข้อความทางบวกและข้อความทางลบ

ระดับความคิดเห็น	ข้อความทางบวก	ข้อความทางลบ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	4 คะแนน	1 คะแนน
เห็นด้วย	3 คะแนน	2 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	2 คะแนน	3 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1 คะแนน	4 คะแนน

การแปลความหมายของคะแนน

3.50 – 4.00 นักเรียนมีเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษในระดับสูง

2.51 – 3.49 นักเรียนมีเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษในระดับค่อนข้างสูง

1.50 – 2.49 นักเรียนมีเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษในระดับค่อนข้างต่ำ

1.00 – 1.49 นักเรียนมีเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษในระดับต่ำ

2.3 นำแบบวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิชุดเดียวกับที่ตรวจแบบสอบถามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ 5 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องของภาษาและความเหมาะสมของแบบวัด

2.4 นำแบบวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษมาปรับปรุงแก้ไขตามที่ได้รับข้อเสนอแนะ แล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนโรงเรียนที่ไม่ใช่ตัวอย่างประชากร พร้อมกับแผนการสอน

2.5 นำผลมาพิจารณา หาค่าอำนาจจำแนกโดยทดสอบคะแนนที่ได้ด้วยค่าที่ (t-test) เลือกข้อสอบตามเกณฑ์ โดยมีค่า t ตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไป นำข้อสอบที่ไม่อยู่ในเกณฑ์ที่กำหนดไว้มาปรับปรุงแก้ไขใหม่

2.6 นำไปทดลองใช้ครั้งที่ 2 กับนักเรียนที่ไม่ใช่ตัวอย่างประชากร แล้วนำผลที่ได้มาหาค่าอำนาจจำแนกอีกครั้ง และหาค่าสัมประสิทธิ์แห่งความเที่ยงโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -coefficient) ของ Cronbach ซึ่งได้ข้อสอบที่นำไปใช้จริงจำนวน 20 ข้อ ได้ค่าอำนาจจำแนกที่มีค่า t ระหว่าง 1.75 - 5.00 และมีค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงของแบบวัดเท่ากับ 0.74

2.7 นำข้อสอบที่คัดเลือกมาจัดเรียง และจัดพิมพ์เป็นแบบวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษฉบับสมบูรณ์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยนำหนังสือขอความร่วมมือในการทำวิจัย จากบัณฑิตวิทยาลัยไปเสนอต่อผู้อำนวยการโรงเรียนบางบัว (เพ่งตั้งตรงจิตรวิทยาคาร)

2. ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษและวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เป็นตัวอย่างประชากรกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนเรียน (pre-test) เป็นเวลา 1 สัปดาห์

3. ผู้วิจัยดำเนินการสอนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมด้วยตนเอง แผนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนชิปปาที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ทางภาษาที่สร้างขึ้นสำหรับ

กลุ่มทดลอง และแผนการสอนตามปกติสำหรับกลุ่มควบคุมได้ดำเนินการสอนแผนละ 1 คาบ คาบละ 60 นาที รวมระยะเวลาในการดำเนินการสอนเป็นเวลา 16 สัปดาห์

4. หลังการทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบตัวอย่างประชากรกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม (post-test) โดยใช้แบบสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ชุดเดียวกับที่ใช้ทดสอบก่อนเรียน เป็นเวลา 1 สัปดาห์

การวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูล

1. นำคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และคะแนนเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนของตัวอย่างประชากรทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มาหาค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ของคะแนน

2. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนชิปาที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ทางภาษากับกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนตามปกติ โดยการทดสอบค่าที (t-test) และเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนชิปาที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ทางภาษากับกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนตามปกติ โดยการทดสอบค่าที (t-test) แล้วนำเสนอข้อมูลในรูปตารางประกอบความเรียง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง ผลของการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนชิปปาที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ทางภาษาที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยได้ดำเนินการ 3 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษก่อนเรียน 2) ขั้นดำเนินการสอนภาษาอังกฤษโดยกลุ่มทดลองได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนชิปปาที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ทางภาษา ส่วนกลุ่มควบคุมได้รับการสอนตามปกติ 3) ขั้นทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษหลังเรียน แล้ววิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและคะแนนเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษก่อนการทดลองและหลังการทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ

ตารางที่ 8 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษก่อนการทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตารางที่ 9 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษหลังทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตารางที่ 10 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลอง ระหว่างก่อนทดลองและหลังการทดลอง

ตารางที่ 11 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของกลุ่มควบคุม ระหว่างก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

ตารางที่ 12 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษก่อนการทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตารางที่ 13 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษหลังทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตารางที่ 14 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลอง ระหว่างก่อนทดลองและหลังการทดลอง

ตารางที่ 15 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของกลุ่มควบคุม ระหว่างก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

แสดงรายละเอียดของผลการวิเคราะห์ข้อมูลแต่ละตอนดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ

ตารางที่ 8 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษก่อนการทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	N	\bar{X} .	S.D.	t
กลุ่มทดลอง	35	24.37	7.42	0.21
กลุ่มควบคุม	35	24.00	6.54	

$P < .05$

จากตารางที่ 8 แสดงว่า ก่อนการทดลองสอนนักเรียนกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม มีค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 9 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษหลังทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	N	\bar{X} .	S.D.	t
กลุ่มทดลอง	35	39.60	13.90	2.38 *
กลุ่มควบคุม	35	32.03	11.59	

* $P < .05$

จากตารางที่ 9 แสดงว่า หลังการทดลองสอนนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ที่ระดับ .05 โดยกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มควบคุม

ตารางที่ 10 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลอง ระหว่างก่อนทดลองและหลังการทดลอง

กลุ่มทดลอง	N	\bar{X} .	S.D.	t
ก่อนทดลอง	35	24.37	7.42	11.62 *
หลังทดลอง	35	39.60	13.90	

*P < .05

จากตารางที่ 10 แสดงว่า นักเรียนกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษก่อนและหลังทดลองสอนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยหลังทดลองสอน มีค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนทดลองสอน

ตารางที่ 11 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของกลุ่มควบคุม ระหว่างก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

กลุ่มควบคุม	N	\bar{X} .	S.D.	t
ก่อนควบคุม	35	24.00	6.54	6.97 *
หลังควบคุม	35	32.03	11.5	

*P < .05

จากตารางที่ 11 แสดงว่า นักเรียนกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษก่อนและหลังทดลองสอนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยหลังทดลองสอนมีค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนทดลองสอน

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

ตารางที่ 12 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษก่อนการทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	N	\bar{X} .	S.D.	t
กลุ่มทดลอง	35	2.94	.37	1.78
กลุ่มควบคุม	35	2.78	.36	

$P < .05$

จากตารางที่ 12 แสดงว่า ก่อนการทดลองสอนนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 13 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษหลังทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	N	\bar{X} .	S.D.	t
กลุ่มทดลอง	35	3.21	.37	3.75 *
กลุ่มควบคุม	35	2.91	.31	

$P < .05$

จากตารางที่ 13 แสดงว่า หลังการทดลองสอนนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มควบคุม

ตารางที่ 14 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อการเรียน
ภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลอง ระหว่างก่อนทดลองและหลังการทดลอง

กลุ่มทดลอง	N	\bar{X} .	S.D.	t
ก่อนทดลอง	35	2.94	.37	5.63 *
หลังทดลอง	35	3.21	.37	

*P < .05

จากตารางที่ 14 แสดงว่า นักเรียนกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อการเรียน
ภาษาอังกฤษก่อนและหลังทดลองสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
โดยหลังทดลองสอนมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนทดลองสอน

ตารางที่ 15 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อการเรียน
ภาษาอังกฤษของกลุ่มควบคุม ระหว่างก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

กลุ่มควบคุม	N	\bar{X} .	S.D.	t
ก่อนควบคุม	35	2.78	.36	1.17
หลังควบคุม	35	2.91	.32	

P < .05

จากตารางที่ 15 แสดงว่า นักเรียนกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อการเรียน
ภาษาอังกฤษก่อนและหลังทดลองสอน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ผลของการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบชิปปาที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ทางภาษาที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สรุปสาระสำคัญได้ดังต่อไปนี้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาผลของการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนชิปปาที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ทางภาษาที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
2. เพื่อศึกษาผลของการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนชิปปาที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ทางภาษาที่มีต่อเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

สมมติฐานของการวิจัย

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนชิปปาที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ทางภาษา มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามปกติ
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนชิปปาที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ทางภาษา มีคะแนนเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามปกติ

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและตัวอย่างประชากร
 - 1.1 ประชากร เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร

1.2 ตัวอย่างประชากร เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545 โรงเรียนบางบัว (เพ่งตั้งตรงจิตรวิทยาคาร) สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร จำนวน 2 ห้องเรียน จากจำนวนทั้งหมด 7 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 35 คน รวมเป็น 70 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 1 ห้องเรียน กลุ่มควบคุม 1 ห้องเรียน

2. แผนการสอนที่ใช้ในการวิจัย

2.1 กลุ่มทดลองใช้แผนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนชิปปาที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ทางภาษาผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 48 แผน แผนละ 1 คาบ คาบละ 60 นาที ซึ่งมีขั้นตอนของกิจกรรมการเรียนการสอนประกอบด้วย 7 ขั้น ดังนี้ 1) ขั้นตรวจสอบความรู้ 2) ขั้นแสวงหาข้อมูล 3) ขั้นสร้างความรู้ด้วยกระบวนการเรียนรู้ทางภาษา 4) ขั้นแลกเปลี่ยนความรู้ 5) ขั้นสรุปจัดระเบียบความรู้และวิเคราะห์กระบวนการเรียนรู้ 6) ขั้นนำเสนอความรู้/ผลงาน และ 7) ขั้นประยุกต์ใช้

2.2 กลุ่มควบคุมใช้แผนการสอนที่สร้างโดยคณะครูที่สอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบางบัว (เพ่งตั้งตรงจิตรวิทยาคาร) สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีขั้นตอนของกิจกรรมการเรียนการสอนประกอบด้วย 3 ขั้น คือ 1) ขั้นนำ 2) ขั้นสอน และ 3) ขั้นสรุป

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 แบบสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ คะแนนเต็ม 77 คะแนน ประกอบด้วย 4 ชุด ดังนี้

1) แบบสอบความสามารถในการฟัง เป็นข้อสอบปรนัยแบบเลือกตอบ จำนวน 20 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน รวมเป็น 20 คะแนน

2) แบบสอบความสามารถในการพูด เป็นข้อสอบอัตนัยแบบพูดบรรยาย สถานการณ์ จำนวน 1 ข้อ 16 คะแนน

3) แบบสอบความสามารถในการอ่าน เป็นข้อสอบปรนัยแบบเลือกตอบ จำนวน 20 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน รวมเป็น 20 คะแนน

4) แบบสอบความสามารถในการเขียน เป็นข้อสอบอัตนัยแบบเขียนบรรยายภาพ จำนวน 1 ข้อ 21 คะแนน

3.2 แบบวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

แบบวัดเจตคติเกี่ยวกับความรู้สึก ความคิดเห็นต่อการเรียนภาษาอังกฤษตามวิธี Likert มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 20 ข้อ โดยมีข้อความทางบวกและข้อความทางลบ จำนวนเท่าๆ กัน

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 ผู้วิจัยนำหนังสือขอความร่วมมือในการทำวิจัย จากบัณฑิตวิทยาลัยไปเสนอต่อผู้อำนวยการโรงเรียนบางบัว (เฟังตั้งตรงจิตรวิทยาคาร)

4.2 ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เป็นตัวอย่างประชากรกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนเรียน (pre-test) เป็นเวลา 1 สัปดาห์

4.3 ผู้วิจัยดำเนินการสอนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมด้วยตนเอง แผนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนชิปาที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ทางภาษาที่สร้างขึ้นสำหรับกลุ่มทดลอง แผนการสอนตามปกติสำหรับกลุ่มควบคุม ได้ดำเนินการสอนแผนละ 1 คาบ คาบละ 60 นาที รวมระยะเวลาในการดำเนินการสอน เป็นเวลา 16 สัปดาห์

4.4 หลังการทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบตัวอย่างประชากรกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม (post-test) โดยใช้แบบสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ชุดเดียวกันที่ใช้ทดสอบก่อนเรียน เป็นเวลา 1 สัปดาห์

5. การวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูล

5.1 นำคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และคะแนนเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังเรียนของตัวอย่างประชากรทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มาหาค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ของคะแนน

5.2 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนชิปาที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ทางภาษา กับกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนตามปกติ โดยการทดสอบค่าที (t-test) และเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนชิปาที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ทางภาษา กับกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนตามปกติ โดยการทดสอบค่าที (t-test) แล้วนำเสนอข้อมูลในตารางประกอบความเรียง

สรุปผลการวิจัย

1. คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนชิปปาที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ทางภาษาสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. คะแนนเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนชิปปาที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ทางภาษา สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาอังกฤษตามปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ผลการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนชิปปาที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ทางภาษาที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้ผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ผู้วิจัยเสนอการอภิปรายผลดังต่อไปนี้

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนชิปปาที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ทางภาษา มีค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เนื่องด้วยการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนชิปปาที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ทางภาษา ได้ใช้หลักการจัดการเรียนการสอนที่ยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลางแบบชิปปา ที่มาจากการประสานแนวคิดการเรียนรู้ทั้ง 5 แนวคิด คือ แนวคิดการสรรค์สร้างความรู้ แนวคิดกระบวนการกลุ่มและการเรียนแบบร่วมมือ แนวคิดความพร้อมในการเรียนรู้ แนวคิดการเรียนรู้กระบวนการ แนวคิดการถ่ายโอนการเรียนรู้ สู่หลักการชิปปา (CIPPA) ที่มีองค์ประกอบที่สำคัญที่เป็นหลักการจัดการเรียนการสอน คือ การสร้างความรู้ การปฏิสัมพันธ์ การมีส่วนร่วมทางกาย การเรียนรู้กระบวนการ และการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ กล่าวคือ กิจกรรมการเรียนรู้ จะต้องให้นักเรียนได้มีโอกาสสร้างความรู้ด้วยตนเอง เรียนรู้กระบวนการต่างๆ ได้แสวงหาข้อมูลความรู้จากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย ได้มีส่วนร่วมทั้งทางกาย สติปัญญา สังคม อารมณ์ แล้วได้นำความรู้ไปใช้ในสถานการณ์อื่นที่หลากหลาย เห็นประโยชน์จากการเรียนรู้ เกิดความเข้าใจและการเรียนรู้ที่มีความหมายต่อตนเอง ด้วยขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน 7 ขั้น เริ่มจาก 1) ขั้นตรวจสอบความรู้ : เป็นขั้นการตรวจสอบพฤติกรรม ความรู้ ความเข้าใจภาษาอังกฤษของผู้เรียนที่มีอยู่เดิม 2) ขั้นแสวงหาข้อมูล : เป็นขั้นที่

ให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ใหม่จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ 3) **ขั้นสร้างความรู้ด้วยกระบวนการเรียนรู้ทางภาษา** : เป็นวิธีการสร้างความรู้ ความเข้าใจของผู้เรียนตามกระบวนการเรียนรู้ทางภาษา

4) **ขั้นแลกเปลี่ยนความรู้** : เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนนำความรู้ความเข้าใจของตนเอง มาแลกเปลี่ยนความรู้ ความเข้าใจ และความคิดเห็นซึ่งกันและกัน รวมทั้งการบันทึกความรู้ 5) **ขั้นสรุปจัดระเบียบความรู้และวิเคราะห์กระบวนการเรียนรู้** : เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนรวบรวม เรียบเรียง วิเคราะห์ จัดระบบ ความรู้ เพื่อสร้างความเข้าใจและจดจำ และวิเคราะห์กระบวนการเรียนรู้ของตนเอง 6) **ขั้นนำเสนอความรู้/ผลงาน** : เป็นขั้นที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนนำเสนอความรู้/ผลงาน ให้ผู้อื่นรับรู้ ทำให้เกิดความมั่นใจและภูมิใจในการเรียนรู้ 7) **ขั้นประยุกต์ใช้** : เป็นขั้นที่ผู้เรียนนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างหลากหลายหรือบูรณาการกับวิชาต่างๆ

การสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนชิปปาที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ทางภาษา ข้างต้น กอปรกับ การสังเกตของผู้วิจัย พบว่า กิจกรรมการเรียนรู้แตกต่างจากการสอนตามปกติที่นักเรียนรับข้อมูลทางภาษาจากครูโดยการบอก อธิบาย ถาม-ตอบ ส่วนการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนชิปปาที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ทางภาษา ได้ให้นักเรียนแสวงหาข้อมูลความรู้ทางภาษา สร้างความรู้ ความเข้าใจข้อมูลความรู้ด้วยตนเอง เชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ นำความรู้ไปใช้ในสถานการณ์อื่นหรือบูรณาการวิชาอื่นๆ เช่น ศิลปะ ผ่านกระบวนการกลุ่มและการเรียนแบบร่วมมือ ที่มีนักเรียนละความสามารถกันทั้งเด็กเก่ง ปานกลาง อ่อน เมื่อใช้กิจกรรมกลุ่ม นักเรียนที่เก่งหรือปานกลางจะช่วยเหลือนักเรียนที่อ่อน ส่วนนักเรียนปานกลาง มีความพึงพอใจที่ได้รับความช่วยเหลือหรือได้ขอคำชี้แนะจากเพื่อนที่เก่งและได้ช่วยเหลือเพื่อนที่อ่อน ส่งผลต่อความรู้ความสามารถเพิ่มมากขึ้น กล่าวคิด กล่าวพูด กล่าวถาม กล่าวแสดงความคิดเห็น เกิดความร่วมมือช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างทั่วถึง สนุกสนาน เป็นกันเอง จึงทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่มีความหมาย สอดคล้องกับ ทิศนา แชมมณี (2544) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ดีก็ต่อเมื่อผู้เรียนมีโอกาสได้รับข้อมูลประสบการณ์ใหม่ๆ เข้ามา และมีโอกาสได้ใช้กระบวนการทางสติปัญญาของตนในการคิด กลับกรองข้อมูล ทำความเข้าใจข้อมูล เชื่อมโยงข้อมูลความรู้ใหม่กับความรู้เดิมและสร้างความหมายข้อมูลความรู้ด้วยตนเอง กระบวนการสรรค์สร้างความรู้นี้จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่มีความหมายต่อตนเอง อันส่งผลถึงความเข้าใจ และการคงความรู้นั้น

2. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนชิปปาที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ทางภาษา มีค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เพราะว่า การสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนชิปปาที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ทางภาษา ได้ใช้หลักการจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางแบบชิปปา หรือเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ได้มอบบทบาทรวมทั้ง ความรู้สึก ความพึงพอใจ ตามความรู้ความสามารถของนักเรียน ในการจัดกิจกรรมที่หลากหลายอย่างสอดคล้อง และมีส่วนร่วม จากการสังเกตของผู้วิจัยพบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน นักเรียนได้สนใจ ตั้งใจ เข้ามามีส่วนร่วมอย่างสนุกสนาน เมื่อใช้กิจกรรมกลุ่ม สมาชิกในกลุ่ม ปรีกษาหรือ ร่วมกันวางแผน ร่วมมือ ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เป็นกันเอง ทิศนา ชนมณี (2542) กล่าวว่า กิจกรรมการเรียนรู้ใด สามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี และหากกิจกรรมนั้นเป็นกิจกรรมที่ส่งผลต่ออารมณ์ ความรู้สึกของผู้เรียนโดยตรง ก็จะช่วยช่วยให้การเรียนรู้ที่มีความหมายต่อผู้เรียนยิ่งขึ้น อีกทั้ง Thurstone (1982) กล่าวว่า เจตคติเป็นผลรวมทั้งหมดเกี่ยวกับความรู้สึกของมนุษย์ จากการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนชิปปาที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ทางภาษาส่งผลต่ออารมณ์ ความรู้สึกที่ดีของนักเรียน ย่อมจะส่งผลต่อเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ดีด้วย

3. จากผลการวิจัย พบว่า การสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนชิปปาที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ทางภาษา ของนักเรียนกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และคะแนนเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มควบคุม ทั้งนี้เพราะว่า การสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนชิปปาที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ทางภาษา เป็นการสอนที่ให้นักเรียนได้เรียนรู้ภาษาจากการแสวงหาข้อมูลทางภาษาด้วยตนเอง ผ่านกระบวนการกลุ่มและการเรียนแบบร่วมมือจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย จากการได้สร้างความรู้ ความเข้าใจ เชื่อมโยงข้อมูลภาษาด้วยกระบวนการเรียนรู้ทางภาษา ในขั้นตอนที่ 3 ของการสอน โดยมีกระบวนการเรียนรู้ภาษาทั้ง 4 ขั้นอย่างต่อเนื่องจากง่ายไปยาก เริ่มจาก 1) ขั้นทักษะกลไก คือ ผู้เรียนเกิดการรับรู้ จำแนก หรือเห็นความแตกต่าง แสดงออกเกี่ยวกับการเลียนแบบและการท่องจำ(เชื่อมโยงเสียงและรูปเข้าด้วยกัน) ประกอบด้วย 1.1) ขั้นการมองเห็น คือ การรับรู้ จำแนก หรือเห็นความแตกต่าง 1.2) ขั้นการถอดแบบ คือ การเลียนแบบ ท่องจำ 2) ขั้นทักษะการรู้และการจำข้อเท็จจริงที่เคยเห็นมา/แสวงหามา คือ ผู้เรียนสามารถจำและระลึกถึง"ความรู้" ที่เคยได้รับมา/แสวงหามา (การสะกดคำ ความหมายของศัพท์ รูปแบบทางไวยากรณ์ ความหมายของประโยค) ประกอบด้วย 2.1) ขั้นการจำได้ คือ

การจำความรู้ที่เคยได้รับมา/แสวงหามา 2.2) ขั้นการระลึกได้ คือ การระลึกถึงความรู้ที่เคยได้รับมา/แสวงหามา 3) ขั้นทักษะที่เกี่ยวกับการประยุกต์ใช้ความรู้เดิมในสถานการณ์ใหม่ คือ ผู้เรียนสามารถใช้ความรู้ในสถานการณ์ใหม่ได้ 3.1) ขั้นการรับ คือ การรับ เข้าใจคำพูดที่ได้ยินผู้พูดพูดหรือฟังจากเทป 3.2) ขั้นการใช้ คือ การใช้ความรู้ 4) ขั้นทักษะความสามารถในการสื่อสารได้ด้วยความเข้าใจ คือ ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้ 4.1) ขั้นความเข้าใจ คือ การเข้าใจใจความสำคัญ 4.2) ขั้นแสดงความคิดเห็น คือ การแสดงความคิดเห็นของตนเอง

จากกระบวนการเรียนรู้ทางภาษาทั้ง 4 ขั้น ซึ่งแต่ละขั้นย่อย นักเรียนได้เรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง ฝึกใช้ภาษาที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริง ฝึกปฏิบัติจริงด้วยตนเอง มีส่วนร่วมกิจกรรมทางภาษาหลายแบบลักษณะของทักษะสัมพันธ์ และจะเห็นว่านักเรียนได้สร้างความรู้ ความเข้าใจด้วยการฝึกทักษะกระบวนการคิดที่เป็นพื้นฐาน ทักษะการสื่อความหมาย ที่สำคัญ เช่น การรับรู้ การจำ การระลึกได้ การใช้ข้อมูล การสอนที่ส่งเสริมการคิดจะเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งที่ต้องเรียนโดยตรง นักเรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้ (Student Center) ตามพื้นฐานความเชื่อที่ว่า “แก่นแท้ของการเรียนการสอน คือ การเรียนรู้ของนักเรียน” (กระทรวงศึกษาธิการ, 2542) ฉะนั้น การสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนชิปปาที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ทางภาษา กิจกรรมการเรียนรู้ได้คำนึงถึงการเกิดพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาของผู้เรียนที่เป็นไปตามกระบวนการเรียนรู้ทางภาษา มีผลต่อความสามารถในการสื่อสาร ดังที่ Krashen (1984 อ้างถึงใน สุมิตรา อังวัฒนากุล , 2535) กล่าวว่า การเรียนรู้ภาษาควรเป็นไปตามลำดับขั้นตอนตามธรรมชาติเป็นสำคัญ ซึ่งจุดมุ่งหมายการเรียนการสอนในปัจจุบันเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง ดังนั้น หากผู้สอนได้นำการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนชิปปาที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ทางภาษาไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ย่อมเกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอน

1.1 การสอนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนชิปปาที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ทางภาษา จะดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น ความรู้ความสามารถในการสอนของครูเป็นสิ่งสำคัญ อีกทั้งบทบาทของครูคือการช่วยเหลือ ส่งเสริม แนะนำ สนับสนุน ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ดังนั้น ครูจึงเป็นผู้นำข้อมูลทางภาษามาช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ภาษา ด้วยเทคนิค วิธีสอนที่หลากหลายเหมาะสมกับตนเอง ผู้เรียน และสภาพแวดล้อม

1.2 การแบ่งกลุ่มนักเรียน ควรนำเทคนิค วิธีการที่หลากหลาย เช่น เกม เพลง การนับ หมายเลข การจับสลากบัตรคำ บัตรภาพ เพื่อให้ให้นักเรียนได้รับความสนุกสนานจากกิจกรรม สนใจที่จะเรียนในชั่วโมงนั้นๆ ทั้งนี้ครูต้องคำนึงถึงความรู้ ความสามารถของเด็ก ถ้ากลุ่มใดมีแต่เด็กเก่ง หรือมีแต่เด็กอ่อน ครูควรจะจับคู่กันไปเพื่อให้การดำเนินกิจกรรมสำเร็จเป็นไปตามลำดับชั้น การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการสร้างความเข้าใจกับเด็กในระบบการเรียน การรักษา ระเบียบวินัย ความสามัคคี การแสดงความคิดเห็น การให้ความร่วมมือซึ่งกันและกัน แสวงหา ความรู้ร่วมกัน ปรีกษาหารือกัน ซึ่งเป็นการทำงานโดยใช้กระบวนการกลุ่มและการเรียนแบบร่วมมือ เน้นให้เห็นความสำคัญของการร่วมมือช่วยเหลือกันในการทำงาน งานจะสำเร็จได้ เพราะทุกคนในกลุ่มช่วยเหลือกัน ผลงานที่ได้เป็นความสำเร็จ ภูมิใจของทุกคน

1.3 ในการสอนแต่ละครั้งผู้สอนจะต้องเตรียมอุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอนให้พร้อม เพียงพอกับจำนวนนักเรียน และเอื้อในการศึกษาค้นคว้าเป็นรายบุคคล รายกลุ่ม

1.4 กิจกรรมในขั้นตอนการสอน ขั้นที่ 2 ขั้นแสวงหาข้อมูล และ ขั้นที่ 3 ขั้นสร้างความรู้ ด้วยกระบวนการเรียนรู้ทางภาษา เป็นขั้นที่ผู้เรียนต้องศึกษา รวบรวมข้อมูลทางภาษา สร้างความรู้ ความเข้าใจข้อมูลทางภาษาด้วยตนเอง ซึ่งนักเรียนยังไม่เข้าใจ ไม่คุ้นเคยในบทบาทของตนเอง ครูจึงจำเป็นต้องทำให้ผู้เรียนเข้าใจบทบาท กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้โดยใช้ กระบวนการเรียนรู้ทางภาษา ซึ่งการทำความเข้าใจในหลักการ กระบวนการเรียนรู้ทางภาษา จึงเป็นสิ่งสำคัญยิ่งสำหรับครู จึงจะทำให้เกิดการเรียนรู้ภาษาด้วยการสร้างความรู้ด้วยตนเองในตัวผู้เรียน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนชิปปาที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ทางภาษากับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับชั้นอื่นๆ

2.2 ควรมีการศึกษาการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนชิปปาที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ทางภาษากับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษระดับเดียวกัน

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กาญจนา ปราบพล. ครูสอนภาษาและบทบาทที่ต้องปรับเปลี่ยน.วารสารปริทัศน์.17(2541) :1-4.
กิดานันท์ มลิทอง .เทคโนโลยีทางการศึกษาและนวัตกรรม . กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย ,2540.
- ขวัญหทัย สัมครคุณ . ผลของการเรียนแบบร่วมมือที่มีต่อความสามารถในการอ่านภาษาไทย
เพื่อความเข้าใจและความคงทนในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่3. วิทยา
นิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์บัณฑิต ภาควิชามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย 2541.
- จารุภา วงศ์ช่างหล่อ . ผลของการเชื่อว่าจะถูกทดสอบเป็นรายบุคคลต่อการถ่ายโอนการเรียนรู้
ในการแก้ปัญหาเป็นกลุ่ม . วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาสังคม
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2542.
- จุฑารัตน์ วิบูลผล. ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองกับความ
สามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
โรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร. ปริญญาครุศาสตร์
มหาบัณฑิต ภาควิชามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.
- ชুমศรี เรซ . ผลของการใช้ทักษะกระบวนการกลุ่มที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความ
ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 . วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต
ภาควิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2533.
- ณรงค์ รอดพันธ์. ครูต้องไม่ประพฤตินเป็นปฏิปักษ์ต่อความเจริญทางด้านสติปัญญาและร่างกาย
ของเด็ก. วารสารข้าราชการครู 17 (กุมภาพันธ์ – มีนาคม 2540) : 12-15.
- ดวงเดือน แสงชัย. การสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา. กรุงเทพมหานคร : โครงการตำรา
และเอกสารทางวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.
- ทิตนา แชมมณี. การจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง : โมเดลซิปปา (CIPPA
MODEL) วารสารวิชาการ 2 (พฤษภาคม) : 2-30.

- ทีศนา แชมมณีและคณะ. **กลุ่มสัมพันธ์ : ทฤษฎีและแนวปฏิบัติ**. กรุงเทพมหานคร:
โครงการเผยแพร่การสอนกลุ่มสัมพันธ์ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ,2522.
- ทีศนา แชมมณี. **ช่วยครูฝึกประชาธิปไตยให้เด็ก**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย,2536.
- ทีศนา แชมมณี. **เอกสารประกอบการสอนการจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง**. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ,2543 (อัดสำเนา).
- ทีศนา แชมมณี. การจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง : ซิปปาโมเดล (CIPPA
MODEL). **วารสารวิชาการ**. 27 (มีนาคม – มิถุนายน 2542):1-17.
- ทีศนา แชมมณี. **14 วิธีสอนสำหรับครูมืออาชีพ**. กรุงเทพฯ :โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2544.
- ธนาธิป พรกุล . **แคทส์ รูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง**. จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย ,2544.
- ธนาธิป พรกุล . **คลีพระราชบัญญัติการจัดการเรียนการสอน การจัดการเรียนการสอนแบบผู้เรียนเป็น
ศูนย์กลาง . วารสารวิชาการ (กันยายน 2544) : 7.**
- นัยนา ผดุงสงฆ์ . **การเตรียมความพร้อมทางคณิตศาสตร์ด้วยเกมการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความ
ความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับก่อนชั้นประถมศึกษา**. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร , 2540.
- นงนุช สีสันต์ . **การจัดหลักสูตรภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนประถมศึกษา
สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์**, วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต . จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.
- นงเยาว์ แข่งเพ็ญแข . **การเรียนรู้แบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลางคืออย่างไร . วารสารพัฒนาหลักสูตร 129
(เมษายน-มิถุนายน 2540) : 35-41.**
- นพมาศ หงษาชาติ. **ผลของการจัดกิจกรรมที่มีนักเรียนเป็นศูนย์กลางก่อสัมฤทธิ์ผลในการ
เรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 . วิทยานิพนธ์ปริญญา
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์,
2534.**

- บันลือ พฤกษ์วัน . **มิติใหม่ในการสอนอ่านภาคปฏิบัติ อันดับที่ 3**. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด. 2533.
- บุญชม ศรีสะอาด. **การพัฒนาการสอน**. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น ,2539.
- บุญเชิด ภิญโญนนตพงษ์ . “การเรียนรู้แบบสรรค์สร้างความรู้” ใน **ทฤษฎีการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม** ร่วมต้นแบบการเรียนรู้ทางด้านหลักทฤษฎีและแนวปฏิบัติ . สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ , 2540.
- บุษบา ไชคช่วยชู. **ผลของการเรียนแบบร่วมมือที่มีต่อความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์สูงทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์ มหาบัณฑิต. ภาควิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537.
- ประคอง กรรณสูตร.**สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์** . กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์เจริญผล, 2529.
- ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ .“กระบวนการกลุ่ม. ใน **ทฤษฎีการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมต้นแบบการเรียนรู้ทางด้านหลักทฤษฎีและแนวปฏิบัติ** . สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2540.
- ประวีณา นิลนวล . **ผลของการใช้รูปแบบการสอนตามกรอบแนวคิดผู้เรียนรู้สร้างความรู้เองที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1** . วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2541.
- ปานตา ใช้เทียมวงศ์. **Five Steps ของการสอนภาษาอังกฤษ**. ใน แรมสมร อยู่สถาพร(บรรณาธิการ). **เทคนิคและวิธีการสอนในระดับประถมศึกษา**, หน้า 153-158 พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร, จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย, 2538.
- ปิยาภรณ์ รัตนกรกุล . **ผลของการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้การแบ่งกลุ่มแบบกลุ่มสัมฤทธิ์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3**. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.
- ปรุจ พวงนัดดา. **สอนภาษาอังกฤษกันเถอะ. วารสารวิชาการ 1 (พฤศจิกายน 2541) : 41-44.**

พัชรพิมล บุญรัมย์. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของ นักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางกับที่เรียนโดย
ใช้การสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต. ภาควิชา
ประถมศึกษาบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537.

พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา . จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์พัฒนาศึกษา , 2542.

พวงรัตน์ ทวีรัตน์ . วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ . พิมพ์ครั้งที่ 2
กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์เจริญผล, 2531.

ไพจิตร สะดวกการ. ผลของการสอนคณิตศาสตร์ตามแนวคิดของทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ที่มี
ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์และความสามารถในการถ่ายโยงการ
เรียนรู้ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์ดุษฎี
บัณฑิต. ภาควิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2539.

ไพบุลย์ เทวรักษ์ . จิตวิทยาการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: เอส ดี เพรส การพิมพ์ ,2540.

พรชูลี อาชาอร่าม. การเรียนรู้ภาษาที่สอง : ผลการวิจัยเอกสาร. รายงานวิจัย คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.

มลิวัดย์ สุขประเสริฐ. ผลของการใช้กิจกรรมคัดสรรที่มีผลสัมฤทธิ์ด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อ
การสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษา
อังกฤษต่ำ วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต. ภาควิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.

มัทนา ทองใหญ่. สื่อการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา ใน ประถม สุรัสวดี (บรรณาธิการ).
กิจกรรมและสื่อการสอนวิชาภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา. หน้า 12-13.
กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.

มยุรี วิมลโสภณกิตติ . ผลของการใช้กระบวนการเผชิญสถานการณ์และกระบวนการกลุ่ม
สัมพันธ์ที่มีต่อการสร้างมโนทัศน์ประชาธิปไตยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.
วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต สาขาวิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย , 2537.

มาลินี จันทวิมล. การสำรวจความต้องการและเจตคติของบุคคลในสาขาอาชีพต่าง ๆ เกี่ยวกับความสำคัญ of ภาษาอังกฤษในงานอาชีพและชีวิตประจำวัน. **วารสารปริทัศน์** 17 (2541) : 66.
 วรรณทิพา รอดแรงคำ .ทฤษฎีการสร้างความรู้ (Constructivism). **วารสาร สสวท.** 26 (เม.ย.-มิ.ย. 2541): 7-12.

วัฒนาารี ทวีวรดิolk. **การพัฒนาโปรแกรมการเพิ่มพูนความสามารถในการอ่านอย่างมี
 วิจารณ์ญาณสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์สูงทางการเรียน
 วิชาภาษาอังกฤษ.**วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2539.

วิชาการ, กรม . กระทรวงศึกษาธิการ. **การสอนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง .** กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
 ครูสภาลาดพร้าว, 2539.

วิชาการ, กรม . กระทรวงศึกษาธิการ . **การสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษ
 ระดับประถมศึกษา.** กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2542.

วีรศักดิ์ รัตนสงฆ์ . **การศึกษาประสิทธิภาพในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
 ปีที่ 6 ที่เรียนโดยวิธีสอนแบบทักษะกระบวนการ.** วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร
 บัณฑิต . ภาควิชาภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ศึกษาธิการ, กระทรวง . **หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544.** กรุงเทพมหานคร :
 โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์, 2544.

ศึกษาธิการ, กระทรวง. **รายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษานักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่
 6 ปีการศึกษา 2541 (ฉบับร่าง) :** มปท, มปป.

ศรัชัย มุ่งไธสง. **ความสามารถในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ตามการรับรู้ของครู
 ภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา .** วิทยานิพนธ์ปริญญา
 มหาบัณฑิต. ภาควิชามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.

สงบ ลักษณะ. **แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนภาษา.** ศูนย์สารสนเทศ สป.ศธ. : กลุ่มงานสารสนเทศบน
 อินเทอร์เน็ต, 2541. E-Mail: website@ emisc.moe.go.th.(16/7/44)

สถาบันภาษา . **ขั้นตอนทางจิตวิทยาการเรียนรู้อังกฤษของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.**
 รายงานการวิจัย สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2531.

สีปปนนท์ เกตุทัต. “ ศ.ดร.สีปปนนท์ เกตุทัต” อดีต รว.ศึกษาธิการ ระบายความในใจถึงการ
 ศึกษาไทย” , **เดลินิวส์** (1 มกราคม 2540) : 10.

- สุกัญญา กัตัญญา . ผลของการสอนวิทยาศาสตร์ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 . วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต ภาควิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2542.
- สุนีย์ ทองสีรีประภา . การเปรียบเทียบความพร้อมในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนอนุบาลซึ่งได้รับประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับการอ่านที่ต่างกัน . วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร , 2534.
- สุทธิรัตน์ รุจิเกียรติกำจร. การผสมผสานการเรียนรู้ด้วยตนเองในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ.วารสารมนุษยศาสตร์และสังคม15 (พฤศจิกายน – เมษายน 2541). 61-70.
- สมิตรา อังวัฒนากุล .วิธีสอนภาษาอังกฤษ.พิมพ์ครั้งที่ 4.กรุงเทพฯ:จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.
- สมุณฑา พรหมบุญ . ทฤษฎีและแนวคิดเรื่องการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม.กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ , 2540.
- สุไร พงษ์ทองเจริญ . วิธีสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้เริ่มเรียน. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร. 2530.
- สมศักดิ์ ปริศนานันทกุล."ศธ. เอาจริงปฏิรูปการสอนภาษาอังกฤษ" ,เดลินิวส์ (11 พฤษภาคม 2543): 10
- สมสุข ศรีสุข. ผลของการเรียนการสอนด้วยกิจกรรมบทบาทสมมติที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์เรื่องเลขดัชนีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 . วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต ภาควิชามัธยมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. แนวการประเมินคุณภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2541.
- อัฉรา วงศ์ไธธร. การทดสอบและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ.พิมพ์ครั้งที่ 2, กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,2544.
- อารี พันธุ์มณี . จิตวิทยาการเรียนการสอน . กรุงเทพฯ : บริษัทต้นอ่อน จำกัด , 2534.

อารี สัณห์หวี . การเรียนแบบร่วมมือ, สารานุกรมศึกษาศาสตร์ ฉบับเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในวโรกาสมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 6 รอบ 5 ธันวาคม 2542 . คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ , 2540.

อารีวรรณ เตียมสะอาด. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างวิธีสอนโดยใช้กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์กับวิธีสอนปกติ. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. ภาควิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ขอนแก่น, 2537.

ภาษาอังกฤษ

Allport, Gordon. "Attitude," in C. Murchison, ed. *Handbook of Social Psychology* . Massachusetts : Clark University Press, 1985.

Anastasi, Anne. *Psychological Testing*. 5th ed., New York : Macmillan Co., 1986.

Artzt, A.F. and Newman, C.M. *Cooperative learning : Mathematics Teacher*. 83 (September 1990) : 448-452.

Blair, and other . The Transfer and Application & learning In G.A. Davis & T.F. Warren (Eds.), *Psychology of education new books* (pp. 101-110). New York: C. Helth , 1968.

Eysench , H.J. *Encyclopedia of Psychology*. Vol. 1 , London : Scorch Press, 1972.

Ellis , H.C. . *The Transfer of learning* (4th ed) . New. York : McGraw-Hill, 1969.

Falk, Beverly. The learner at the center of curriculum : A case study of the process of developing a learner-centered curriculum at the Bronx new school (New York City). *Dissertation Abstracts international*. 1993.

Good, Carter V. *Dictionary of Education* . New York : McGraw – Hill , 1959.

Good, Carter V. *Dictionary of Education* . Edited by Good}Carter V. New York : McGrawHill , 1973.

- Greg, L . Peck . **The Effects of Cooperative Learning on the Spelling Achievement of Intermediate Elementary Student** . Dissertation Abstracts International , Volume : 52-60 , section : a , 1991.
- Hilgard, E.R. **Introduction to psychology**. 3rd ed. New York : Harcourt, Brace & World, 1962
- Kendler ,Howard H. **Basic Psychology**. New York :Appleton Crofts,1963.
- Maire , S. E . **The Effects of Individual Differences , Discovery Learning , and Metacognition on Learning and Adaptive Transfer** .Dissertation Abstracts International , volume:57-09, section:a,1996.
- Nattiv, A. Winitzky, N. and Drickey, R. **Using Cooperative learning With preservice elementary and secondary education students**. *Journal of Teacher Education* 42 (May-June, 1991) : 216-225.
- Tatcher , V.S. et al . **The New Webster Dictionary of the English Language** . New York : Process and Book Inc. , 1970.
- Thurstone L. **Attitude can be Measured**. New York :John Wiley and Sons.1982.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

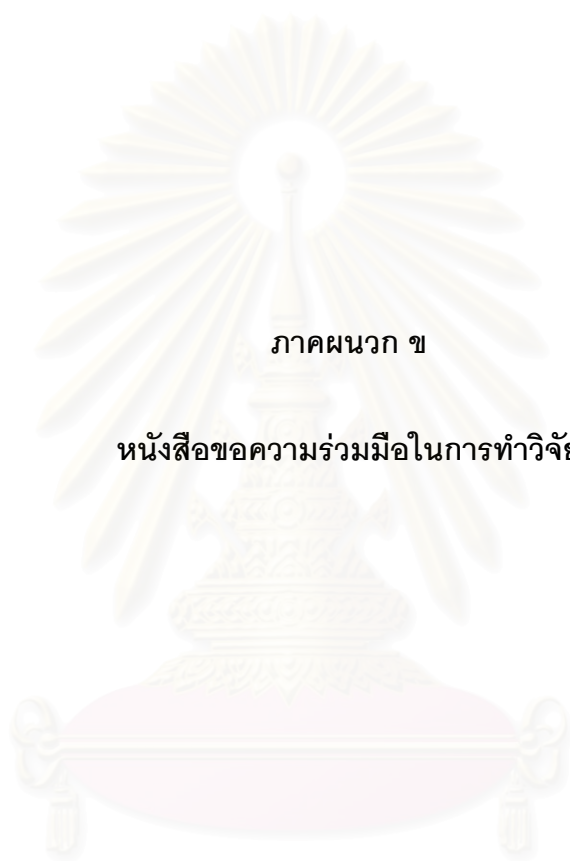
รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

1. รองศาสตราจารย์ ปานตา ไข่เทียมวงศ์ อดีตอาจารย์ประจำ ภาควิชาประถมศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. รองศาสตราจารย์ พิตรวัลย์ โกวิทวที อาจารย์โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
(ฝ่ายประถม)
3. อาจารย์ ธีรเดช ปรวนแก้วมณี ศึกษานิเทศก์
สำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร
4. อาจารย์ ระวี จิรเดชากุล ศึกษานิเทศก์
สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดน่าน
5. อาจารย์ สืบสาย ไชยศิลป์ อาจารย์ 2 ระดับ 7 โรงเรียนบ้านปรางค์
สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดน่าน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข

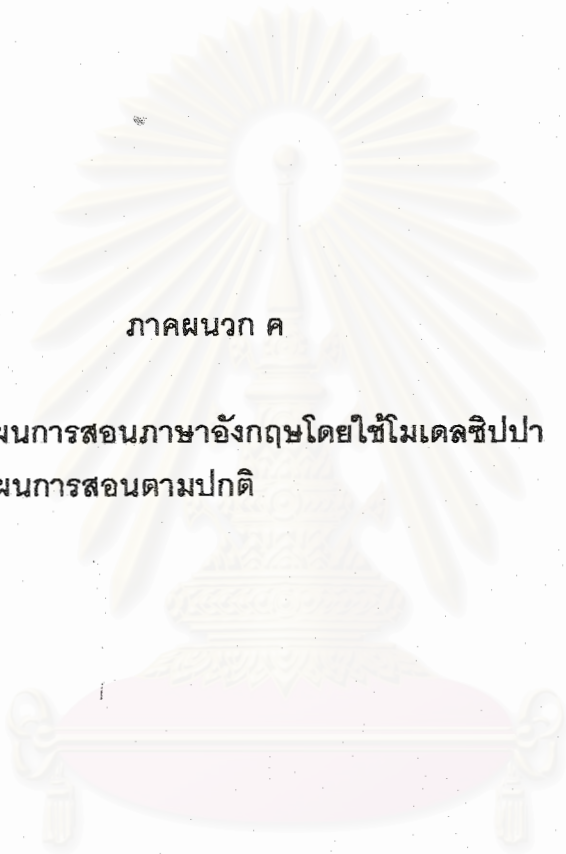
หนังสือขอความร่วมมือในการทำวิจัย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หนังสือขอความร่วมมือในการทำวิจัย

1. ขออนุญาตทดลองใช้เครื่องมือ ผู้อำนวยการการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร
ผู้อำนวยการโรงเรียนพิบูลอุปถัมภ์
2. ขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลวิจัย ผู้อำนวยการการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร
ผู้อำนวยการโรงเรียนบางบัว
(เฟ่งตั้งตรงจิตรวิทยาคาร)
3. ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ รองศาสตราจารย์ ปานตา ใช้เทียมวงศ์
รองศาสตราจารย์ พิตรวัลย์ โกวิทวที
อาจารย์ ธีรเดช ปรวนแก้วมณี
อาจารย์ ระวี จิรเดชากุล
อาจารย์ สืบสาย ไชยศิลป์
ตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ค

ตัวอย่างแผนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้โมเดลชิปปา
ตัวอย่างแผนการสอนตามปกติ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กระบวนการเรียนรู้ทางภาษาของ Valette

กระบวนการเรียนรู้ทางภาษา	พฤติกรรมการเรียนรู้ทางภาษา
<p>ขั้นตอนที่ 1 ทักษะกลไก(Mechanical Skills) คือ ผู้เรียนเกิดการรับรู้ จำแนกหรือเห็นความแตกต่าง แสดงออกเกี่ยวกับการเลียนแบบและท่องจำ (เชื่อมโยงเสียงและรูปเข้าด้วยกัน)</p> <p>1.1 ขั้นการมองเห็น (ภายใน) (Perception (internal)) คือ การรับรู้ จำแนก หรือเห็นความแตกต่าง</p> <p>1.2 ขั้นการถอดแบบ (ภายนอก) (Reproduction (external)) คือ การเลียนแบบ ท่องจำ</p>	<p>แยกความแตกต่างของเสียงหรือตัวอักษร,บอกความแตกต่างของเสียงภาษาแม่กับภาษาต่างประเทศ,บอกความเหมือน/ความต่างกันของคำศัพท์/ประโยค, เชื่อมโยงความสัมพันธ์ของเสียงเป็นสัญลักษณ์,บอกแบบการเน้นคำ ออกเสียงสูงต่ำ</p> <p>ท่องจำ,พูดเลียนแบบ,เลียนแบบท่าทาง,เขียนเลียนแบบ</p>
<p>ขั้นตอนที่ 2 ทักษะที่เกี่ยวกับการรู้และการจำข้อเท็จจริงที่เคยได้รับมา/แสวงหามา (Knowledge) คือผู้เรียนสามารถจำและระลึกถึง."ความรู้"ที่เคยได้รับมา/แสวงหามา (การสะกดคำ ความหมายของศัพท์ รูปแบบทางไวยากรณ์ ความหมายของประโยค)</p> <p>2.1 ขั้นการจำได้ (ภายใน) (Recognition (internal)) คือ การจำความรู้ที่เคยได้รับมา/แสวงหามา</p> <p>2.2 ขั้นการระลึกได้ (ภายนอก) (Recall (external)) คือ การระลึกถึงความรู้ที่เคยได้รับมา/แสวงหามา</p>	<p>ให้ความหมายของคำเป็นภาษาอังกฤษ/วลี/แสดงออกด้วยท่าทาง</p> <p>ตอบคำถาม</p> <p>ตอบคำถาม เต็มคำ</p> <p>ให้คำจำกัดความ</p> <p>อธิบายถึงความรู้นั้น</p>

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กระบวนการเรียนรู้ทางภาษา	พฤติกรรมการเรียนรู้ทางภาษา
<p>ขั้นตอนที่ 3 ทักษะที่เกี่ยวกับการประยุกต์ใช้ความรู้เดิมในสถานการณ์ใหม่ (Transfer) คือ ผู้เรียนสามารถใช้ความรู้ในสถานการณ์ใหม่ได้</p> <p>3.1 ขั้นการรับ (ภายใน) (Reception (internal)) คือ การรับ เข้าใจคำพูดที่ได้ยินผู้พูดพูด หรือฟังจากเทป</p> <p>3.2 ขั้นการใช้ (ภายนอก) (Application (external)) คือ การใช้ความรู้</p>	<p>แสดงความเข้าใจโดยการตอบคำถาม เลือกจากคำตอบที่ให้มา ให้ความหมายที่คล้ายคลึงกัน</p> <p>ประยุกต์ใช้ความรู้เกี่ยวกับองค์ประกอบและกระบวนของภาษาเพื่อสร้างประโยคใหม่ๆ</p>
<p>ขั้นตอนที่ 4 ทักษะที่เกี่ยวกับความสามารถในการสื่อสารได้ด้วยความเข้าใจ (Communication) คือ ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้</p> <p>4.1 ขั้นความเข้าใจ (ภายใน) (Comprehension (internal)) คือ การเข้าใจใจความสำคัญ</p> <p>4.2 ขั้นแสดงความคิดเห็น (ภายนอก) (Self-Expression (internal)) คือ การแสดงความคิดเห็นของตนเอง</p>	<p>ฟัง/อ่านข้อความในภาษาต่างประเทศ</p> <p>พูด/เขียน แสดงความคิดเห็น</p>

กระบวนการเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	กระบวนการเรียนรู้ทางภาษา	สาระที่ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้
<p>1. ขั้นตรวจสอบความรู้ (C, I, P, P)</p>	<p>1. แบ่งนักเรียนเป็นคู่ ช่วยกันเขียนชื่อผลไม้ที่นักเรียนรู้จักเป็นภาษาอังกฤษ ลงใน Worksheet ที่ครูแจกให้</p> <p>2. นักเรียนแต่ละคู่ผลัดเปลี่ยนกันตรวจสอบความถูกต้องของการเขียนคำศัพท์และความหมาย โดยให้ตัวแทนแต่ละคู่ออกมาเขียนชื่อผลไม้บนกระดาน ไม่ให้ซ้ำกัน</p> <p>3. นักเรียนช่วยกันตั้งประโยคถาม-ตอบตามโครงสร้างประโยคเดิมโดยครูใช้โครงสร้างประโยคเดิมและรูปภาพติดบนกระดานประกอบการตั้งประโยคของนักเรียน</p> <p>4. นักเรียนและครูสนทนาถึงรูปประโยค การใช้และความหมายของประโยค</p>		<p>1. ทบทวนความรู้เดิม</p> <p>2. ขยายความรู้จากความรู้เดิมของเพื่อน</p> <p>3. ทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน</p>
<p>2. ขั้นแสวงหาข้อมูล (C, I, P, P)</p>	<p>แหล่งข้อมูล</p> <p>1. เทปบันทึกเสียง</p> <p>2. sheet</p> <p>3. พจนานุกรม</p> <p>วิธีการแสวงหาข้อมูล</p> <p>1. แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มๆละ 6 คน ฟังบทสนทนาจากเทปบันทึกเสียงพร้อมสังเกตบทสนทนาใน sheet ที่ครูแจกให้ และประเด็นคำถามของบทสนทนาในใบกิจกรรมที่ 1 โดยให้นักเรียนช่วยกันคิดตอบ</p> <p>2. นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันอภิปรายประเด็นคำถามในใบกิจกรรมที่ 1</p>		<p>* 1. เนื้อหาความรู้ใหม่ เกี่ยวกับ การออกเสียง สะกดคำ ความหมาย ของคำศัพท์ และการออกเสียง ความหมาย และโครงสร้างของประโยค</p> <p>2. ทักษะการแสวงหาความรู้ (รู้จักใช้แหล่งอ้างอิงเพื่อแสวงหาความรู้เพิ่มเติม)</p> <p>3. ทักษะกระบวนการคิด</p> <p>4. ทักษะการสังเกต จำแนก</p> <p>5. ทักษะการเก็บรวบรวมข้อมูล จัดบันทึก</p>

กระบวนการเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	กระบวนการเรียนรู้ทางภาษา	สาระที่ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้
<p>3.ขั้นสร้างความรู้ด้วยกระบวนการเรียนรู้ทางภาษา (C, I, P, P, A)</p>	<p>จดบันทึก ใช้พจนานุกรมช่วยในการสืบค้นหาความหมาย</p> <p>3. นักเรียนแต่ละคนทำกิจกรรมในใบกิจกรรมที่ 2</p> <p>1. ครูพูดสถานการณ์สมมติพร้อมกับให้นักเรียนฟัง สังเกตบทสนทนา และรูปภาพสถานการณ์ที่ครูคิดไว้บนกระดาน ตัวแทนกลุ่มจับคู่ภาพกับบทสนทนา</p> <p>2. นักเรียนฝึกออกเสียง สะกดคำศัพท์ และประโยคที่เป็นปัญหา ไม่แน่ใจในความถูกต้องของการออกเสียง และอ่านบทสนทนาพร้อมๆกัน</p> <p>3. นักเรียน ฝึกพูดถาม-ตอบ เลียนแบบบทสนทนา แล้วเขียนลงในสมุด</p> <p>1. นักเรียนแต่ละคนในกลุ่มตอบประเด็นคำถาม ประกอบสถานการณ์สมมติ ในใบกิจกรรมที่ 3</p> <p>2. นักเรียนแต่ละกลุ่ม ร่วมกันอภิปรายสรุป ในประเด็นคำถาม</p> <p>3. นักเรียนแต่ละคนนำข้อสรุปของกลุ่มมาแก้ไขปรับปรุงงานของตนเอง</p>	<p>1.ทักษะกลไก (Mechanical Skills)</p> <p>1.1 การมองเห็น</p> <p>1.2 การถอดแบบ</p> <p>2 ทักษะเกี่ยวกับการรู้และการจำข้อเท็จจริงที่เคยได้รับมา/แสวงหามา (Knowledge)</p> <p>2.1 การจำได้</p> <p>2.2 การระลึกได้</p>	<p>6. ทักษะการทำงานกลุ่ม</p> <p>1. การเน้นคำ และการออกเสียงของคำ ประโยค</p> <p>2. การเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของเสียงเป็นสัญลักษณ์</p> <p>3. ทักษะการรับรู้</p> <p>4. ทักษะการสังเกต</p> <p>5. ทักษะการจำแนก</p> <p>6. ทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน</p> <p>1. การสะกดคำ ความหมายของคำศัพท์ รูปแบบทางไวยากรณ์ ความหมายของประโยค</p> <p>2. ทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน</p> <p>3. ทักษะการจำ</p> <p>4. ทักษะกระบวนการคิด</p> <p>5. ทักษะการสังเกต จำแนก</p>

กระบวนการเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	กระบวนการเรียนรู้ทางภาษา	สาระที่ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้
<p>4. ชั้นแลกเปลี่ยนความรู้ (C, I, P, P)</p>	<p>1. นักเรียนแต่ละกลุ่มสนทนาเกี่ยวกับการซื้อขายสินค้าของกลุ่มตนเอง ในร้านค้าต่างๆ เขียนรายงานแล้วนำเสนอหน้าชั้นเรียน</p> <p>2. นักเรียนแต่ละกลุ่มสำรวจราคาของในใบรายการสินค้าของห้างร้านต่างๆ เช่น Big C เขียนรายงาน นำเสนอหน้าชั้นเรียน</p> <p>3. นักเรียนแต่ละกลุ่มแต่งประโยคบทสนทนาของสถานการณ์สมมติที่ครูกำหนดให้ แล้วแสดงบทบาทสมมติ กลุ่มผู้ชมส่งตัวแทนออกมาพูด ข้อสังเกตที่ได้และให้คำชมเชย</p> <p>1. นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านเนื้อเรื่อง เตาความหมายของคำศัพท์ จับใจความสำคัญ และแสดงความคิดเห็น โดยตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน</p> <p>2. นักเรียนนำเสนอหน้าชั้นเรียนเป็นกลุ่มแล้วสรุปเนื้อเรื่องร่วมกัน</p> <p>1. นักเรียนแต่ละคนในกลุ่มแต่งประโยคบทสนทนาของตนเองเกี่ยวกับการซื้อ-ขายสินค้า ในสถานการณ์ที่ครูกำหนดให้ นำเสนอและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันภายในกลุ่ม</p> <p>2. นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันอภิปรายถึงการเรียนรู้ที่ได้ภายในกลุ่ม นำเสนอและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนกลุ่มอื่น</p>	<p>3. ทักษะที่เกี่ยวกับการประยุกต์ใช้ความรู้เดิมในสถานการณ์ใหม่ (Transfer)</p> <p>3.1 การรับ</p> <p>3.2 การใช้ความรู้</p> <p>4. ทักษะที่เกี่ยวกับความสามารถในการสื่อสารได้ด้วย ความเข้าใจ</p> <p>(Communication)</p> <p>4.1 การเข้าใจ</p> <p>4.2 การแสดงความคิดเห็น</p>	<p>1. การเชื่อมโยงความรู้</p> <p>2. การใช้ภาษาสื่อความหมาย</p> <p>3. ทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน</p> <p>4. ทักษะการทำงานกลุ่ม</p> <p>5. ทักษะกระบวนการคิด</p> <p>1. ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร</p> <p>2. ทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน</p> <p>3. ทักษะกระบวนการกลุ่ม</p> <p>1. เนื้อหาสาระสำคัญ</p> <p>2. ทักษะกระบวนการกลุ่ม</p> <p>3. ทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน</p>

กระบวนการเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	กระบวนการเรียนรู้ทางภาษา	สาระที่ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้
<p>5.ขั้นสรุปจัดระเบียบความรู้และวิเคราะห์กระบวนการเรียนรู้ (C, I, P, P)</p>	<p>1. นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันทำแบบฝึกหัด โดยแต่งบทสนทนาประกอบในรายการสินค้าและใบราคาสินค้าที่ต้องการซื้อ ลงในกระดาษแผ่นใหญ่</p> <p>2. นักเรียนแต่ละคนวิเคราะห์กระบวนการเรียนรู้ ลงในใบบันทึกกระบวนการเรียนรู้ สุ่มนักเรียนนำเสนอหน้าชั้นเรียน</p>		<p>1.เนื้อหาสาระสำคัญ</p> <p>2. กระบวนการเรียนรู้ต่างๆของเด็กที่ใช้ในการเรียนรู้เนื้อหาหนึ่งๆ</p> <p>3. ทักษะกระบวนการกลุ่ม</p>
<p>6.ขั้นนำเสนอความรู้/ผลงาน (C, I, P, P)</p>	<p>นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนนำเสนอบทสนทนาการซื้อขายสินค้าในกระดาษแผ่นใหญ่ หน้าชั้นเรียน</p>		<p>1.เนื้อหาสาระสำคัญ</p> <p>2.การใช้ภาษา</p> <p>3. เกิดความมั่นใจและภูมิใจในผลงาน</p>
<p>7.ขั้นประยุกต์ใช้ความรู้ (C, I, P, P, A)</p>	<p>นักเรียนจัดทำโปสเตอร์การซื้อขายสินค้าพูดได้ของกลุ่มแล้วนำเสนอผลงาน</p>		<p>1.นำความรู้ที่ได้บูรณาการกับวิชาอื่นๆ</p> <p>2.เห็นประโยชน์ของการนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน</p> <p>3. ได้รับความสนุกสนาน เพลิดเพลิน</p>

แผนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้โมเดลชิปปา
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แผนที่ 9-18
จำนวน 8 คาบ คาบละ 60 นาที

สาระสำคัญ

- a coconut, a papaya, a pineapple, a pomelo , a watermelon เป็นชื่อของผลไม้ที่มีลักษณะของผลขนาดใหญ่ ที่สามารถเป็นได้ทั้งค่านามที่นับได้ และค่านามที่นับไม่ได้

- การซื้อ-ขายสินค้า ระหว่างผู้ซื้อและผู้ขายนั้น ประโยคเพื่อสื่อความหมาย เป็นดังนี้
 เมื่อผู้ขายถามเกี่ยวกับปริมาณสินค้าที่ผู้ซื้อต้องการ จะใช้ How many (Ns) do you want ? กับสินค้าที่เป็นค่านามนับได้ และใช้ How much (N) do you want? กับสินค้าที่เป็นค่านามนับไม่ได้ แล้วผู้ซื้อจะบอกปริมาณของสินค้า โดยบอกเป็นจำนวนตามที่นับได้ , ปริมาณของภาชนะที่บรรจุ , ปริมาณตามน้ำหนักเป็นกิโล และจำนวนเป็นโหล แล้วผู้ขายจะใช้ประโยค Is there anything else? เพื่อถามว่าผู้ซื้อต้องการสินค้าอื่นอีกไหม ผู้ซื้อจะบอกโดยใช้ประโยค No, that's all. เมื่อไม่ต้องการสินค้าอื่นเพิ่มอีก

เมื่อผู้ซื้อจะถามราคาสินค้า จะใช้ How much is/are N? หรือ How much is/are (a kilo of _____, a bag of _____, a can of _____, a box of _____, a piece of _____?. แล้วผู้ขายจะบอกราคาโดยบอกเป็นจำนวนเงิน จำนวนเงินต่อ 1 หน่วยสินค้า, จำนวนเงินต่อกิโล, จำนวนเงินต่อโหล และจำนวนเงินต่อลักษณะของภาชนะบรรจุ เมื่อผู้ขายจะบอกราคารวมยอดจะใช้ประโยค That's _____ baht. และใช้ Here's your change. เมื่อทอนเงิน

จุดประสงค์

1. จุดประสงค์ปลายทาง

1.1 นักเรียนสามารถบอกได้ว่า a coconut , a papaya, a pineapple, a pomelo, a watermelon ซึ่งเป็นชื่อของผลไม้ที่มีลักษณะของผลขนาดใหญ่ ที่สามารถเป็นได้ทั้งค่านามที่นับได้ และค่านามที่นับไม่ได้ ในรูปประโยคได้

1.2 นักเรียนสามารถสนทนา ถาม-ตอบ เกี่ยวกับการซื้อ-ขายสินค้า โดยเมื่อผู้ขายถามเกี่ยวกับปริมาณสินค้าที่ผู้ซื้อต้องการ จะใช้ How many (Ns) do you want ? กับสินค้าที่เป็นค่านามนับได้ และใช้ How much (N) do you want? กับสินค้าที่เป็นค่านามนับไม่ได้ แล้วผู้ซื้อจะบอกปริมาณของสินค้า โดยบอกเป็นจำนวนตามที่นับได้ , ปริมาณของภาชนะที่บรรจุ , ปริมาณ

ตามน้ำหนักเป็นกิโล และจำนวนเป็นโหล แล้วผู้ชายจะใช้ประโยค Is there anything else? เพื่อถามว่าผู้ซื้อต้องการสินค้าอื่นอีกไหม ผู้ซื้อจะบอกโดยใช้ประโยค No, that's all. เมื่อไม่ต้องการสินค้าอื่นเพิ่มอีก

เมื่อผู้ซื้อจะถามราคาสินค้า จะใช้ How much is/are N? หรือ How much is/are (a kilo of _____, a bag of _____, a can of _____, a box of _____, a piece of _____)? แล้วผู้ชายจะบอกราคาโดยบอกเป็นจำนวนเงิน, จำนวนเงินต่อ 1 หน่วยสินค้า, จำนวนเงินต่อกิโล, จำนวนเงินต่อโหล และจำนวนเงินต่อลักษณะของภาชนะบรรจุ เมื่อผู้ชายจะบอกราคารวมยอดจะใช้ประโยค That's _____ baht. และใช้ Here's your change. เมื่อทอนเงินได้

2. จุดประสงค์นำทาง

2.1 นักเรียนสามารถออกเสียง บอกความหมาย สกกดคำศัพท์ และใช้คำศัพท์ coconut , papaya , pineapple , pomelo , watermelon , afternoon , baht , bottle , glass , piece , kilo , dozen , candy , half , sell , too , How much....., anything else , That's all. ได้ถูกต้องทั้งในการอ่าน การพูด และการเขียน

2.2 นักเรียนฟังบทสนทนาแล้วเข้าใจ พูดและเขียนเลียนแบบบทสนทนาได้

2.3 นักเรียนสามารถถามราคาสินค้า บอกราคาสินค้า และทอนเงินได้

2.4 นักเรียนสามารถใช้คำถาม How many _____(s) do you want? และ Is there anything else? ได้ถูกสถานการณ์

2.5 นักเรียนสามารถใช้คำถามขึ้นต้นด้วย How much ทั้งในการถามปริมาณ ราคา และน้ำหนัก และตอบได้ถูกต้อง ตามลักษณะของน้ำหนักการบรรจุ เช่น Ten baht a box/ a kilo / each.

2.6 นักเรียนสามารถใช้คำ a box of , a bag of , a can of , a piece of เพื่อบอกปริมาณของสิ่งที่บรรจุอยู่ในภาชนะนั้น ๆ ได้

2.7 นักเรียนสามารถใช้รูปของคำกริยาให้สอดคล้องกับประธานได้ถูกต้อง

2.8 นักเรียนสามารถสำรวจราคาของในตลาดและเขียนรายงานได้

2.9 นักเรียนสามารถอ่านเรื่องในใจ อ่านออกเสียง จับใจความสำคัญ และตอบคำถามได้

เนื้อหา

เนื้อหาเดิม

คำศัพท์

an apple , a rambutan , a mango , a mangosteen , an orange , a banana,
 a grape , a fish, some beef , some chicken , some milk , some pork , some rice ,
 some sugar , some flour , some pepper , an egg , some noodle , some salt , some ice
 tea , some fish sauce , some iced coffee , some cookies , a toothbrush , a comb ,
 a towel , a match , some tissue paper , a book , a cartoon book , a bag , a box

ประโยค

- Do you have _____?

Yes, I do. / No, I don't.

เนื้อหาใหม่

A. A : Do you sell papayas?

B : Yes, How many do you want?

A : Two, please, and give me three coconuts, too.

B : Is there anything else?

A : No, that's all.

(apples, pineapples, pomeloes, watermelons)

B. A : Do you have any salt?

B : Yes. How much do you want?

A : One, bag, please.

B : Here you are. Is there anything else?

A : No, that's all.

(sugar, rice, flour, pepper)

C. A : Good afternoon. Can I help you?

B : Yes. Please give me some beef.

A : How much do you want?

B : Half a kilo.

(pork, one kilo ; chicken, two kilos; eggs, one dozen; cookies, half a dozen)

D. A : How much are those orange?

B : Twelve baht a kilo.

A : Give me two kilos...Here's twenty-four baht.

(mangosteens, ten baht a kilo; rambutan, nine baht a kilo; eggs, eighteen baht a dozen ; cookies, fifteen baht a dozen)

E. A : How much is this candy?

B : Twelve baht a kilo.

A : Give me two bags, please.

(sugar, thirteen baht a bag; rice, thirty-three baht a bag; tissue paper, sixteen baht a box ; salt, four baht a box ; iced tea, two baht a glass)

F. A : How much is a piece of cake?

B : Five baht.

A : Please give me two pieces.

B : That's ten baht.

(a bottle of fish sauce, a box of tissue paper, a can of milk, a piece of chicken, a glass of iced coffee)

คำศัพท์

afternoon , a coconut , a papaya , a pineapple , a pomelo , a watermelon ,
a candy , baht , bottle , glass , dozen , kilo , piece , sell , too , How much....? , anything else?, That's
all.

ประโยค

- How much (N) do you want?
- How many (Ns) do you want?
- How much is/are N?
- How much is/are (a kilo of _____, a bag of _____, a can of _____ a box of _____, a piece of _____)?
- It's _____ }
They're _____ } bath a kilo/ dozen / bag / box / glass.
- Give me _____ kilos/ bags, please.
- _____ baht each.
- That's _____ baht.
- Is there anything else? No, that's all.
- Here's your change.
- count noun และ non-count noun เช่น one pomelo, two pomeloes, some pomeloes.

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

แผนที่ 1 วัน.....ที่.....เดือน.....พ.ศ.....

1. ชั้นตรวจสอบความรู้

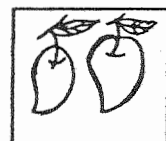
1.1 นักเรียนจับคู่กับเพื่อนเขียนชื่อผลไม้ที่นักเรียนรู้จักเป็นภาษาอังกฤษใน worksheet ที่ครูแจกให้

1.2 นักเรียนแต่ละคู่ผลัดเปลี่ยนกันตรวจสอบความถูกต้องของการเขียนคำศัพท์และความหมาย โดยให้แต่ละคู่ออกมาเขียนชื่อผลไม้ 1 ชนิด บนกระดาน โดยไม่ซ้ำกัน

1.3 ให้นักเรียนช่วยกันแต่งประโยค ตามโครงสร้างประโยคเดิมที่ครูนำติดบนกระดานโดยครูใช้รูปภาพประกอบการแต่งประโยคของนักเรียน

Do you have _____?

Yes, I do. / No, I don't.

1.4 นักเรียนและครู สนทนาถึงรูปประโยค การใช้และความหมายของประโยค

แผนที่ 2 วัน.....ที่.....เดือน.....พ.ศ.....

2. ชั้นแสวงหาข้อมูล

2.1 แหล่งข้อมูล

2.1.1 เทปบันทึกเสียงของบทสนทนา A, B, C, D, E และ F.

2.1.2 บทสนทนา A, B, C, D, E และ F ดังรายละเอียด ดังนี้

- A. A : Do you sell papayas?
 B : Yes, How many do you want?
 A : Two, please, and give me three coconut, too.
 B : Is there anything else?
 A : No, that's all.
 (apples, pineapples, pomeloes, watermelons)
- B. A : Do you have any salt?
 B : Yes. How much do you want?
 A : One bag, please.
 B : Here you are. Is there anything else?
 A : No. that's all.
 (sugar, rice, flour, pepper)
- C. A : Good afternoon. Can I help you?
 B : Yes. Please give me some beef.
 A : How much do you want?
 B : Half a kilo.
 (pork, one kilo; chicken, two kilos; eggs, one dozen; cookies, half a dozen)
- D. A : How much are those oranges?
 B : Twelve baht a kilo.
 A : Give me two kilos.... Here's twenty-four baht.
 (mangosteen, ten baht a kilo; rambutans, nine baht a kilo; eggs, eighteen baht a dozen; cookies, fifteen baht a dozen).

- E. A : How much is this candy?
 B : Eleven baht a bag.
 A : Give me two bags, please.
 (sugar, thirteen baht a bag; rice, thirty-three baht a bag; tissue paper, sixteen baht a box; salt, four baht a box; iced tea, two baht a glass)
- F. A : How much is a piece of cake?
 B : Five baht.
 A : Please give me two pieces.
 B : That's ten baht.
 (a bottle of fish sauce, a box of tissue paper, a can of milk, a piece of chicken, a glass of iced coffee)

2.1.3 พจนานุกรม

2.2 วิธีการแสวงหาข้อมูล

2.2.1 นักเรียนแบ่งกลุ่ม ๆ ละ 6 คน ฝั่งบทสนทนา A, B, C, D, E และ F จากเทปบันทึกเสียงพร้อมสังเกตบทสนทนาในซีท ที่ครูแจกให้ และทำกิจกรรมในใบกิจกรรมที่ 1 แล้วจดบันทึก โดยใช้พจนานุกรม ช่วยในการสืบค้นหาความหมาย

2.2.2 นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันอภิปรายประเด็นคำถามในใบกิจกรรมที่ 1

2.2.3 นักเรียนแต่ละคนทำกิจกรรมในใบกิจกรรมที่ 2

ใบกิจกรรมที่ 1

คำชี้แจง ให้นักเรียนตอบคำถาม ดังต่อไปนี้

1. นักเรียนคิดว่าแต่ละบทสนทนา A, B, C, D, E และ F เป็นบทสนทนาเกี่ยวกับอะไร

.....

2. นักเรียนไม่ทราบความหมายของคำศัพท์ใดบ้าง จงช่วยกันหาความหมาย และการออกเสียงคำศัพท์เหล่านั้น.....

3. นักเรียนคิดว่า โครงสร้างบทสนทนาแต่ละบทเป็นอย่างไร

.....

4. นักเรียนคิดว่า แต่ละประโยคมีความหมายอย่างไร

.....

ใบกิจกรรมที่ 2

คำชี้แจง นักเรียนเติมคำในประโยคของบทสนทนาให้สมบูรณ์

- A. A : Do you sell.....?
 B :do you want?
 A : Two, please, and give me three,.....
 B : Is there anything else?
 A : No,.....
- B. A :you any.....?
 B : Yes.?
 A : One bag,
 B : Here you are.?
 A :, that's all.
- C. A : Good afternoon.....?
 B : Yes.
 A : How.....do you.....?
 B : Half.....
- D. A : are those oranges?
 B : Twelve baht a kilo.
 A : two kilos.....Here's twenty-four baht.
- E. A : How much.....?
 B : Eleven baht a bag.
 A : Give me.....
- F. A : How much.....?
 B : Five baht.
 A : Please give me two,.....
 B : ten baht.

แผนที่ 3 วัน..... ที่.....เดือน.....พ.ศ.....

3. ชั้นสร้างความรู้ด้วยกระบวนการเรียนรู้ทางภาษา

3.1.1 ครูสมมติสถานการณ์ว่า "Today is Saturday. Sutin goes to the market. He is going to buy many things." และนำรูปภาพสถานการณ์ของบทสนทนา และบทสนทนา A, B, C, D, E และ F ติดบนกระดานให้นักเรียนสังเกตบทสนทนาและรูปภาพสถานการณ์ แล้วให้ตัวแทนกลุ่มตีตื้นแผนภูมิบทสนทนาให้ตรงกับรูปภาพ

3.1.2 ฝึกออกเสียง สะกดคำศัพท์ ประโยคที่เป็นปัญหาไม่แน่ใจในความถูกต้องของการออกเสียง และอ่านบทสนทนาพร้อมๆกัน

3.1.3 นักเรียนแบ่งออกเป็น 2 ฝ่าย ฝึกถาม-ตอบ เลียนแบบบทสนทนาเสร็จ และสลับฝ่ายกันโต้ตอบ จนจบบทสนทนา แล้วนักเรียนทุกคนเขียนบทสนทนาลงในสมุดของตนเอง

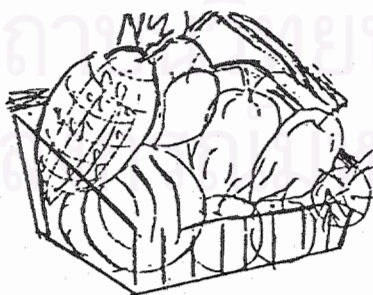
3.2.1 ครูสมมติสถานการณ์ว่า "วันนี้นักเรียนได้ไปเดินซื้อของในตลาดสดกับสมาชิกในครอบครัว มีผลไม้ที่ซื้อเต็มตะกร้า" และให้นักเรียนแต่ละคนเขียนชื่อผลไม้ที่มีอยู่ในตะกร้า และเขียนบทสนทนาระหว่างผู้ซื้อ(นักเรียน) กับผู้ขาย ในใบกิจกรรมที่ 3

3.2.2 นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันอภิปรายสรุป และนักเรียนแต่ละคนปรับปรุงงานของตนเอง

ใบกิจกรรมที่ 3

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนชื่อผลไม้ และเขียนบทสนทนาระหว่างผู้ซื้อและผู้ขาย

"วันนี้นักเรียนได้ไปเดินซื้อของในตลาดสดกับสมาชิกในครอบครัวมีผลไม้ที่ซื้อเต็มตะกร้า"

.....

.....

.....

แผนที่ 4 วัน.....ที่.....เดือน.....พ.ศ.....

3.3.1 นักเรียนแต่ละกลุ่มสนทนาเกี่ยวกับการซื้อ-ขาย สินค้า ที่มีอยู่ในร้านขายของ Shop 1, Shop 2 , Shop 3 , Shop 4 ที่ครูจัดเตรียมไว้ดังข้างล่าง แล้วเขียนรายงานรายการ

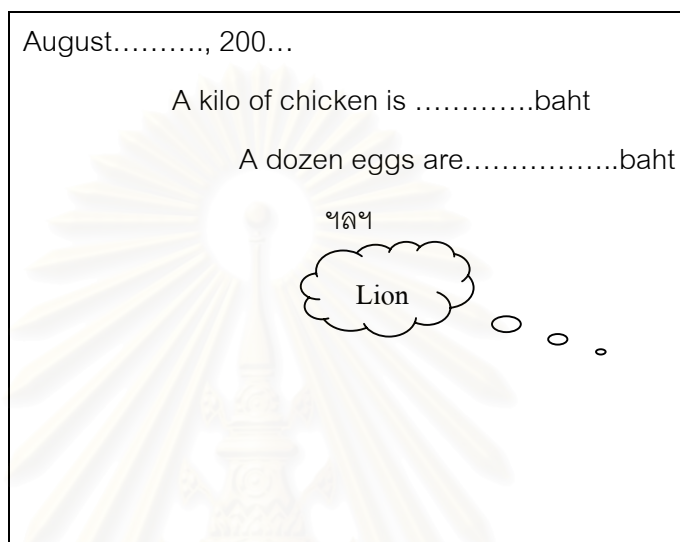
<p style="text-align: center;">Shop 1</p> <p>tissue paper = 16 baht a box</p> <p>tooth brushes = 8 baht each</p> <p>cookies = 18 baht a dozen</p> <p>candy = 40 baht a box</p> <p>combs = 6 baht each</p> <p>cartoon books = 9 baht each</p> <p>towels = 45 baht each</p>	<p style="text-align: center;">Shon 2</p> <p>rice = 35 baht a bag</p> <p>sugar = 13 baht a kilo</p> <p>eggs = 20 baht a dozen</p> <p>noodles = 12 baht a kilo</p>
<p style="text-align: center;">Shop 3</p> <p>beef = 58 baht a kilo</p> <p>pork = 48 baht a kilo</p> <p>chicken = 26 baht a kilo</p> <p>fish = 35 baht a kilo</p>	<p style="text-align: center;">Shon 4</p> <p>grape = 32 baht a kilo</p> <p>apples = 13 baht a each</p> <p>mangoes = 5 baht each</p> <p>watermelons = 25 baht each</p> <p>pineapples = 7 baht each</p> <p>rambutars = 12 baht a kilo</p>

ตัวอย่าง การเขียนรายงานสรุป

We want to buy one toothbrush, one cartoon book, half a kilo of chicken, and two apples.

3.3.2 นักเรียนแต่ละกลุ่มสำรวจราคาของในใบรายการสินค้า ที่ครูจัดเตรียมไว้ให้ เช่น Big C , Tesco Lotus , Carrefour , Top supermarket , The Mall แล้วเขียนรายการรายการสินค้าเป็นโปสเตอร์ นำเสนอหน้าชั้นเรียน ตัวอย่างการรายงาน

ตัวอย่าง การรายงาน

3.3.3 ครูสมมติสถานการณ์ว่า “นักเรียนได้รับเงินกลุ่มละ 100 บาท ให้นักเรียนเลือกซื้อสินค้าที่กลุ่มต้องการ ให้พอเพียงหรือคงเหลือเงินน้อยที่สุด จากโปสเตอร์รายการสินค้าที่แต่ละกลุ่มนำเสนอ” แล้วนักเรียนแต่ละกลุ่มแต่งบทสนทนา เพื่อใช้แสดงบทบาทสมมติการซื้อขายสินค้าดังกล่าวข้างต้น แต่ละกลุ่มออกมาแสดงบทบาทสมมติ ให้กลุ่มผู้ชมส่งตัวแทนออกมาพูดข้อสังเกตที่ได้และให้คำชมเชย

แผนที่ 5 วัน.....ที่.....เดือน.....พ.ศ.....

3.4.1 ครูแจกเนื้อเรื่อง Go to the market ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่าน ทำความเข้าใจเรื่องพยายามเดาความหมายของคำใหม่ปรากฏในเนื้อเรื่อง จับใจความสำคัญ แสดงความคิดเห็น และตอบประเด็นคำถามของเนื้อเรื่อง

Go to the market

Anan is not at school because* it is on Saturday. He is at the market with his mother. Anan's mother is buying many things. She has a kilo of pork, two kilos of sugar, a dozen eggs, half a kilo of noodles, and a bottle of fish sauce. She says to Anan, "I'm going to buy some vegetables*. Here is some money*. Please buy some fish.

Go to the market

Anan walks and walks. He doesn't see any fish.

A woman is selling fruit. "Do you want some pomeloes?" She asks.

"No," says Anan. "I want to buy some fish.

The woman points to a shop. Anan goes to that shop. He sees many fish.

The shopkeeper asks Anan, "How many fish do you want?"

Anan says, "Give me a dozen fish, please. I want six black fish and six yellow fish."

The shopkeeper puts Anan's fish in a bag. He puts water in the bag, too.

Anan asks, "How much are the fish?"

The shopkeeper says, "thirty baht."

Anan gives the shopkeeper forty baht. The shopkeeper gives him change. Then Anan runs to his mother. He shows her the fish "Mother, here are the fish and here is your change."

"On, no!" his mother says.

ให้นักเรียนเดาความหมายของ because, thing, vegetable, money

3.4.2. นักเรียนแต่ละกลุ่มตอบคำถามของเนื้อเรื่องแล้วจดบันทึกลงใบกิจกรรมที่ 4

แล้วให้นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอใบกิจกรรมและร่วมกันสรุป

ใบกิจกรรมที่ 4

คำชี้แจง นักเรียนอ่านเนื้อเรื่อง Go to the market แล้วตอบคำถามดังนี้

1. ประโยคไหนบอกให้ทราบว่านั่นตีไม่ได้ไปเรียนหนังสือ
.....
2. ประโยคไหนบ้างบอกให้ทราบว่าแม่ให้เงินนั่นตีไปซื้อปลา
.....
3. ประโยคไหนที่บอกให้ทราบว่าคนขายของถามนั่นตีว่าอยากได้ปลากี่ตัว
.....
4. ประโยคไหนบอกให้ทราบว่านั่นตีถามราคาของปลา
.....
5. ประโยคไหนบอกให้ทราบว่านั่นตีซื้อปลามากี่ตัวและปลามีลักษณะอย่างไร
.....
6. ประโยคไหนแสดงว่านั่นตีอยากอวดแม่ว่า ตนซื้อของที่แม่ควรจะภูมิใจ
.....
7. ประโยคไหนแสดงว่า แม่ไม่ชอบปลาที่นั่นตีซื้อมา
.....

ใบกิจกรรมที่ 4

คำชี้แจง นักเรียนอ่านเนื้อเรื่อง Go to the market แล้วตอบคำถามดังนี้

8. Who wants to buy some vegetables?

.....

9. What is Anan going to buy?

.....

11. How many fish does Anan want to buy?

.....

12. How much one the fish?

.....

13. How much change does the shopkeeper give Anan?

.....

14. Does Anan's mother like the fish? Why (ทำไม) ?

.....

15. ประโยคไหนบ้างที่แสดงว่านั่นคือชื่อของไม่ตรงตามที่แม่ต้องการ

.....

16. จากการอ่านเนื้อเรื่องนี้ นักเรียนได้ข้อคิดอะไรบ้าง

.....

แผนที่ 6 วัน.....ที่.....เดือน.....พ.ศ.....

4. ชั้นแลกเปลี่ยนความรู้

4.1 นักเรียนแต่ละคนในกลุ่ม แต่งประโยคบทสนทนาของตนเองในการซื้อ-ขาย

สินค้าในสถานการณ์สมมติว่า “นักเรียนจะต้องหาซื้อของไปฝากญาติที่รักษาตัวอยู่ในโรงพยาบาล” แล้วนำเสนอบทสนทนาให้เพื่อนๆ ในกลุ่มฟัง ผู้ฟังแสดงความคิดเห็นเมื่อนำเสนอเสร็จ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันภายในกลุ่ม

4.2 นักเรียนแต่ละกลุ่ม ทำใบบันทึกความรู้ที่ได้ภายในกลุ่มเกี่ยวกับเนื้อหาที่เรียนรู้ แล้วนำเสนอหน้าชั้นเรียน

ใบบันทึกความรู้

นักเรียนเกิดการเรียนรู้อะไรบ้าง จงอธิบาย

.....

.....

.....

แผนที่ 7 วัน.....ที่.....เดือน.....พ.ศ.....

5. ขั้นสรุปจัดระเบียบความรู้ และวิเคราะห์กระบวนการเรียนรู้

5.1 ครูนำเสนอสินค้า เช่น น้ำตาล มะม่วง กระดาษทิชชู หน้าชั้นเรียนพร้อมกับใบราคาสินค้า และสมมติสถานการณ์ว่า“วันนี้ นักเรียนจะต้องจับจ่ายซื้อ-ขายสินค้าต่างๆตามใบราคาสินค้า” แล้วให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันแต่งบทสนทนา เกี่ยวกับการซื้อขายสินค้าดังกล่าวลงในกระดาษแผ่นใหญ่ ที่ครูจัดเตรียมให้

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

5.2 ให้นักเรียนแต่ละคนวิเคราะห์กระบวนการเรียนรู้ ลงในใบบันทึกกระบวนการเรียนรู้

ใบบันทึกกระบวนการเรียนรู้	
1. นักเรียนได้รับความรู้ต่างๆ ได้อย่างไร จงอธิบาย
2. นักเรียนพบปัญหา อุปสรรคต่อการเกิดการเรียนรู้ หรือไม่ อย่างไร จงอธิบาย

6. ขั้นนำเสนอความรู้/ผลงาน

ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนนำเสนอบทสนทนา การซื้อ-ขาย-สินค้าในกระดาษแผ่นใหญ่ หน้าชั้นเรียน และสุ่มนักเรียน เสนอใบบันทึกกระบวนการเรียนรู้

แผนที่ 8 วัน.....ที่.....เดือน.....พ.ศ.....

7. ชั้นประยุกต์ใช้

นักเรียนแต่ละกลุ่มจัดโปสเตอร์การซื้อ-ขาย สินค้าพูดได้ โดยมีขั้นตอนดังนี้

7.1 นักเรียนช่วยกันแต่งประโยคบทสนทนา การซื้อ-ขาย สินค้า ตามประเภทสินค้าที่กลุ่มจับสลากได้ ดังนี้ ผลไม้, อาหาร, เครื่องดื่ม, อุปกรณ์การเรียน, ของใช้ในบ้าน, เขียนติดโปสเตอร์ แล้วตกแต่งด้วยเศษวัสดุ

7.2 นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอโปสเตอร์การซื้อ-ขายสินค้าพูดได้ของกลุ่มในช่วงเวลาพักเที่ยง กลุ่มละ 1 วันเป็นเวลา 1 สัปดาห์ ใช้เวลา 15 นาที

สื่อการสอน

- เทปบันทึกเสียง	- Sheet บทสนทนา
- พจนานุกรม	- ใบกิจกรรมที่1-4
- รูปภาพ	- ใบรายการสินค้า เช่น Big C
- ของจริง	- Sheet เนื้อเรื่อง Go to the market
- แถบประโยค	- ใบบันทึกความรู้
- คำศัพท์	- ใบบันทึกกระบวนการเรียนรู้
- แผนภูมิบทสนทนา	- เศษวัสดุ

การประเมินผล

- ความถูกต้องของการออกเสียง สะกดคำศัพท์ บอกความหมายและใช้คำศัพท์ใหม่ ทั้งในการพูด การอ่าน การเขียน
- ความถูกต้องของการพูด เขียน เลียนแบบ บทสนทนา
- ความถูกต้องของการถามราคาสินค้า บอกราคาสินค้า และทอนเงิน
- ความถูกต้องของการใช้คำถาม How many.....(s) do you want? และ Is there anything else? ถูกสถานการณ์
- ความถูกต้องของการใช้คำถามขึ้นต้นด้วย How much ทั้งในการถามปริมาณ ราคา และน้ำหนัก และการตอบ ตามลักษณะของน้ำหนักการบรรจุ
- ความถูกต้องของการใช้คำ a box of, a bag of, a can of, a piece of เพื่อบอกปริมาณของสิ่งของที่บรรจุอยู่ในภาชนะนั้นๆ

- ความถูกต้องของการใช้รูปของคำกริยาให้สอดคล้องกับประธาน
- สำนวนราคาของในตลาด และเขียนรายงานได้อย่างถูกต้อง
- อ่านเรื่องในใจ อ่านออกเสียง จับใจความสำคัญ และตอบคำถามได้อย่างถูกต้อง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนการสอนภาษาอังกฤษตามปกติ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

จำนวน 1 คาบ คาบละ 60 นาที

สาระสำคัญ

SUNDAY , MONDAY ,SATURDAY เป็นคำศัพท์ที่เรียกชื่อวันในภาษาอังกฤษ

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถอ่านออกเสียง สะกดคำ บอกความหมายและถาม-ตอบ เกี่ยวกับวันในภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง

จุดประสงค์ปลายทาง

บอกความหมายและใช้คำศัพท์เกี่ยวกับวัน ในการพูด แต่งประโยค ตอบคำถาม และสามารถเขียนแบบบทสนทนาได้

จุดประสงค์นำทาง

1. รู้จักชื่อวันทั้ง 7 ใน 1 สัปดาห์ และชื่อวันสำคัญต่างๆ
2. รู้จักการใช้ประโยคถาม-ตอบ WHAT'S TODAY? IT'S.....
3. สัมภาษณ์ ถามวันเกิดของเพื่อน และวันสำคัญต่างๆได้
4. ตอบคำถามและบอกวันเกิดของตนเอง พ่อแม่พี่น้องและของเพื่อนได้

เนื้อหา

SKILL	ฝึกถาม-ตอบ WHAT'S TODAY? IT'S MONDAY.
VOCABULARY	ทบทวนคำศัพท์ เกี่ยวกับชื่อวัน วันสำคัญ วันเกิด วันหยุด HOLIDAY
STRUCTURE	คำถาม- คำตอบเกี่ยวกับวัน WHAT'S TODAY? IT'S MONDAY. HOW MANY DAYS ARE THERE IN A WEEK/MONTH/YEAR? WHEN IS วันสำคัญ? WHEN IS YOUR BIRTHDAY?
MATERIALS	ปฏิทิน บัตรคำ เพลงวันจันทร์ MONDAY แถบประโยค ใบงาน

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ

นักเรียนฟังเพลงแล้วร้องตามที่ละวรรคร้องเป็นกลุ่ม ร้อง ชาย-หญิงและร้องพร้อมกันทุก ๆ คน

ขั้นสอน

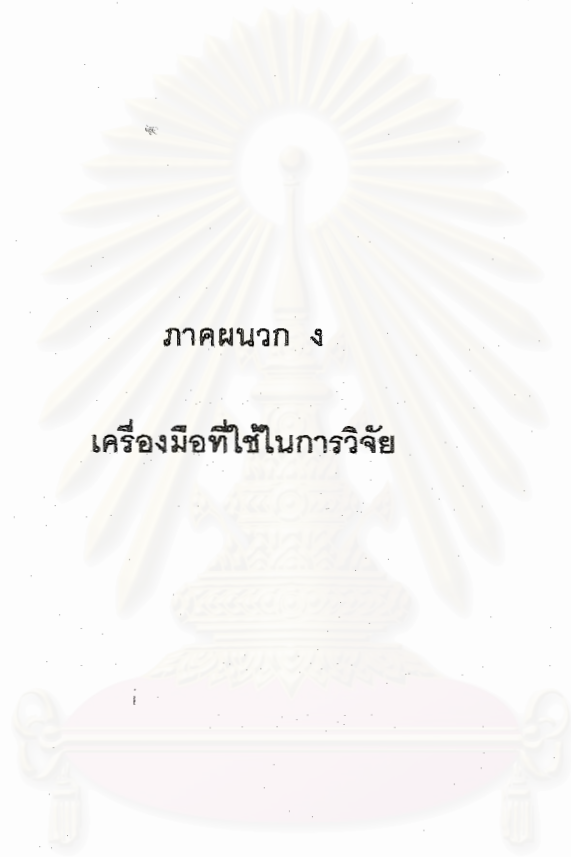
1. อภิปรายถึงเนื้อหาของเพลง จะช่วยให้จำชื่อวันทั้ง 7 ได้ดีขึ้น
2. ครูแสดงบัตรคำศัพท์ชื่อวันเป็นภาษาอังกฤษ ถาม WHAT'S TODAY? ให้ตอบ IT'Sจนคล่อง
3. ให้นักเรียนออกเสียง สะกดคำชื่อวันทั้ง 7 และจับคู่คำศัพท์กับความหมายให้ถูกต้อง
4. ฝึกถาม-ตอบเกี่ยวกับวันสำคัญและวันหยุด โดยใช้รูปประโยค WHEN IS YOUR BIRTHDAY / MOTHER IS DAY? IT'S ON AUGUST 14TH อธิบายวันที่ย่อให้นักเรียนเข้าใจ
5. นักเรียนจับคู่ถาม-ตอบ โดยใช้ HOW MANY DAYS ARE THERE IN A WEEK / A MONTH / A YEAR? และ WHICH DAY COMES BEFORE MONDAY?
6. นักเรียนวาดภาพงานวันเกิด แล้วแต่งประโยคถาม-ตอบ ตามตัวอย่าง โดยใช้ข้อมูลของตัวนักเรียนเอง

ขั้นสรุป

ให้นักเรียนเรียงคำศัพท์ชื่อวันทั้ง 7 ใหม่ ใส่ในช่องว่าง แล้วระบายสีให้สวยงามให้ตรงกับวัน

การวัดผลและประเมินผล

1. การฟัง สังเกตพฤติกรรมการฟัง ฟังบทสนทนาจากเทปแล้วพูดตาม
2. การพูด สังเกตพฤติกรรมการพูด ตอบคำถาม - ชักถาม
3. การอ่าน สังเกตพฤติกรรมการอ่าน อ่านในใจ - อ่านออกเสียงชักถาม
4. การเขียน สังเกตพฤติกรรมการเขียน ทำแบบฝึกหัด ใบงาน ตรวจแก้ไข

ภาคผนวก ง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ฉบับของครู

ตัวอย่างแบบสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

แบบสอบแบ่งออกเป็น 4 ตอน

ตอนที่ 1 แบบสอบความสามารถในการฟัง

เป็นข้อสอบปรนัยแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ (20 คะแนน)

ตอนที่ 2 แบบสอบความสามารถในการพูด

เป็นข้อสอบอัตนัยแบบพูดบรรยายสถานการณ์ จำนวน 1 ข้อ (16 คะแนน)

ตอนที่ 3 แบบสอบความสามารถในการอ่าน

เป็นข้อสอบปรนัยแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ (20 คะแนน)

ตอนที่ 4 แบบสอบความสามารถในการเขียน

เป็นข้อสอบอัตนัยแบบเขียนบรรยายภาพ จำนวน 1 ข้อ (21 คะแนน)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 1 แบบทดสอบความสามารถในการฟัง (LISTENING)

คำชี้แจง ให้นักเรียนฟังข้อความ และบทสนทนา แล้วตอบคำถาม โดยครูดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ครูเปิดเทปบันทึกเสียงของข้อความ และบทสนทนา ให้นักเรียนฟัง 2 รอบ
2. ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย X ทับตัวอักษรหน้าข้อความที่ถูกต้องที่สุด
3. ถ้าต้องการจะเปลี่ยนข้อให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ✕ หน้าตัวอักษรที่ต้องการจะเปลี่ยน และทำเครื่องหมาย X ทับตัวอักษรหน้าข้อความที่ถูกต้อง

“ Ann wants to drink fruit juice. Her mother is going to make some orange juice for her breakfast.”

Question.

1. What does she need for orange juice?

a) some milk and some sugar	b) some salt and some sugar
c) some butter and some sugar	d) some salt and some water

“My teacher goes to school at 7 o'clock. She is going to write on a blackboard.”

Question.

2. What does she want?

a) a book	b) some chalk
c) a ruler	d) a pen

“ Linda and Helen go shopping at the supermarket. They are going to buy many fruits. Linda likes grapes but Helen likes papayas.”

Question

3. What does Linda want to eat if she is hungry?

a) banana	b) some grapes
c) a piece of papaya	d) an orange

" Miller likes many kinds of sweet drinks. She likes orange juice, pineapple juice and iced tea but not coffee."

Question.

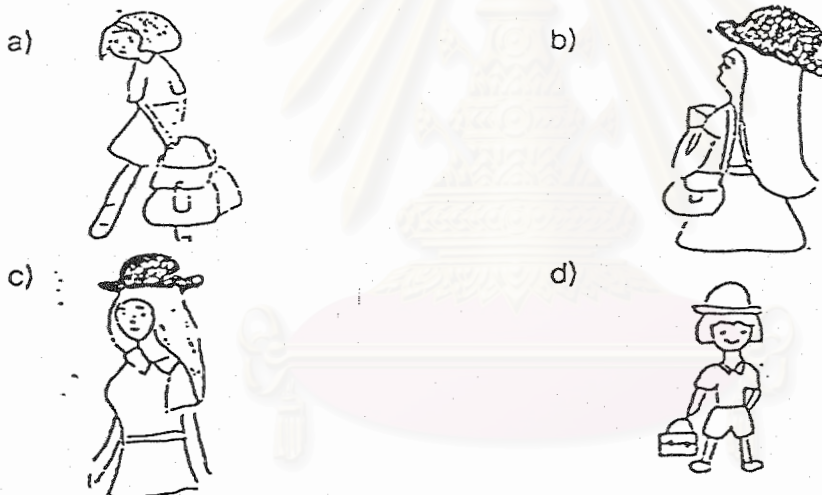
4. Which is bitter?

a) iced tea	b) coffee
c) ice cream	d) pineapple juice

" Emma is a teacher. She is a beautiful woman. She has long hair and a black hat on her head. She is carrying a bag. She works in Vitaya school opposite the police station. She lives at 6 Soi Mai."

Question.

5. Which picture is Emma?

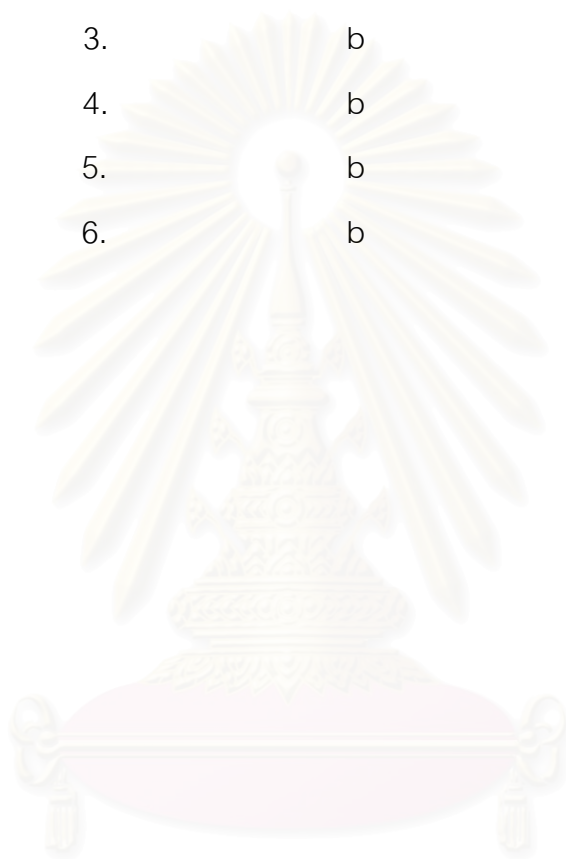

6. Where does she work?

a) At the police station	b) At Vitaya school
c) At 6 Soi Mai	d) At Chon Buri

เฉลยแบบสอบความสามารถในการฟัง

1. b
2. b
3. b
4. b
5. b
6. b

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 2 แบบสอบความสามารถในการพูด (speaking)

คำชี้แจง 1. แบบสอบประกอบด้วยสถานการณ์การพูด ดังนี้

นักเรียนเป็นพิธีกรรายการเกมเศรษฐี ช่วงแรกของการถ่ายทำรายการ ต้องพูดสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล ที่ปรากฏในใบสมัครซึ่ง Anna ได้เขียนเข้ามาเข้าร่วมในรายการ

2. ให้นักเรียนแต่ละคนพูดบรรยายสถานการณ์ ดังกล่าวข้างต้น โดยให้เวลานักเรียนในการเตรียมตัว 5 - 10 นาที
3. นักเรียนดำเนินการพูดบรรยายสถานการณ์ลงในเทปบันทึกเสียง โดยให้มีประโยคที่สมบูรณ์อย่างน้อย 5 ประโยค

Anna is at Millennium games show.

ใบงาน

	Name	Anna Smith
	Age	25
	Address	65 Rom Yen Road Amphoe Muang Changwat Chon Buri.
	Occupation	Teacher 🌟

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 3: แบบสอบความสามารถในการอ่าน (READING)

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่าน เนื้อเรื่อง บทสนทนา ใบรายการสินค้า แผนที่ บัตรเชิญ แล้วตอบคำถาม โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ให้นักเรียนทำแบบสอบโดยทำเครื่องหมาย X ทับตัวอักษรหน้าข้อความที่เป็นคำตอบที่ถูกต้องที่สุด
2. ถ้าต้องการจะเปลี่ยนข้อคำตอบใหม่ ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ✕ หน้าตัวอักษรที่ต้องการจะเปลี่ยน และทำเครื่องหมาย X ทับตัวอักษรหน้าข้อความที่ถูกต้อง

The boy is in the school shop. He wants to make a jet plane. He wants to buy some paper and some scissors. He wants some thick paper, but there isn't any. The paper is very thin and he cannot make a plane with thin paper. The boy asks, "Have you got any thick paper," "Sorry, I haven't got any, but I have got some yellow card. This is it."

"That's very good. Thank you," the boy says. "Have you got any paste?"

"Yes. I've got this paste. It's very good paste."

"Thank you, that's all."

Question

1. What does the boy want to buy to make his jet plane?

a) thin paper and some scissors	b) thick paper and some scissors
c) paste and thick paper	d) yellow card and thin paper

2. Can the boy make his jet plane?

a) No, he can't.	b) Yes, he can.
c) No, he isn't.	d) Yes, he is.

Mrs Green is working in the garden. Dr Green is driving the car. He is going to the hospital. Titch is watching the television. He is drinking some coke. There are two men on the television. They are sing and dancing. Can you sing and dance? What are you doing?

Question

3. Where does Mr. Green want to go?
- a) He wants to go the garden. b) He wants to go to the post office.
c) He wants to go to the hospital. d) He wants to go to the living room.

Mr. and Mrs. Brown are at the big store. They want to buy some things. Mrs. Brown wants to buy some food and a new dress. She'll take the lift to the third floor and she'll buy the dress first. Mr. Brown will take the lift to the fourth floor. They sell books on the fourth floor. At 5 o'clock they will go to the restaurant to have a snack. Mr. and Mrs. Brown like ice cream. They'll have some ice cream.

Question

4. The last thing Mr. and Mrs. Brown will do is_____.
- a) go to the restaurant b) going to the big store
c) going to Chon Buri d) having a snack

Hello, I'm Mick, I'm 12 years old. I want to be a secretary. My uncle has got a small supermarket. It's near your [home](#). He sells food, drinks and newspapers. I sometimes help him in the supermarket. I like helping him.

Oh. I help my mother in the house. I like cooking. I like making cakes and I like eating them, too.

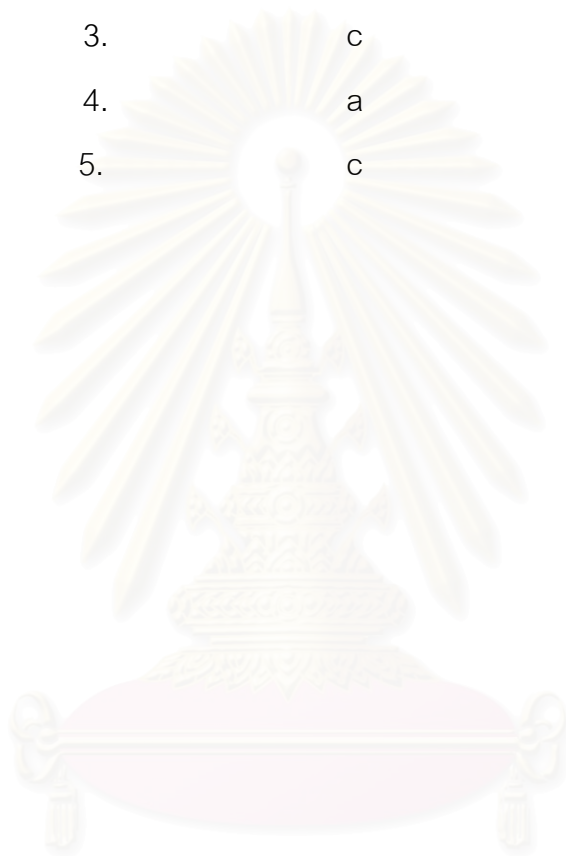
I like chocolate and orange cake. Oh. I don't like chocolate cake. For my birthday my mother always makes me a lemon cake.

Question

5. What does Mick want to be?
- a) A teacher b) A programmer
c) A secretary d) A shopkeeper

เฉลยแบบสอบความสามารถในการอ่าน

1. b
2. b
3. c
4. a
5. c

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 4 แบบสอบความสามารถในการเขียน (WRITING)

คำชี้แจง ให้นักเรียนดูรูปภาพแล้วแต่งเรื่องประกอบภาพ โดยใช้ข้อมูลที่กำหนดให้

1. เหตุการณ์ที่บุคคลในภาพกระทำ
2. ตำแหน่งของสิ่งของ

ข้อมูลมี ดังนี้

- * watch the television
- * drink some coffee
- * play the toy
- * play the doll
- * near flower vase
- * on the wall
- * under the table

นักเรียนจะต้องนำข้อมูลที่กำหนดให้ เขียนเป็นประโยคที่สมบูรณ์ เขียนเป็นเรื่องราวประกอบภาพ และสามารถระบายสีเพิ่มเติมเพื่อเป็นข้อมูลประกอบการเขียนเรื่องได้

This morning . It's 9 o'clock. The Brown family are in the living room.....

They have many things in the living room.

ฉบับของนักเรียน

ตัวอย่างแบบสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

แบบสอบแบ่งออกเป็น 4 ตอน

ตอนที่ 1 แบบสอบความสามารถในการฟัง

เป็นข้อสอบปรนัยแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ (20 คะแนน)

ตอนที่ 2 แบบสอบความสามารถในการพูด

เป็นข้อสอบอัตนัยแบบพูดบรรยายสถานการณ์ จำนวน 1 ข้อ (16 คะแนน)

ตอนที่ 3 แบบสอบความสามารถในการอ่าน

เป็นข้อสอบปรนัยแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ (20 คะแนน)

ตอนที่ 4 แบบสอบความสามารถในการเขียน

เป็นข้อสอบอัตนัยแบบเขียนบรรยายภาพ จำนวน 1 ข้อ (21 คะแนน)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 1 แบบสอบความสามารถในการฟัง (LISTENING)

คำชี้แจง ให้นักเรียนฟังข้อความ และบทสนทนา แล้วตอบคำถามโดยครูจะเปิดเทปบันทึกเสียงของข้อความ และบทสนทนา ให้นักเรียนฟัง 2 รอบ ให้นักเรียนดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย X ทับตัวอักษรหน้าข้อความที่ถูกต้องที่สุด
2. ถ้าต้องการจะเปลี่ยนข้อให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ✕ หน้าตัวอักษรที่ต้องการจะเปลี่ยนและทำเครื่องหมาย X ทับตัวอักษรหน้าข้อความที่ถูกต้อง

1. What does she need for orange juice?

a) some milk and some sugar	b) some salt and some sugar
c) some butter and some sugar	d) some salt and some water

2. What does she want?

a) a book	b) some chalk
c) a ruler	d) a pen

3. What does Linda want to eat if she is hungry?

a) banana	b) some grapes
c) a piece of papaya	d) an orange

4. Which is bitter?

a) iced tea	b) coffee
c) ice cream	d) pineapple juice

5. Which picture is Emma?

a)

b)

c)

d)

6. Where does she work?

a) At the police station

b) At Vitaya school

c) At 6 Soi Mai

d) At Chon Buri

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 2 แบบสอบความสามารถในการพูด (speaking)

คำชี้แจง 1. แบบสอบประกอบด้วยสถานการณ์การพูด ดังนี้

1. นักเรียนเป็นพิธีกรรายการเกมเศรษฐี ช่วงแรกของการถ่ายทำรายการ ต้องพูดสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล ที่ปรากฏในใบสมัครซึ่ง Anna ได้เขียนเข้ามาเข้าร่วมในรายการ
2. ให้นักเรียนแต่ละคนพูดบรรยายสถานการณ์ ดังกล่าวข้างต้น โดยให้เวลานักเรียนในการเตรียมตัว 5 - 10 นาที
3. นักเรียนดำเนินการพูดบรรยายสถานการณ์ลงในเทปบันทึกเสียง โดยให้มีประโยคที่สมบูรณ์อย่างน้อย 5 ประโยค

Anna is at Millennium games show.

ใบงาน

	Name	Anna Smith
	Age	25
	Address	65 Rom Yen Road Amphoe Muang Changwat Chon Buri.
	Occupation	Teacher 🌟

ตอนที่ 3: แบบสอบความสามารถในการอ่าน (READING)

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่าน เนื้อเรื่อง บทสนทนา ไปรายการสินค้า แผนที่ บัตรเชิญ แล้วตอบคำถาม โดยดำเนินตามขั้นตอนดังนี้

1. ให้นักเรียนทำแบบสอบโดยทำเครื่องหมาย X ทับตัวอักษรหน้าข้อความที่เป็นคำตอบที่ถูกต้องที่สุด
2. ถ้าต้องการจะเปลี่ยนข้อคำตอบใหม่ ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ✕ หน้าตัวอักษรที่ต้องการจะเปลี่ยน และทำเครื่องหมาย X ทับตัวอักษรหน้าข้อความที่ถูกต้อง

The boy is in the school shop. He wants to make a jet plane. He wants to buy some paper and some scissors. He wants some thick paper, but there isn't any. The paper is very thin and he cannot make a plane with thin paper. The boy asks, "Have you got any thick paper," "Sorry, I haven't got any, but I have got some yellow card. This is it."

"That's very good. Thank you," the boy says. "Have you got any paste?"

"Yes. I've got this paste. It's very good paste."

"Thank you, that's all."

Question

1. What does the boy want to buy to make his jet plane?

a) thin paper and some scissors	b) thick paper and some scissors
c) paste and thick paper	d) yellow card and thin paper
2. Can the boy make his jet plane?

b) No, he can't.	b) Yes, he can.
c) No, he isn't.	d) Yes, he is.

Mrs Green is working in the garden. Dr Green is driving the car. He is going to the hospital. Titch is watching the television. He is drinking some coke. There are two men on the television. They are sing and dancing. Can you sing and dance? What are you doing?

Question

3. Where does Mr. Green want to go?

- b) He wants to go the garden. b) He wants to go to the post office.
c) He wants to go to the hospital. d) He wants to go to the living room.

Mr. and Mrs. Brown are at the big store. They want to buy some things. Mrs. Brown wants to buy some food and a new dress. She'll take the lift to the third floor and she'll buy the dress first. Mr. Brown will take the lift to the fourth floor. They sell books on the fourth floor. At 5 o'clock they will go to the restaurant to have a snack. Mr. and Mrs. Brown like ice cream. They'll have some ice cream.

Question

4. The last thing Mr. and Mrs. Brown will do is_____.

- b) go to the restaurant b) going to the big store
c) going to Chon Buri d) having a snack

Hello, I'm Mick, I'm 12 years old. I want to be a secretary. My uncle has got a small supermarket. It's near your [home](#). He sells food, drinks and newspapers. I sometimes help him in the supermarket. I like helping him.

Oh. I help my mother in the house. I like cooking. I like making cakes and I like eating them, too.

I like chocolate and orange cake. Oh. I don't like chocolate cake. For my birthday my mother always makes me a lemon cake.

Question

5. What does Mick want to be?

- a) A teacher b) A programmer
c) A secretary d) A shopkeeper

ตอนที่ 4 แบบสอบความสามารถในการเขียน (WRITING)

คำชี้แจง ให้นักเรียนดูรูปภาพแล้วแต่งเรื่องประกอบภาพ โดยใช้ข้อมูลที่กำหนดให้

1. เหตุการณ์ที่บุคคลในภาพกระทำ
2. ตำแหน่งของสิ่งของ

ข้อมูลมี ดังนี้

- * watch the television
- * drink some coffee
- * play the toy
- * play the doll
- * near flower vase
- * on the wall
- * under the table

นักเรียนจะต้องนำข้อมูลที่กำหนดให้ เขียนเป็นประโยคที่สมบูรณ์ เขียนเป็นเรื่องราวประกอบภาพ และสามารถขยายตีเพิ่มเติมเพื่อเป็นข้อมูลประกอบการเขียนเรื่องได้

This morning . It's 9 o'clock. The Brown family are in the living room.....

.....

They have many things in the living room.

.....

.....

แบบวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้ สร้างขึ้นเพื่อถามความรู้สึกและความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ นักเรียนมีอิสระที่จะพิจารณาและเลือกตอบคำถาม โดยไม่มีผลกระทบต่อ การเรียนการสอนใด ๆ ทั้งสิ้น

2. ให้นักเรียนเลือกตอบว่า เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยในระดับใด กล่าวคือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง โดยทำเครื่องหมาย / ให้ตรงช่องนั้น

ตัวอย่าง

ข้อ	ความรู้สึก	เห็นด้วย	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
		อย่างยิ่ง			อย่างยิ่ง
	ข้อความ				
0	นักเรียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้วยความสนุกสนาน		/		
00	นักเรียนคิดว่าทุกคนควรใช้ภาษาอังกฤษให้ถูกต้อง ทั้งการฟัง พูด อ่าน และเขียน				/

คำอธิบาย

จากตัวอย่าง (0) แสดงว่านักเรียนเห็นด้วยกับการที่นักเรียนเรียนภาษาอังกฤษ

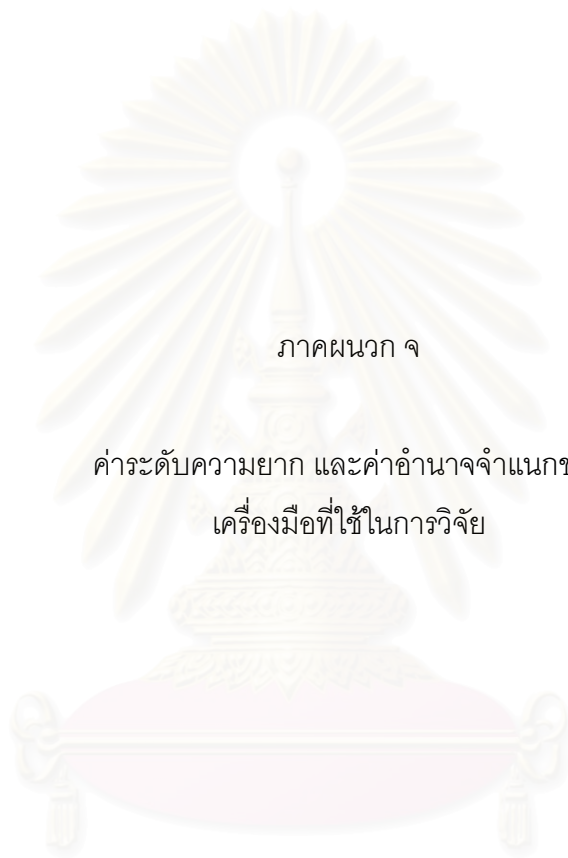
จากตัวอย่าง (00) แสดงว่านักเรียนไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งกับการที่นักเรียนเรียนภาษา

อังกฤษ

คำชี้แจงให้นักเรียนทำเครื่องหมาย / ลงในช่องว่างทางขวามือของนักเรียน โดยให้ตรงกับความรู้สึก
และความคิดเห็นของนักเรียนมากที่สุดเพียงข้อเดียว

ข้อ	ความรู้สึก/ความคิดเห็น ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1.	เมื่อใกล้ถึงชั่วโมงเรียนภาษาอังกฤษ นักเรียนมีใจจดจ่อและกระตือรือร้น ที่จะเรียน
2.	นักเรียนมักมีความตั้งใจอย่างมาก ขณะที่เรียนภาษาอังกฤษ
3.	นักเรียนไม่ชอบซักถามข้อสงสัยในขณะที่ ที่เรียนภาษาอังกฤษ
4.	นักเรียนชอบแสดงความคิดเห็นร่วมกับ เพื่อนๆในขณะที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ
5.	นักเรียนไม่ชอบเลยเมื่อให้ทำกิจกรรม กลุ่ม
6.	นักเรียนต้องการให้หมดเวลาเร็ว ๆ ใน ชั่วโมงเรียนภาษาอังกฤษ
7.	นักเรียนมักมีความกระวนกระวายใจ อย่างมาก ขณะที่เรียนมีการสนทนา ภาษาอังกฤษ
8.	การเรียนภาษาอังกฤษทำให้เกิด ความเครียดลึบสน
9.	นักเรียนไม่ประสบความสำเร็จเมื่อ ทำกิจกรรมภาษาอังกฤษ
10.	การเรียนภาษาอังกฤษไม่จำเป็นต้อง นำเสนอผลงานก็เกิดการเรียนรู้ที่ดี

ข้อ	ความรู้สึก	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
	ข้อความ				
11.	การเรียนภาษาอังกฤษนักเรียนไม่ได้ ความรู้ที่แปลกใหม่
12.	การเรียนภาษาอังกฤษทำให้นักเรียน เพลิดเพลิน
13.	การเรียนภาษาอังกฤษทำให้นักเรียน ได้พัฒนาความคิดของตนเอง
14.	การเรียนภาษาอังกฤษทำให้นักเรียนใช้ ภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องเหมาะสม
15.	การเรียนภาษาอังกฤษทำให้นักเรียน เป็นคนสนใจและไม่หาความรู้
16.	การเรียนภาษาอังกฤษทำให้นักเรียน เป็นคนคิดอย่างมีเหตุผล
17.	ภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่เรียนรู้ได้ยาก
18.	นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับจาก การเรียนภาษาอังกฤษไปใช้ในชีวิต ประจำวัน
19.	การเรียนภาษาอังกฤษทำให้นักเรียน เรียนรู้สิ่งที่อยู่ใกล้ตัวและเกิดขึ้น สม่ำเสมอในชีวิตประจำวัน
20.	คนที่เรียนภาษาอังกฤษมาก ๆ จะเป็น คนที่ขาดความคิดเป็นของตนเอง

ภาคผนวก จ

ค่าระดับความยาก และค่าอำนาจจำแนกของ
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1. ค่าระดับความยาก(P) และค่าอำนาจจำแนก(D) ของแบบสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ภาษาอังกฤษ

ตารางที่ 1 แบบสอบความสามารถในการฟัง (มีข้อสอบจำนวน 20 ข้อ แต่ละข้อให้คะแนน 0 หรือ 1 คะแนน)

ข้อที่	ค่าระดับความยาก (P)	ค่าอำนาจจำแนก(D)
1	0.25	0.20
2	0.38	0.35
3	0.30	0.20
4	0.33	0.20
5	0.55	0.30
6	0.35	0.30
7	0.25	0.20
8	0.30	0.20
9	0.30	0.20
10	0.35	0.20
11	0.45	0.30
12	0.35	0.20
13	0.30	0.40
14	0.48	0.35
15	0.40	0.30
16	0.25	0.20
17	0.35	0.20
18	0.33	0.35
19	0.30	0.30
20	0.23	0.35

ตารางที่ 2 แบบสอบความสามารถในการพูด (มีข้อสอบจำนวน 1 ข้อ ให้คะแนนมากกว่า 1 คะแนน)

ข้อที่	ค่าระดับความยาก (P)	ค่าอำนาจจำแนก(D)
1	0.71	0.48

ตารางที่ 3 แบบสอบความสามารถในการฟัง (มีข้อสอบจำนวน 20 ข้อ แต่ละข้อให้คะแนน 0 หรือ 1 คะแนน)

ข้อที่	ค่าระดับความยาก (P)	ค่าอำนาจจำแนก(D)
1	0.55	0.30
2	0.30	0.30
3	0.33	0.35
4	0.33	0.25
5	0.55	0.40
6	0.40	0.20
7	0.45	0.20
8	0.30	0.30
9	0.25	0.20
10	0.35	0.30
11	0.40	0.20
12	0.28	0.25
13	0.20	0.30
14	0.30	0.20
15	0.50	0.20

ตารางที่ 2 แบบสอบความสามารถในการพูด (มีข้อสอบจำนวน 1 ข้อ ให้คะแนนมากกว่า 1 คะแนน) (ต่อ)

ข้อที่	ค่าระดับความยาก (P)	ค่าอำนาจจำแนก(D)
16	0.25	0.40
17	0.30	0.30
18	0.28	0.35
19	0.40	0.35
20	0.35	0.30

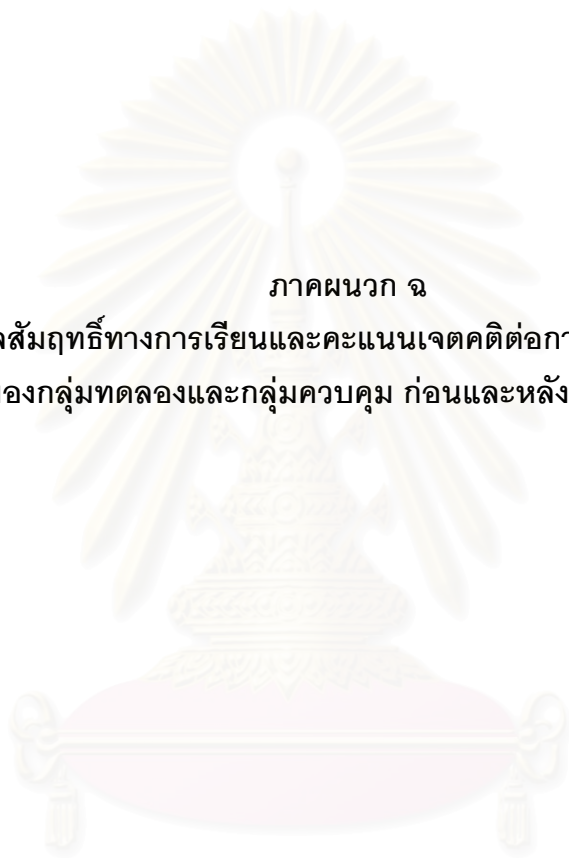
ตารางที่ 4 แบบสอบความสามารถในการเขียน (มีจำนวน 1 ข้อ ให้คะแนนมากกว่า 1 คะแนน)

ข้อที่	ค่าระดับความยาก (P)	ค่าอำนาจจำแนก(D)
1	0.35	0.50

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2. ค่าระดับความยาก(P) และค่าอำนาจจำแนก(D) ของแบบวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ(D)
1	2.05
2	3.18
3	2.00
4	5.00
5	1.75
6	2.81
7	2.50
8	2.67
9	2.22
10	1.88
11	3.20
12	4.23
13	3.21
14	2.69
15	2.25
16	3.46
17	3.43
18	2.31
19	1.89
20	2.57

ภาคผนวก ฉ

คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและคะแนนเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ
ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการทดลองของ
นักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

นักเรียน คนที่	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง	
	กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม	กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม
1	26	23	38	23
2	47	19	67	19
3	26	20	35	22
4	16	23	29	32
5	24	27	53	36
6	16	23	26	22
7	21	20	21	14
8	33	34	55	49
9	15	24	27	25
10	24	32	47	50
11	31	23	50	32
12	24	21	47	23
13	19	20	24	26
14	23	24	36	32
15	25	24	48	32
16	23	18	47	19
17	30	20	58	22
18	35	30	59	43
19	30	32	50	50
20	29	35	35	53
21	12	18	22	27
22	18	22	43	23
23	37	46	58	58
24	21	15	18	20
25	29	18	55	27
26	19	16	23	25
27	20	16	20	26
28	20	18	23	30

คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการทดลองของ
นักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม (ต่อ)

นักเรียน คนที่	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง	
	กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม	กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม
29	19	28	28	46
30	21	26	35	44
31	38	20	54	40
32	19	31	43	46
33	19	29	21	38
34	19	24	50	20
35	25	21	41	27

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

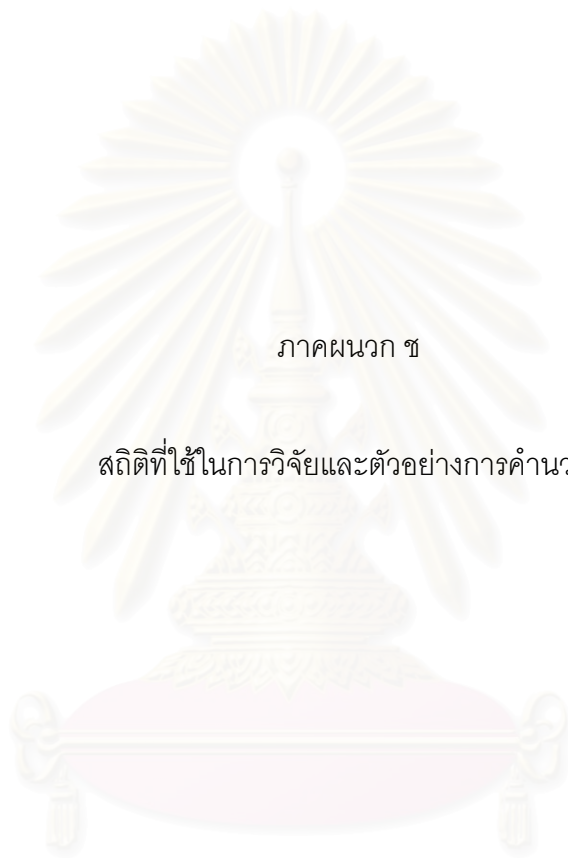
คะแนนการวัดเจตคติที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการทดลอง
ของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

นักเรียน คนที่	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง	
	กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม	กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม
1	49	55	58	56
2	58	59	50	57
3	57	49	60	50
4	57	60	60	60
5	66	59	70	51
6	57	51	60	55
7	62	53	64	47
8	63	53	65	55
9	55	57	61	57
10	63	67	77	68
11	57	71	71	68
12	54	56	62	52
13	54	51	52	55
14	72	52	76	54
15	58	48	65	54
16	63	48	79	55
17	65	44	68	55
18	48	64	64	62
19	53	51	67	58
20	60	74	64	74
21	58	53	69	61
22	61	58	62	57
23	65	67	67	71
24	49	54	61	60
25	68	54	63	58
26	62	48	64	58
27	58	52	67	55
28	61	60	64	61

คะแนนการวัดเจตคติที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการทดลอง
ของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม (ต่อ)

นักเรียน คนที่	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง	
	กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม	กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม
29	46	56	55	63
30	47	63	51	65
31	54	49	55	56
32	76	64	77	65
33	60	54	63	57
34	48	48	58	51
35	73	45	77	57

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ช

สถิติที่ใช้ในการวิจัยและตัวอย่างการคำนวณ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) หรือค่ามัธยฐานเลขคณิต

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{N}$$

$$\bar{X} = \text{ค่าเฉลี่ย}$$

$$\sum x = \text{ผลรวมของคะแนน}$$

$$N = \text{จำนวนนักเรียน}$$

(ประคอง กรรณสูตร, 2542)

2. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)

$$S.D = \sqrt{\frac{N(\sum x^2) - (\sum x)^2}{N(N-1)}}$$

$$S.D = \text{ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน}$$

$$\sum x = \text{ผลรวมของคะแนน}$$

$$N = \text{จำนวนข้อมูล}$$

$$\sum x^2 = \text{ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง}$$

(ประคอง กรรณสูตร, 2542)

3. ความแปรปรวน (S^2x)

$$S^2x = \frac{\sum x^2}{N} - \left[\frac{\sum x}{N} \right]^2$$

$$S^2x = \text{ความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มตัวอย่าง}$$

$$x = \text{คะแนนของกลุ่มตัวอย่าง}$$

$$\sum x = \text{ผลรวมของคะแนน}$$

$$\sum x^2 = \text{ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง}$$

$$N = \text{จำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง}$$

(ประคอง กรรณสูตร, 2542)

4. การทดสอบความแปรปรวน (F – test)

$$F = \frac{S_1^2}{S_2^2}$$

S_1^2 = ความแปรปรวนของคะแนนของกลุ่มทดลอง

S_2^2 = ความแปรปรวนของคะแนนของกลุ่มควบคุม

(ประคอง กรรณสูตร, 2542)

5. การทดสอบค่าที (t – test independent)

$$t = \frac{\bar{x}_1 - \bar{x}_2}{\frac{N_1 S_1^2 + N_2 S_2^2}{N_1 + N_2 - 2} \times \frac{N_1 + N_2}{N_1 N_2}}$$

\bar{x}_1 = ค่าเฉลี่ยของคะแนนของนักเรียนกลุ่มทดลอง

\bar{x}_2 = ค่าเฉลี่ยของคะแนนของนักเรียนกลุ่มควบคุม

N_1 = จำนวนนักเรียนกลุ่มทดลอง

N_2 = จำนวนนักเรียนกลุ่มควบคุม

S_1^2 = ความแปรปรวนของคะแนนของนักเรียนกลุ่มทดลอง

S_2^2 = ความแปรปรวนของคะแนนของนักเรียนกลุ่มควบคุม

(ประคอง กรรณสูตร, 2542)

6. การทดสอบค่าที (t – test independent)

$$t = \frac{\sum D}{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{(N - 1)}}$$

$\sum D$ = ผลรวมของผลต่างของคะแนนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

$\sum D^2$ = ผลรวมของกำลังสองของผลต่างของคะแนนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

N = จำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

(ประคอง กรรณสูตร, 2542)

7. การหาค่าความเที่ยงของแบบสอบผลสัมฤทธิ์ ใช้สูตรคูเดอร์ วิชาาร์ดสัน (Kuder-Richardson KR – 20)

$$(KR - 20) : r_{xx} = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{S^2x} \right]$$

r_{xx} = ค่าสัมประสิทธิ์แห่งความเที่ยง

k = จำนวนข้อสอบทั้งหมด

p = สัดส่วนของคนที่ตอบข้อสอบได้ถูกต้องในแต่ละข้อ

q = สัดส่วนของคนที่ไม่ตอบผิดในแต่ละข้อ

pq = ผลคูณของสัดส่วนผู้ที่ตอบถูกและตอบผิด

$\sum pq$ = ผลบวกของ pq ของทุกข้อ

S^2x = ความแปรปรวนของคะแนน

(ประคอง กรรณสูตร, 2542)

8. การหาค่าความเที่ยงของแบบสอบ ใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา

(α = coefficient)

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum S_1^2}{S_2^2} \right]$$

k = จำนวนข้อสอบ

S_1^2 = ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ

S_2^2 = ความแปรปรวนของคะแนนของผู้รับการทดสอบทั้งหมด

(ประคอง กรรณสูตร, 2542)

9. การหาระดับความยากของแบบสอบที่ให้คะแนนถูกได้ 1 คะแนน ผิดได้ 0 คะแนน

$$p = \frac{R_U + R_L}{2f}$$

p = ค่าระดับความยาก

R_U = จำนวนผู้ตอบถูกในกลุ่มสูง

R_L = จำนวนผู้ตอบถูกในกลุ่มต่ำ

f = จำนวนผู้ตอบในแต่ละกลุ่ม

(ประคอง กรรณสูตร, 2542)

10. การหาระดับความยากของแบบสอบที่ให้คะแนนมากกว่า 1 คะแนนต่อข้อ

$$FV = \frac{S_U + S_L - (N_1) X_{MIN}}{N_T (X_{MAX} - X_{MIN})}$$

FV = ค่าระดับความยาก

S_U = คะแนนรวมของกลุ่มที่ได้คะแนนสูง

S_L = คะแนนรวมของกลุ่มที่ได้คะแนนต่ำ

N_T = จำนวนผู้สอบทั้งหมด

X_{MAX} = คะแนนสูงสุด

X_{MIN} = คะแนนต่ำสุด

(อัจฉรา วงศ์โสธร, 2544)

11. การหาค่าจำแนกของแบบสอบ ที่ให้คะแนนถูกได้ 1 คะแนนผิดได้ 0 คะแนน

$$D = \frac{R_U + R_L}{f}$$

D = ค่าอำนาจจำแนก

R_U = จำนวนผู้ตอบถูกในกลุ่มสูง

R_L = จำนวนผู้ตอบถูกในกลุ่มต่ำ

f = จำนวนผู้ตอบในแต่ละกลุ่ม

(ประคอง กรรณสูตร, 2542)

12. การหาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบที่ให้คะแนนมากกว่า 1 คะแนนต่อข้อ

$$D = \frac{S_U + S_L - (N_U) X_{MIN}}{N_U (X_{MAX} - X_{MIN})}$$

D = ค่าอำนาจจำแนก

S_U = คะแนนรวมของกลุ่มที่ได้คะแนนสูง

S_L = คะแนนรวมของกลุ่มที่ได้คะแนนต่ำ

N_U = จำนวนผู้สอบในกลุ่มสูงสุด

X_{MAX} = คะแนนสูงสุด

X_{MIN} = คะแนนต่ำสุด

(อัจฉรา วงศ์โสธร, 2544)

ตัวอย่างการคำนวณ

1. การหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ
หลังการทดลองสอนของกลุ่มทดลอง

1.1 การหาค่าเฉลี่ย ใช้สูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{N}$$

$$\bar{X} = \text{ค่าเฉลี่ย}$$

$$\sum x = \text{ผลรวมของคะแนนทั้ง } N \text{ จำนวน}$$

$$N = \text{จำนวนนักเรียน}$$

แทนค่าลงในสูตร

$$\begin{aligned}\bar{X} &= \frac{1,396}{35} \\ &= 39.60\end{aligned}$$

1.2 การหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$$S.D = \sqrt{\frac{N(\sum x^2) - (\sum x)^2}{N(N-1)}}$$

$$S.D = \text{ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน}$$

$$\sum x = \text{ผลรวมของคะแนน}$$

$$N = \text{จำนวนข้อมูล}$$

$$\sum x^2 = \text{ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง}$$

แทนค่าลงในสูตร

$$\begin{aligned}S.D &= \frac{35(62,132) - (1,396)^2}{35(35 - 1)} \\ &= 13.897\end{aligned}$$

2. การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษและคะแนนเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ หลังการทดลองสอนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

2.1 การคำนวณหาค่าความแปรปรวน (กลุ่มทดลอง)

$$s^2x = \frac{\sum x^2}{N} - \left[\frac{\sum x}{N} \right]^2$$

s^2x = ความแปรปรวนของคะแนน

x = คะแนนของกลุ่มตัวอย่าง

$\sum x$ = คะแนนของกลุ่มตัวอย่าง

$\sum x^2$ = ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

N = จำนวนนักเรียนของกลุ่มตัวอย่าง

แทนค่าลงในสูตร

$$s^2x = \frac{62,132}{35} - \left[\frac{1,396}{35} \right]^2$$

$$= 193.129$$

2.2 การคำนวณการทดสอบความแปรปรวน (F – test)

$$F = \frac{S_1^2}{S_2^2}$$

ซึ่ง $df_1 = n_1 - 1$

$df_2 = n_2 - 1$

S_1^2 = ความแปรปรวนของคะแนนของกลุ่มทดลอง

S_2^2 = ความแปรปรวนของคะแนนของกลุ่มควบคุม

ตั้งสมมติฐาน

$$H_o = \sigma_1^2 = \sigma_2^2$$

$$H_1 = \sigma_1^2 \neq \sigma_2^2$$

$$\alpha = .05 \quad df_1 = 34, \quad df_2 = 34$$

ค่าวิกฤต $F = \pm$

แทนค่าลงในสูตร $F = \frac{55.064}{42.824}$

$$= 1.28$$

ค่า F ที่คำนวณได้ (1.286) อยู่นอกเขตวิกฤต F ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 (± 1.62) สรุปว่า ความแปรปรวนของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

2.3 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ของการเรียนภาษาอังกฤษ หลังการทดลองสอนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ด้วยการทดสอบค่าที่ (t - test independent)

$$t = \frac{\bar{x}_1 - \bar{x}_2}{\sqrt{\frac{N_1 S_1^2 + N_2 S_2^2}{N_1 + N_2 - 2} \times \frac{N_1 + N_2}{N_1 N_2}}}$$

\bar{x}_1 = ค่าเฉลี่ยของคะแนนของนักเรียนกลุ่มทดลอง

\bar{x}_2 = ค่าเฉลี่ยของคะแนนของนักเรียนกลุ่มควบคุม

N_1 = จำนวนนักเรียนกลุ่มทดลอง

N_2 = จำนวนนักเรียนกลุ่มควบคุม

S_1^2 = ความแปรปรวนของคะแนนของนักเรียนกลุ่มทดลอง

S_2^2 = ความแปรปรวนของคะแนนของนักเรียนกลุ่มควบคุม

ตั้งสมมติฐาน

$$H_o = \mu_1 = \mu_2$$

$$H_1 = \mu_1 > \mu_2$$

$$\alpha = .05 \quad df_1 = 34$$

ค่าวิกฤต $t = 2.042$

แทนค่าลงในสูตร

$$t = \frac{39.60 - 32.03}{\sqrt{\frac{(35 \times 193.13) + (35 \times 134.35)}{35 + 35 - 2} \times \frac{(35 + 34)}{35 \times 35}}}$$

$$= 2.38$$

ค่า t ที่คำนวณได้ (2.38) มีค่ามากกว่า t ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 ($t = 2.042$) สรุปว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มควบคุม

3. การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษและคะแนนเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการทดลอง (t - test dependent)

3.1 การเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง ด้วยการทดสอบค่าที่

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{(N - 1)}}$$

$\sum D$ = ผลรวมของผลต่างของคะแนนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

$\sum D^2$ = ผลรวมของกำลังสองของผลต่างของคะแนนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

N = จำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

ตั้งสมมติฐาน

$$H_o = \mu_1 = \mu_2$$

$$H_1 = \mu_1 > \mu_2$$

$$\alpha = .05 \quad df = 34$$

ค่าวิกฤต $t = 2.042$

แทนค่าในสูตร

$$\sum D = \frac{543}{\sqrt{\frac{35(10544) - (543)^2}{(35 - 1)}}$$

$$= 11.62$$

ค่า t ที่คำนวณได้เท่ากับ 11.62 มีค่ามากกว่า t ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 ($t = 2.042$) สรุปว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยหลังการทดลองสอนมีค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนการทดลองสอน

3.2 การเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยคะแนนเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง ด้วยการทดสอบค่าที่ (t - test dependent)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{(N - 1)}}$$

$\sum D$ = ผลรวมของผลต่างของคะแนนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

$\sum D^2$ = ผลรวมของกำลังสองของผลต่างของคะแนนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

N = จำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

ตั้งสมมติฐาน

$$H_o = \mu_1 = \mu_2$$

$$H_1 = \mu_1 > \mu_2$$

$$\alpha = .05 \quad df = 34$$

ค่าวิกฤต $t = 2.042$

แทนค่าในสูตร

$$\begin{aligned}\Sigma D &= \frac{9.45}{\sqrt{\frac{35(5.28) - (9.45)^2}{(35 - 1)}}} \\ &= 5.63\end{aligned}$$

ค่า t ที่คำนวณได้เท่ากับ 5.63 มีค่ามากกว่า t ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 ($t = 2.042$) สรุปว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยหลังการทดลองสอนมีค่าเฉลี่ยคะแนนเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนการทดลองสอน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ความรู้สึกความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังการทดลอง

ตอนแรกเรียนแล้วไม่ค่อยเข้าใจแต่ก็พอเรียนได้ พอเรียนไปเรียนมาก็เข้าใจและ
รู้สึกว่าชอบภาษาอังกฤษ

อาจารย์คอยให้ความคิดเห็นว่าเป็นอย่างไร และการทำงานกลุ่มทำให้พวก
เราได้ความคิดเห็นมากมาย พวกเราชอบเรียนภาษาอังกฤษ

ผมอ่านออก เขียนได้ดี ผมชอบวิชาอังกฤษมาก ผมว่าวิชาอังกฤษเรียนรู้ง่าย

ผมได้รู้การแต่งประโยคและได้รู้จักคำศัพท์ใหม่มากขึ้น

ภาษาอังกฤษ เรียนแล้วเข้าใจได้ง่าย ผมไม่ค่อยเก่งแต่ตอนนี้ผมเรียนดีขึ้นกว่าเดิม
มาก

ตอนแรกหนูเรียนภาษาอังกฤษไม่เข้าใจ แต่ตอนนี้หนูก็เข้าใจมากขึ้น การฟัง
การพูดและการทำงานกลุ่มหนูก็ชอบ

ชอบเรียนภาษาอังกฤษเพราะสนุกสนาน

แต่ก่อนหนูอ่านอังกฤษไม่ออกเลย พอได้มาเรียนก็เข้าใจขึ้น และอ่านได้

ได้ความรู้เพิ่มมากขึ้น หนูอ่านออกเขียนได้มากขึ้นและได้รับความสนุกสนาน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวดารินทร์ ตนะทิพย์ เกิดเมื่อวันที่ 10 มิถุนายน 2517 ที่จังหวัดน่าน สำเร็จการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์บัณฑิต (เกียรตินิยมอันดับ 2) ในโครงการครูทายาท จากสถาบันราชภัฏอุดรดิตถ์ ในปีการศึกษา 2539 และเข้าศึกษาในหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาประถมศึกษา ภาควิชาประถมศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2542 ปัจจุบันรับราชการ ตำแหน่งอาจารย์ 1 ระดับ 4 โรงเรียนบ้านไร่ สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอบัว สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดน่าน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย